

Things Matter

Kritiske kig på kunst
i det offentlige rum

Things Matter

Kritiske kig på kunst
i det offentlige rum

Udstillet på Trapholt
19.11.2023—03.11.2024

2

Indhold

04	Forord Karen Grøn
09	Tak til
12	Ned af piedestalen Tina Louise Hove Sørensen & Birgit Eriksson
40	Tekstilkunstner Randi Samsonsen
46	Deltagernes udvalgte værker
50	Tak til deltagerne
54	De gode historier
120	English version

3

Forord

”Jeg kommer aldrig mere til BARE at passere en statue ubemærket. Min hjerne begynder straks at tænke i muligheder og modifikationer - og så lægger jeg meget mere mærke til skulpturen. Og det er jo egentlig en fantastisk effekt af disse ugers arbejde.” (Deltager på Facebook)

Hvad gør det ved vores selvforståelse, at kun 5 ud af 101 statuer i København er af kvinder? Hvordan påvirkes vi af de skulpturer og monumenter, der står i vores fælles offentlige rum? Og hvad ville vi ændre, hvis vi kunne? I det fællesskabte kunstprojekt *Things Matter* af Randi Samsonsen på Trapholt udforskede og diskuterede 278 borgere betydningen af kunstværker i det offentlige rum i løbet af vinteren og foråret 2023. Efterfølgende er temaet kommet på den politiske dagsorden, da kulturminister Jakob Engel-Schmidt i marts 2024 ytrede ønske om at ændre på den kønsmæssige skævhed og fremover støtte op om at flere kvinder hyldes med statuer i det offentlige rum.

Opgaven for deltagerne bestod i at udvælge et kunstværk, som de havde ændringsforslag til og strikke dette. Hver deltager strikkede en miniudgave af deres valgte eksisterende skulptur i det offentlige rum. Miniudgaven af den oprindelige skulptur blev strikket i kongeblåt garn. Forslag til ændring/modifikation af originalen blev strikket med lilla garn. Randi Samsonsen samlede alle bidrag i det endelige kunstværk bestående af en kæmpe sokkel, hvorpå de mange strikkede objekter blev monteret.

De 278 historier bag de strikkede miniature skulpturer og deltagernes begrundelse for deres ændring kan man læse i dette katalog. Historierne er organiseret efter den titel, deltagerne har givet deres bidrag. Danmarkskortet side 46–49 giver overblik over placeringen af de kommenterede kunstværker.

Things Matter

”Noget jeg har lagt mærke til det er, at hver gang jeg ser en ting, som jeg har kørt forbi mange gange, så begynder jeg at strikke den inde i mit hoved.” (interview med deltager)

Things Matter kan forstås med henvisning til, at alle ting (THINGS) vi er omgivet af, har betydning (MATTER). Selve ordet MATTER kan også oversættes til materie/stof. Materialer, volumen, placering og stoflighed har betydning for, hvordan vi erfarer og påvirkes af vores omgivelser. Derfor har et kunstværks (THINGS) stoflighed (MATTER) afgørende betydning (MATTER).

Randi Samsonsen har med *Things Matter* ønsket at gøre os opmærksomme på vores sanselige jeg. Strik er traditionelt stærkt knyttet til menneskets krop, fordi det bæres på kroppen som trøjer, tørklæder, sokker etc. Samsonsen er optaget af at flytte fokus væk fra strik som beklædning og hen til strik som objekt. Hvad sker der, når hænderne gennem strik bruges til at konstruere ting uden brug af opskrift? Hvad vil det sige at være i proces med materialer? Hvornår begynder det, man strikker, at blive til en ting?

Samsonsen har ikke kun flyttet fokus fra strik som beklædning til strik som et kunstnerisk objekt, men inviterer også til stillingtagen over for samfundsmæssige normer og traditioner. Gennem garn, strikkepinde, skitseblokke og samtalealoner har deltagerne set, rørt, reflekteret, tænkt og samtalen om de mange kunstværker, som vi dagligt passerer uden helt at bemærke dem.

Akkumuleret omhu og fællesskabelse

Things Matter har været en tidsrøver! På den positive måde. Med mit lille bidrag, har jeg fået en meget større forståelse, for en kunstners proces med et værk. De få strikkede masker i mit bidrag, har taget meget mere tid at undersøge, planlægge og fremstille end jeg forventede. Men jeg er meget glad for den erfaring og har fået - tror jeg selv - meget større respekt for kunsternes egne processer i deres værker. (Evalueringens besvarelse)

De fællesskabte kunstværker på Trapholt forbinder en kunstners vision med borgernes evner inden for et håndarbejde. Kunstneren kunne aldrig selv have skabt et værk med så stor variation, idérigdom og akkumuleret omhu. Borgerne kunne uden kunstnerens vision og enkle principper ikke have bidraget til et så formfuldendt kunstværk.

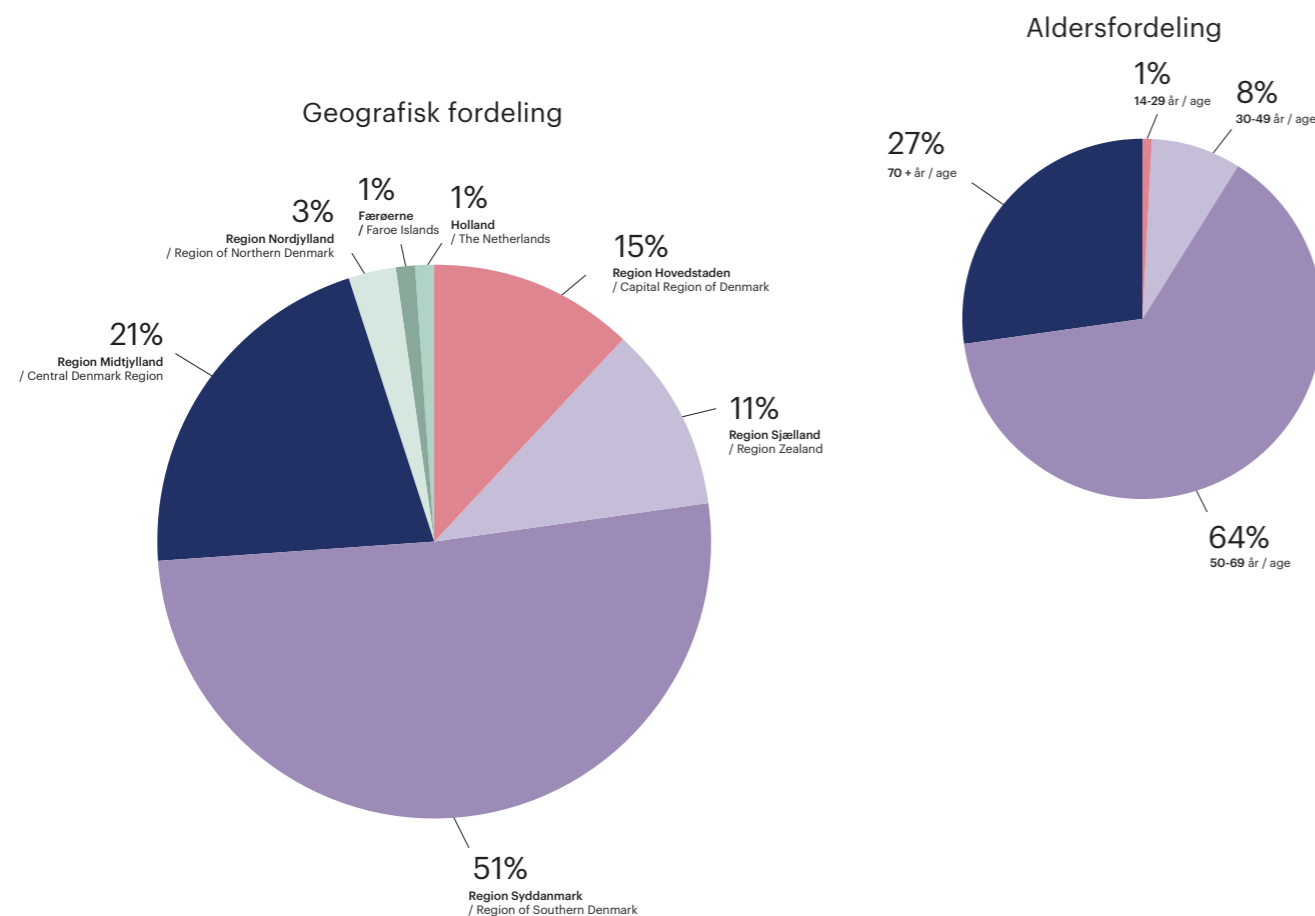
I foreningen af kunstnerens visionære ramme med borgernes individuelle kreativitet og mesterlige håndarbejde opstår et værk, som udelukkende kan skabes i fællesskab.

Things Matter står på skuldrene af Trapholts tidligere fællesskabte kunstværker. *Maskernes Hus* med Isabel Berglund ved kulturmødet på Mors 2014; *Maskernes monument* med Isabel Berglund 2015-16; *Waste Time Home Party* med Anja Franke 2016-17; *Tingsted* med Rasmus Bækkel Fex 2019-20; *Grænseløse Sting* med Iben Høj 2020; *LightHope* med Hanne G. og Rasmus Bækkel Fex 2020; *Tæt på Træer* med Tina Ratzter 2021-22; *Dataspejlet* med Astrid Skibsted 2022.

Deltagere og partnere

Projektet har været en god udfordring til at arbejde med håndarbejde ud fra et andet udgangspunkt end jeg plejer. Det er især også spændende at lære en kunstners tanker og arbejdsproces lidt at kende. (Evalueringsbesvarelse)

Trapholts fællesskabte kunstværker henvender sig ikke til en specifik målgruppe, men til alle der med deres håndarbejde eller craft har lyst til at bidrage til et fælles værk. Deltagerne i *Things Matter* kommer fra hele Danmark. 51% kommer fra Region Syddanmark, 23% fra Region Hovedstaden og Region Sjælland, og 21% fra Region Midtjylland. Langt størstedelen (89%) er 50+ og samtlige deltagere er kvinder. Ud over at projektet har deltagere fra hele landet, er diversiteten i forhold til uddannelsesniveau større end normalt på kunstmuseer, idet projektet tiltrækker borgere med mellemlange uddannelser (51%), hvilket normalt udgør 35% af kunstmuseers besøgende ifølge Slots- og Kulturstyrelsens nationale brugerundersøgelse.

Projektet har haft Craftpartnere og Craftambassadører fordelt over hele landet. Craftpartnere distribuerede materialer, indsamlede bidrag og afholdt offentlige arrangementer. Craftambassadører er privatpersoner, som inviterede lokalområdet ind til Craftsaloner i eget hjem eller i et lokalt kulturhus/bibliotek.

Evaluering

Det har været den skønneste oplevelse her i foråret - kreativt alene og i snakken med andre - skabt en masse refleksion, som har været omdrejningspunktet i mange samtaler. (Evaluerings besvarelse)

Det har været inspirerende, at der netop var begrænsninger/benspænd, som guidede processen i en bestemt retning. Jeg var fri til en vis grad i min egen kreative proces, men indgik i en større sammenhæng, hvilket var utrolig spændende. (Evaluerings besvarelse)

Trapholts mål med de fællesskabte værker er at styrke kreativitet og fællesskaber samt at diskutere vigtige emner gennem craft. Følgeforskning i projektet peger på, at det særlige ved Trapholts fællesskabte kunstværker er kombinationen af fire elementer: kunstnerens idé og dogmer, deltagernes personlige bidrag, fællesskabet i processen og endeligt udstillingen af det fælles værk på museet.

I *Things Matter* har deltagere været meget engagerede i at udforske og diskutere værker i det offentlige rum. Mange har fundet opgaven udfordrende, og nogle har fundet den for svær. Men generelt har deltagere værdsat, at de, inden for de kunstneriske regler, har haft stor frihed til at udtrykke sig kreativt over temaet gennem deres håndarbejde. Deltagerne tilkendegiver, at projektet har ændret deres forhold til værker i det offentlige rum (69%). Næsten alle (96%) har lavet research, og flertallet (75%) har talt med deres omgivelser om projektet. Oplevelsen af at være en del af et fællesskab er centralt for mange (78%), og projektets Facebook-gruppe er et vigtigt mødested med over 750 medlemmer. Nogle borgere har ligefrem ageret som kritiske kulturaktører i deres lokalsamfund, hvor projektet har affødt samtaler om værkers betydning i lokalområder. Eksempelvis er en af projektets lokale strikkegrupper blevet inviteret til at bidrage med input til udviklingen af den kommunale kulturpolitik.

Deltagerne mener, at projekter som *Things Matter* kan have et samfundsmæssigt potentiale til at:

- Styrke kreative kompetencer (91%)
- Bevare og udvikle traditioner for håndarbejde (95%)
- Styrke fællesskaber (79%)
- Etablere samtaler og refleksioner om kunst i det offentlige rum (86%)
- Gør kunstmuseet mere tilgængeligt og mangfoldigt (90%)
- Giver almindelige mennesker adgang til at udtrykke sig gennem et værk (96%)

Forskning

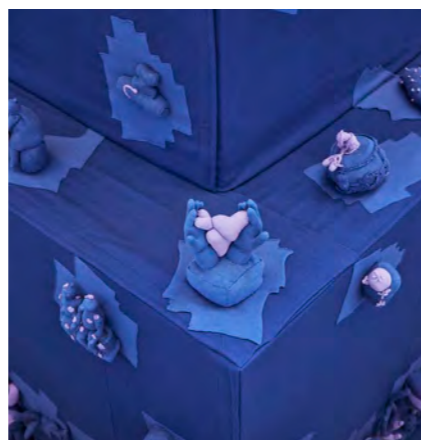
Trapholt modtog i 2021 en bevilling fra VELUX FONDENS museumssatsning til forskningsprojektet CraftVærk. Det er et 3½ årigt forskningssamarbejde med professor Birgit Eriksson og postdoc Tina Louise Hove Sørensen fra Aarhus Universitet. VELUX FONDENS museumssatsning finansierede gennemførelsen af *Things Matter* i 2023 samt det fællesskabte kunstværk *Dataspejlet* i 2022. I forskningsprojektet CraftVærk undersøges, hvad store fællesskabte craftbaserede kunstprojekter gør for bidragsyderne, museet, samfundet og kunstbegrebet. Resultater fra forskningen er præsenteret i katalogerne til *Dataspejlet* og *Things Matter*, samt i videnskabelige publikationer.

I katalogets artikel "Ned af piedestalen: Dialogiske, feminine og kritiske versioner af den offentlige kunst og fælles kulturarv" udfolder postdoc Tina Louise Hove Sørensen og professor Birgit Eriksson, på baggrund af et righoldigt empirisk

materiale, hvordan *Things Matter* gennem strik skaber flerstemmige, dialogiske og kritiske bearbejdnings og diskussioner af kollektiv erindring og identitet. Hove Sørensen og Eriksson skitserer hvordan projektet, ved at invitere almindelige borgere til at bearbejde og omforme skulpturer i det offentlige rum, trækker på og indskrives i de aktuelle debatter om skulpturers rolle i det offentlige rum. Med afsæt i teori om monumenter, dialogisk-agonistiske kunstpraksisser og uofficielle kulturarvspraksisser analyserer artiklen, hvordan borgernes strikkede versioner på kreative, kritiske og agonistiske måder intervernerer i de kontekster, fortællinger og debatter, som knytter sig til skulpturerne, og ofte giver deres særlige og personlige bud på, hvilken fortælling de kan fremkalde nu.

Hove Sørensen og Eriksson ser en kritisk grundmodus i projektet, som afspejles i de forskellige bidrag og bidragsbeskrivelser, hvor deltagerne giver et bud på hvordan for eksempel køn i det offentlige rum kunne repræsenteres anderledes. *Things Matter* positionerer således deltagerne som kritiske og kreative kulturarvsaktører, hvilket for en række af deltagerne har medført en styrket agens og empowerment i forhold til, hvordan vi repræsenterer vores kollektive erindring og identitet i det offentlige rum. Men ikke alle er kritiske. Nogle bidrag er humoristiske, aktualiserende og forskønnende med-fortællinger, som både bogstaveligt og overført trækker kunsten ned fra piedestalen og bringer den inden for rækkevidde. Eriksson og Hove Sørensen ser dette som en styrke i projektet og argumenterer for, at *Things Matter* er et flerstemmigt projekt, hvor flere perspektiver sameksisterer i ét værk.

Karen Grøn,
Museumsdirektør

Tak til

Tak til de 278 bidragsydere til projektet. Magien i det fællesskabte kunstværk opstår i det øjeblik, hvor en kunstners vision møder deltagerens engagement og høje evner indenfor craft.

Trapholt vil også gerne takke de mange Craftpartnere og Craftambassadører, som har sikret adgang til fællesskaber i *Things Matter* i hele Danmark. Tak til Biblioteket Rentemestevej, København NV, Kulturmaskinen i Odense, Holstebro Bibliotek, Vejen Bibliotek og på Færøernes Nationalgalleri Listasavn. Tak til Craftambassadører i Svendborg, Odense, Middelfart, Hurup Thy, Holstebro, Vejle, Gredstedbro, Esbjerg og Kolding.

Der skal lyde en stor tak til VELUX FONDEN for deres museumssatsning, som har muliggjort to fællesskabte kunstprojekter og forskningssamarbejde med Aarhus Universitet.

En særlig tak til professor Birgit Eriksson og post doc Tina Louise Hove Sørensen for vigtig sparring i udvikling af projekter og opgaven med at indsamle, organisere og bearbejde store mængder data til vigtig viden og indsigt, dels i artiklen til dette katalog dels i videnskabelige publikationer.

Den største tak går til Randi Samsonsen, som står bag den kunstneriske vision og etableringen af det færdige kunstværk. Der er stor risiko ved at give stor frihed til deltagerne uden at vide hvad man får retur. Man kan kun blive imponeret over, hvorledes Randi har været tilstede for deltagerne under processen, og ikke mindst hvorledes hun har formået at samle de mange bidrag til ét gennemkomponeret kunstværk.

Projektet
er støttet af

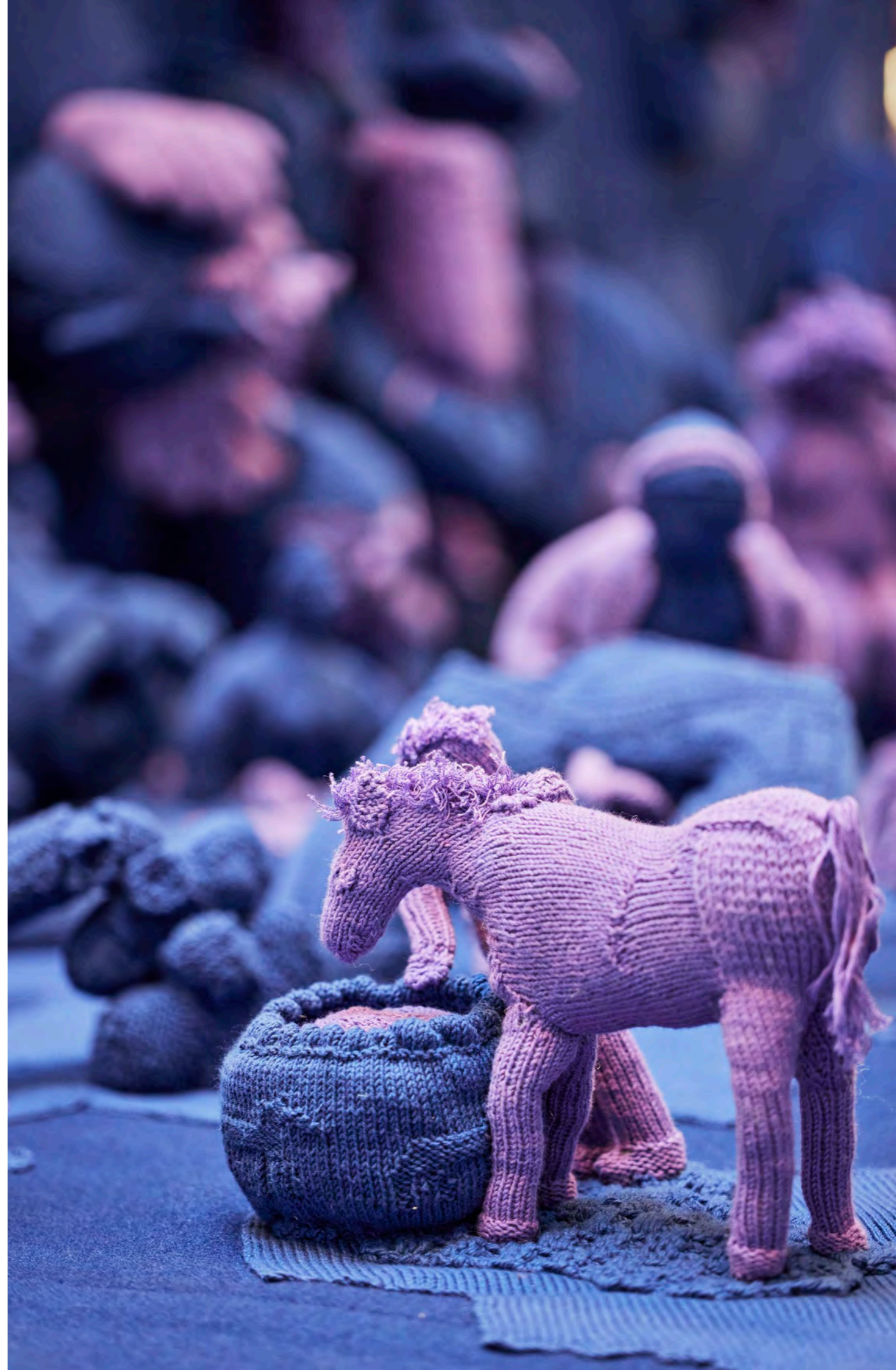
VELUX FONDEN

Fernisering af *Things Matter* på Trapholt hvor deltagerne for første gang oplever værket i sin helhed.

Artikel

Ned af piedestalen

Dialogiske, feminine og kritiske versioner
af den offentlige kunst og fælles kulturarv

Ill. 1: *Things Matter* udstilles på Trapholt i et år fra november 2023.

Ned af piedestalen

Dialogiske, feminine og kritiske versioner af den offentlige kunst og fælles kulturarv

Af Postdoc Tina Louise Hove Sørensen & Professor Birgit Eriksson

Med det kollaborative kunstprojekt *Things Matter* (2023-2024) sætter Trapholt og tekstilkunstner Randi Samsonsens sammen med 278 borgere fokus på skulpturer i det offentlige rum. Det sker gennem strikkede bearbejdnings af værker fra hele Danmark og Færøerne. Hver af deltagerne har bidraget ved at strikke en selvvalgt skulptur fra deres lokalområde i nedskaleret og modificeret version. Samsonsens har leveret det kunstneriske design og valgt materialer: blåt bomuldsgarn til gengivelsen af skulpturen og lilla til modifikationen af den. Det endelige værk (ill. 1), hvor de 278 tredimensionelle miniaturer er monteret på en sokkel beklædt med kongeblåt uldstof, udstilles på Trapholt fra november 2023 til november 2024 og bevares derefter i Trapholts samling.

Things Matter er det seneste af en lang række af craftbaserede borgerinddragende kunstprojekter, som Trapholt har udviklet og afholdt siden 2014. Tidligere projekter indbefatter bl.a. *Grænseløse Sting* (2020-2021), hvor borgere i forbindelse med genforeningsjubilæet broderede personlige grænser, *Tæt på træer* (2021-2022), der satte fokus på natur og klima gennem quiltning og *Dataspejlet* (2022-2023), hvor deltagerne tolkede dataspor med vertikale og horisontale broderisting. Denne praksis, hvor helt almindelige mennesker inviteres ind på museet til at skabe et kunstværk sammen med en kunstner, indskrives sig tydeligt i den deltagelses-, diversitets- og inklusionsdagsorden, der har præget museer nationalt som internationalt de seneste årtier (Black, 2005, 2011; Simon, 2010; Sternfeld, 2013; McSweeney & Kavanagh, 2016; Hetland, Pierroux & Esborg, 2020; Chynoweth, Lynch, Petersen, & Smed, 2020)

Et omdrejningspunkt for forskningen i museal deltagelse har typisk været, hvordan traditionelle distinktioner mellem institution og borger, udstillingsgenstande og bruger, ekspertviden og hverdagserfaring ændrer sig, når publikum i stigende grad indtager en rolle som aktive og til tider også medbestemmende og medskabende deltagere på museet. Nogle teoretikere, som fx Nina Simon (2010; 2016), har fokus på, hvordan deltagelse kan bruges som redskab til at styrke museers relevans, mens andre mere radikalt prøver at gentænke museernes ejerskab og samfundsmæssige muligheder (Byrne, Morgan, Paynter, de Serdio, Železnik, 2018; Papastergiadis, 2020). Museer underlægges i stigende grad et ideal om og efterstræber social inklusion og demokratisering, og inden for forskningen i museal deltagelse udspalter dette sig (som i det større kulturelle og institutionelle felt) helt overordnet i to forskellige forståelser af deltagelsens potentialer: 1) deltagelse som en inklusionspraksis, der gør museet i stand til at favne nye brugergrupper, skabe tilhørsforhold på nye måder og kultivere fællesskab og sammenhængskraft (Sandell, 1998, 2002, 2003); og 2) deltagelse som en mulig vej til at demokratisere museumsinstitutionen og bringe flere og mere forskelligartede stemmer i spil (Eriksson, Stage & Valtysson, 2020). I sidstnævnte vil der ofte være fokus på deltagernes agens, empowerment og mulighed for at blive hørt (Sitzia, 2019; Sternfeld, 2013). Begge disse aspekter er vigtige i Trapholts projekter, og vi har bl.a. tidligere analyseret, hvordan Trapholts praksis på en og samme tid har en stærk kollektiv dimension, hvor deltagerne oplever fællesskab og kollektiv meningsfuldhed, og en styrkelse af individuel kreativ agens (Eriksson & Sørensen, 2023; Sørensen & Eriksson, 2022).

Deltagelsen i *Things Matter* bevæger sig imidlertid også ud over museet og ind i andre arenaer. Når deltagerne aktivt skal tage stilling til og omforme skulpturer fra deres lokalområde i strik, så interagerer de med deres lokale byrum og offentlig kunst, ligesom de går i dialog med deres kulturarvsmæssige, repræsentationsmæssige og politiske omgivelser. Hvordan deltagelsen udfolder sig i og i forhold til disse deltagelseskontekster, som de kan kaldes med inspiration fra John Cohen

Fernisering af *Things Matter* på
Trapholt, november 2023.

og Norman Uphoff (1980), er langt mindre beskrevet i litteraturen om museumsdeltagelse. Denne artikel ønsker således at bidrage til forskningen i museernes samfundsmæssige og sociale rolle ved at undersøge, hvordan deltagelsen i *Things Matter* rækker ud over museet: Hvilke udvekslinger med kulturarv, lokalområder og kunst i det offentlige rum lægger deltagelsen op til, og hvordan positioneres deltagerne igennem disse udvekslinger?

Med inspiration fra teori om monumenter (Rigney, 2015, 2022), dialogisk-agonistiske kunstpraksisser (Schrag, 2018; Mouffe, 2005, 2007, 2013) og uofficielle kulturarvspraksisser (Knudsen, 2023; Harvey, 2021) analyserer vi *Things Matter* som et dialogisk-agonistisk deltagelsesprojekt, der både gennem (nogle af) de individuelle bidrag og forskelligartetheden i det endelige værk synliggør modsatrettede tilgange, perspektiver, holdninger, mod- og med-fortællinger indenfor det problemfelt, som projektet arbejder med. En væsentlig pointe i analysen er, at projektets dialogisk-agonistiske grundmodus i høj grad iværksættes igennem deltagelsesdesignet, hvor der lægges op til en kritisk-kreativ stillingtagen til de skulpturer, som deltagerne ønsker at beskæftige sig med, og etableres offentligheder omkring disse. Dette dialogisk-agonistiske greb er, argumenterer vi for, interessant i en museal deltagelseskontekst, fordi det knytter alternative fortællinger og erindringer til de skulpturer som behandles og således gør opmærksom på de stemmer og fortællinger, som ikke er del af det kulturelle hegemoni, men også fordi det positionerer og styrker deltagerne som kritiske kulturarvsaktører både i og uden for museet.

Denne artikel er baseret på en tidlig analyse af et omfattende empirisk materiale indsamlet under og kort efter *Things Matters* projektforsøg i foråret 2023. Dataindsamlingen såvel som denne artikel er en del af forskningsprojektet *CraftVærk* (2021-24), hvor vi i samarbejde med Trapholt undersøger de kreative, museale og sociale potentialer i nye deltagelsesformer på kunstmuseer. Forskningsprojektet er aktionsbaseret, og vi har fulgt *Things Matter* under hele processen fra ide til udførelse. Vi har valgt en *mixed methods* tilgang til indsamling af data, hvor vi kombinerer et kvanti- og kvalitativt survey lavet i samarbejde med Trapholt (141 besvarelser) med forskellige typer af kvalitative data (13 interviews med deltagerne (inkluderer både gruppe- og enkeltinterviews); 12 observationer; 278 strikkede bidrag og ledsagetekster²; 15 logbøger, hvor deltagerne beskrev deres kreative proces; samt Facebook-gruppen *Things Matter Trapholt* med 756 medlemmer). For at sikre et mangefacetteret datagrundlag, har vi, inspireret af Luc Pauwels skelnen mellem forskellige datatyper (2011), inkluderet både forskerinitierede data (interviews og observation), data der er skabt af deltagerne på opfordring af forskerne (kreative logbøger) samt data, der er skabt af deltagerne uafhængigt af forskerne (strikkede bidrag, ledsagetekster og Facebook-gruppen). Fra dette meget rige empiriske materiale har vi i denne artikel inddraget de data, der mest eksplicit relaterer sig til udvekslinger med kulturarv, lokalområder og kunst i det offentlige rum. I det følgende refererer vi til den kvalitative data ved at specificere, hvilken af de ovenstående datatyper, der er tale om.

Om *Things Matter*

Den 31. januar 2023 blev *Things Matter* igangsat med to opstartworkshops på Trapholt. Her blev deltagerne præsenteret for den kreative opgave, der bestod af hele otte trin. I den skriftlige vejledning var 'opskriften' (her i kort form): 1) Gå på opdagelse i dit nærområde; 2) Udvælg et kunstværk, statue eller monument – som vækker noget særligt i dig, fx ved at skabe undren, positive følelser, kritiske holdninger eller noget helt fjerde; 3) Reflektér over kunstværkets, statuens eller monumentets form, materiale og fortællinger; 4) Bestem, om du vil arbejde med at strikke en miniature af hele objektet eller en detalje; 5) Research på kunstner/ ophavsperson, figur, historie etc.; 6) Definer, hvad du synes kunne/burde være anderledes ved dit valgte kunstværk, statue eller monument og planlæg, hvordan du vil strikke det; 7) Fotografer værket og udarbejd en plan for dit 3-dimensionelle strik; og endelig 8) Del tanker om objektet, materialer, fortælling og ændring i kort tekst ved aflevering (Trapholt, 2023, s. 7).

Omtrent tre måneder senere indleverede 278 deltagere deres værk enten fysisk på Trapholt, på indleveringsstationer rundt i landet eller via post. Undervejs havde deltagerne haft rig mulighed for at få input fra kunstneren på ugentlige tips og tricks-møder, mødes til lokale craft-arrangementer organiseret af biblioteker, kulturinstitutioner eller private 'craftambassadører' samt få faglige input til craftsaler på Trapholt, hvor foredrag om fx den koloniale arv, materialitet og monumenter i det offentlige rum blev kombineret med samtalemenuer og strikning. Mange havde benyttet sig af et eller flere af disse tilbud, og ifølge surveyet havde 74% aktivt fulgt med i projektets Facebook-gruppe, hvor overvejelser om og billeder af de valgte skulpturer og modifikationer blev delt og diskuteret.

Når deltagerne i *Things Matter Vejledning* blev bedt om at "reflektere over kunst, statuer og monumenter i det offentlige rum" (Trapholt 2023, s. 4) ved ikke bare at strikke en gengivelse, men også strikke det, de synes "kunne/burde være anderledes" (ibid., s. 7), indskriver projektet sig i en aktuel diskussion om kulturarv og repræsentation i det offentlige rum. En væsentlig deltagelseskontekst for projektet er således det aktuelle fokus på, hvordan vi kollektivt erindrer fortiden. Interessen for historiebrug og erindringskultur, som er vokset stærkt de sidste 20-30 år (Hansen, 2019, s. 50), er senest intensiveret af Black Lives Matter-bevægelsen. Gennem aktivistiske interventioner, protester og afstemninger er offentlige monumenter blevet en kampplads, hvor uofficielle kulturarvsaktører som kunstnere, aktivister og borgere bliver medskrivere på monumenternes historie gennem modstand, tilføjelser og destruktion (Knudsen, 2023). Det har især resulteret i, at statuer af 'store' slaveejere, slavehandlere og koloniherrer, som ofte også var generaler, politikere eller på anden måde magtfulde, er blevet væltet, overmalet og fjernet.

Det aktuelle fokus på, hvordan vi kollektivt erindrer fortiden, rækker dog langt ud over spørgsmålet om kolonitiden. Det er samtidigt intimt forbundet med, hvordan vi repræsenterer vores fælles eller mangfoldige kulturarv. For mens vi som individer kan huske i hvert fald dele af vores egen historie, har vi ikke som samfund en fysisk krop, der kan lagre erindringer. De fælles forestillinger om fortiden, der danner ramme for vores selvforståelse og identitet, kan vi kun nærme os gennem de kulturprodukter, som erindringen kommunikerer gennem (Hansen, 2019, s. 49). Kultur er "the 'brains' of society, permitting the preservation and reproduction of stories across space, time, and communities" (Rigney, 2015, s. 65). Kulturprodukter er derfor helt afgørende for at forstå hvilke forestillinger om vores samtid, vi som samfund gør os og ønsker at viderefremme både til sam- og eftertiden.

Fortælling, tilstedeværelse og materiel ressource for modstand

Blandt kulturprodukter spiller statuer og monumenter i det offentlige rum en særlig rolle. Inspireret af aktør-netværksteori har Ann Rigney (2022) foreslået at se monumenter som skiftende *assemblager* eller konstellationer af materielle objekter, fortællinger, placeringer og menneskelige aktører. Hun fremhæver nogle aspekter ved monumenterne, som også er relevante i forhold til *Things Matter*, selv om genstandene her som nævnt er både "værker, statuer og monumenter i det offentlige rum" (Trapholt, 2023, s. 4). Mange af deltagerne valgte at strikke mindre og i nogle tilfælde ret nye skulpturer, som ikke er opstillet for at mindes en bestemt person eller begivenhed. Alligevel er Rigney's betragtninger relevante til at forstå det undersøgelsesfelt, som projektet og deltagerne bevægede sig ud i. Ved at stille en opgave, hvor deltagerne blev bedt om at gå i en materiel men også repræsentationsmæssig dialog med skulpturer i deres nærrområde, og konkret strikke "det vi kunne tænke os anderledes ved dem" (ibid., s. 4), blev skulpturerne rammesat som materielle platforme for diskussioner og genforhandlinger af fælles (og ofte lokal) historie og identitet.

Vi vil fremhæve, hvordan tre af de aspekter, som Rigney fremhæver – fortælling, tilstedeværelse og materiel ressource for modstand – udforskes og formgives i udvalgte bidrag til *Things Matter*. For det første fremkalder monumenter, ifølge hen-

de, fortællinger (Rigney, 2022, s. 16-17). Disse fortællinger er ofte kendt fra andre kulturprodukter og medier, men et monument tilføjer noget særligt til den kendte fortælling ved at give en begivenhed eller historisk figur en særlig, ofte entydig, form. For eksempel er der stor forskel på, om en kendt krig mindes gennem en skulptur af en magtfuld general eller nogle døde ofre.

I *Things Matter* valgte nogle af deltagerne skulpturer, der meget eksplicit fremkalder fortællinger, som også er kendt fra og omfortolket i andre kulturprodukter og medier. Nogle af disse stammer fra fiktioner som fx H.C. Andersens eventyr, men enkelte valgte også historiske begivenheder. Et eksempel på det er en buste af den danske læge Christian Keller, som står foran de tidligere Kellerske Anstalter (1899-1990) for udviklingshæmmede ved Vejle Fjord. Mens busten (på en høj piedestal) mindes hans indsats for de store anstalter, som i årtier var et forbillede i Europa, er historien en ganske anden i en ny film. I Malou Reymanns *Ustyrlig* fra 2023 fortælles i stedet om de tvangsbragte på et berygtet internat på Sprogø, som Keller i 1923 fik oprettet til udviklingshæmmede og 'seksuelt løvsagtige' kvinder. Med hyldeststatuen og filmen synliggøres således alternative historiske narrativer, og når dette sker, bliver monumenter, som Rigney også skriver, ofte "objects of concern" eller ligefrem giftige (2022, s. 20). Fordi de er skabt til at vare, overlever de ofte "the context in which they were produced and the cultural values that led them to be erected. As alternative narratives emerge in other more rapid response domains, monuments end up serving as the visible, public, and tangible reminder of an outdated mnemonic regime" (Rigney, 2022, s. 21). Monumenter er et langsomt medie og derfor ofte et af de sidste vidnesbyrd om et gammelt regime.

Ill. 2: Busten af Christian Keller (ukendt kunstner) foran De Kellerske Anstalter, Ill. 3: Den strikkede version "Magt og afmagt" samt Ill. 4: Den strikkede version "Ven og bølge".

Denne friktion mellem forskellige kontekster, normer og fortællinger er udgangspunktet hos to deltagere, der har valgt at strikke Keller-busten (ill. 2). De fremhæver begge ambivalensen i Kellers figur i ledsageteksterne til deres bidrag. Den ene har navngivet sit bidrag "Magt og afmagt" og beskriver i sin ledsagetekst modsætningen mellem Kellers venskabelige forhold til de anbragte, og anstaltens officielle mål om, at alle skulle have gode levevilkår, mens man samtidig praktiserede tvangs- og fejlanbringelser samt arvehygiejne (ill. 3). Den anden aktualiserer busten ved kritisk at spørge til nutidens behandling af mennesker med handicap og ved at udstyre Keller med en bølgehat og en politisk 'næse', som symboliserer nutidens syn på ham (ill. 4). Mens Keller-busten med sin særlige form giver én fortolkning af en kendt fortælling om en betydningsfuld institution og mand, føjer borgernes strikkede versioner noget andet til den eksisterende buste og giver deres bud på de fortællinger, der nu knytter sig til den. I stil med dette er der mange bidrag til Things Matter, der både reflekterer over den konkrete skulptur, over den historiske kontekst, den er skabt i, og over den fortælling eller debat, skulpturen fremkalder i dag.

Det andet aspekt, vi vil fremhæve hos Rigney, er, hvordan monumenter er materielle tilstedeværelser, der påvirker os fysisk og affektivt (Rigney, 2022, s. 17-20). De er ofte store, centralt placerede og har en performativ kraft, der går ud over deres symbolske betydning. Samtidig bliver de, paradoksalt nok, med tiden lette at overse, hvilket har fået historikeren Reinhart Koselleck til at bemærke, at opstillingen af et monument er det første skridt mod glemsel. Det er denne glemsel, der trækkes ud af, når de bliver kritiseret, overmalet eller væltet. Monumenters evne til pludselig at blive synlige og gøre væsen af sig igen knytter Rigney til deres "vibre-rende materialitet". Dette begreb låner hun fra Jane Bennets bog *Vibrant Matter*, der teoretiserer, hvordan ting, materier og materialer ikke blot er døde størrelser, men har agens – de påvirker, afficerer og vibrerer (Bennett, 2010). Pointen er her, at monumenter i kraft af de skiftende assemblager, de indgår i over tid, både kan ophøre med at vibrere, ligesom de kan bringes til at vibrere ganske kraftigt igen.

I *Things Matter* overmaler eller vælter deltagerne ikke monumenter eller skulpturer. Men de kan godt påpege – og kritisere – hvordan skulpturenes tilstedeværelse påvirker os fysisk og affektivt gennem deres materielle tilstedeværelse, og hvordan påvirkningen forstærkes, når de er store og centralt placerede. De står fx i rundkørsler eller på pladser, hvor man bliver nødt til at køre eller gå rundt om dem for at komme forbi. Et eksempel er Hans Lembrecht Madsens "Sammen bryder vi igennem" (1995), der er placeret i en rundkørsel i Aabenraa (ill. 6), som en af deltagerne dagligt skal igennem. Hun beskriver i sin ledsagetekst skulpturen som "særlig, trods en lille irritation over stålrørene – har altid syntes, at det var uharmonisk", og da en veninde "beriger" hende med sin oplevelse af værket, "minder den nu også mig om en gennemstukket kusse, og hvem kan klare det, til og fra arbejde og så i det offentlige rum?". Hun strikker derfor en version, hvor hun har "udeladt alle de voldsomt mange stålrør, som gennemkløver granitten, og tilføjet et par trusser". Mens mange deltagere har ambivalente følelser over for deres valgte værk, er det kun få, der som hun bruger sin tid, omhu og kreativitet på en skulptur, der egentlig frastøder hende. Når hun laver den radikalt om (ill. 7), forestiller hun sig ikke, at hendes eget bidrag "ville pynte det mindste" i rundkørslen, men som hendes titel "Hvem bestemmer...!?" også understreger, bruger hun sin modifikation til humoristisk at spørge til magten over materielle tilstedeværelser i det offentlige rum.

Ill. 5: Skulpturen "Sammen bryder vi igennem" (Hans Lembrecht Madsen) og Ill.6: Den strikkede version "Hvem bestemmer...!?".

Det tredje og sidste aspekt af monumenter, som vi med Rigney (2022, s. 20-21) vil tage fat i, er samtidig det, vi vil gå mest i dybden med, da det er her, *Things Matter* har mest på spil. Ifølge Rigney omhandler det, hvordan monumenter tilbyder en materiel ressource for en mod-erindring, når de fysisk eller online modificeres af aktivister, når de flyttes fra det offentlige rum til museer, kontekstualiseres med tekster e.l. Her kan monumenter være en fysisk platform for dissens eller uenighed om fælles erindring og kollektiv identitet. Mens Rigney især fokuserer på, hvordan mod-erindring manifesterer sig, når monumenter modificeres, fjernes, flyttes og kontekstualiseres på nye måder, så gør *Things Matter* naturligvis noget lidt andet. Her fjernes skulpturerne ikke, men når strikkede og modificerede versioner af dem kombineres på den sokkel, som Samsøen har skabt, og udstilles i Trapholts museale rum, kontekstualiseres de også på nye måder. Og som ovenstående eksempler også viser, kan dette medføre nye og kritiske spørgsmål til hvad og hvem, vi møder, mindes, repræsenterer eller ærer i det offentlige rum. I det følgende udfolder vi, hvordan dette sker i en både dialogisk og agonistisk modus.

Dialogisk agonisme i *Things Matter*

Det grundlæggende greb i *Things Matter*, hvor deltagerne skal tilføje deres egen modifikation eller rettelse, lægger i lighed med de aktivistiske genforhandlinger, som Rigney beskriver, op til en diskussion og forhandling af fælles erindring og kollektiv identitet. Det betyder imidlertid ikke, at *Things Matter* er et fuldtone aktivistisk projekt, der beskæftiger sig med en bestemt politisk sag. Selvom såvel den skriftlige vejledning som museets direktør Karen Grøns oplæg ved opstarten refererede til specifikke aktuelle statuekampe og kunstaktivistiske interventioner, så blev dette netop gjort for at skitsere et bredere felt med forskellige agendaer, som projektet ønskede at diskutere. Som Grøn formulerede det: "det er sådan nogle snakke, vi gerne vil invitere jer ind til".

Når Trapholt i de kollaborative projekter inviterer almindelige borgere til at udtrykke sig om en bestemt tematik gennem deres craft og gennem de verbale og skriftlige udvekslinger (fx i samtalsaloner organiseret af Trapholt, i ledsagetekster og Facebook-gruppen), så trækker museet først og fremmest på et ideal om flerstemmighed og dialog. Dette gælder ikke alle partcipatoriske kunstprojekter. Som Anthony Schrag har argumenteret for, så har partcipatorisk kunst på trods af et grundlæggende ideal om (ofte social) forbedring ganske forskelligartede samfundsmæssige intentioner, interaktionsstrategier og institutionelle tilhørsforhold. Dette kommer også til udtryk i feltets mange forskellige og ofte overlappende termer, der netop signalerer "a diversity of intent" (Schrag, 2018, s. 113). En præmis for, at nye og alternative deltagelsespraksisser kan udvikles og opstå, er ifølge Schrag, at institutioner, forskere og kunstnere er bevidste om de forskellige metoder og intentioner inden for feltet. Derfor foreslår han en typologi, der inddeler den overordnede kunstgenre partcipatorisk kunst i seks (delvist overlappende) typer, der primært forholder sig til og får deres mening eller værdi fra et ud af tre forskellige domæner (ibid., s. 114-116). *Offentlig kunst* og *relationel kunst* får deres betydning via deres relation til den institutionelle magt i hhv. offentlige myndigheder eller kunstinstitutioner. *Socialt engageret kunst* og *community-kunst* er især værdifulde i forhold til (ofte lokale) sociale praksisser og fællesskaber. *Dialogisk kunst* og *aktivistisk kunst* er primært meningsfulde i kraft af deres kritik og relation til det politiske domæne.

Alle Trapholts deltagelsesprojekter får en stor del af deres mening ved at være organiseret af et anerkendt museum, hvor det fælles værk bliver udstillet og senere bevaret (jf. den institutionelle magt i Schrags første domæne). At dette er vigtigt ikke bare for kunstneren, men også for deltagerne, er tydeligt på tværs af vores data. For nogle af deltagerne er de sociale praksisser og lokale fællesskaber (Schrags andet domæne) omkring projektet også vigtige, og Trapholt vil gerne fremme disse gennem samarbejder med lokale institutioner, craftambassadører mm. Men *Things Matter* får også sin betydning fra det tredje, politiske domæne og

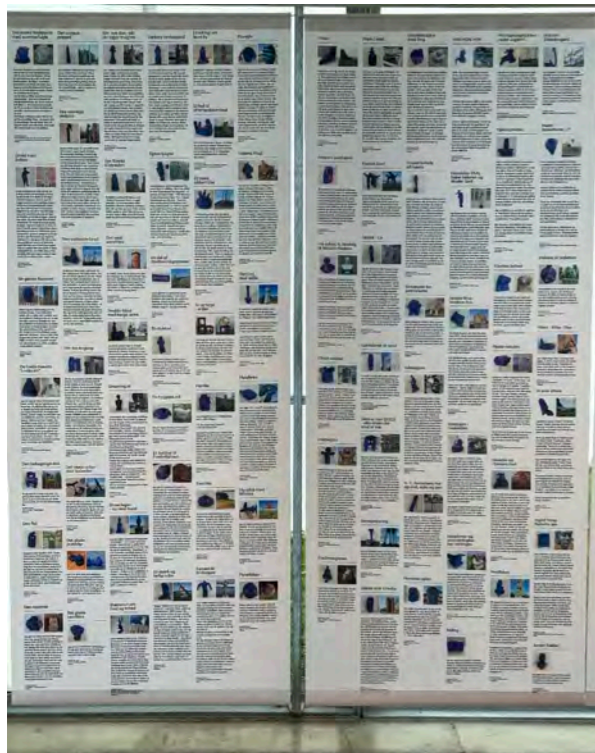
deler mange karakteristika med den dialogiske kunstpraksis, der ikke overraskende er kendetegnet ved flerstemmighed og dialog (jf. også Bahhtin, 1981). Den har fokus på samtale og udveksling gennem kollaborative processer og søger ofte et mere lige forhold mellem kunstner og deltager, hvor begge kan påvirke hinanden. Dette er tilfældet i Trapholts projekter, der også i Nina Simons (2010) terminologi over deltagelsesformer kan forstås som kollaborative. Museet og kunstneren styrer den overordnede proces og design, mens deltagerne inden for den kunstneriske ramme har frit spil til at udforme og udtænke deres eget personlige bidrag. Grøn italesatte det således til deltagerne: "de kunstneriske dogmer er vigtige, det er dem, der gør, at det kan være et kunstværk. Men indenfor rammerne er I autonome" (observation). På den måde spiller deltagerne en afgørende rolle i forhold til udformningen af det endelige værk, der ikke kunne være skabt af kunstnerne alene.

Samtidig adskiller *Things Matter* sig fra de tidligere projekter på Trapholt, der også var dialogiske, fordi det i højere grad end de foregående lægger op til en kritisk stillingtagen til det emnefelt, der bearbejdes. De får dermed en større del af deres betydning fra det politiske domæne. Hvor de tidligere projekter overvejende lagde vægt på personlige tolkninger af og relationer til fx grænser, klima og data, så lægger *Things Matter* op til, at deltagerne kommer med deres bud på det, som Rigney kalder mod-erindring eller mod-fortællinger. Derfor vil vi argumentere for, at *Things Matter* ikke kun er dialogisk, men også har en mere agonistisk grundmodus, og dermed er kendetegnet ved det, som Schrag definerer som dialogisk agonisme. Inspireret af den politiske filosof Chantal Mouffes agonismebegreb (2005, 2013) argumenterer han for, at partcipatoriske projekter frem for at være konsensus-baserede bør efterstræbe produktiv konflikt i form af agonisme. Mouffe, der tænker konflikt og uenighed som grundlæggende egenskaber ved demokratiet, definerer agonisme som en konflikt, hvor de stridende parter ikke forsøger at udslutte hinanden, men snarere opfatter hinanden som opponenter med legitime, men konfliktende synspunkter. En agonistisk politik er således en politik, der fremfor at udglatte eller skjule modsætninger gennem konsensus, tydeliggør vores politiske valg mellem modsatrettede alternativer (Mouffe, 2005, s. 52). Det, som en agonistisk kunst kan, er ifølge Schrag – men også Mouffe selv, der kort berører dette i artiklen "Artistic Activism and Agonistic Spaces" (2007) – at sætte spørgsmålstejn ved hegemoniske diskurser og sociale praksisser, der ellers fremstår som naturlige eller rationelle. Derigennem kan kunsten nemlig tydeliggøre, hvad den dominerende konsensus skjuler eller ekskluderer, fordi det ikke passer ind, og åbne den offentlige sfære for et agonistisk møde med modsatrettede perspektiver på verden.

Bidrag monteres i Randi Samsonsens værksted.

I det følgende vil vi analysere, hvordan *Things Matter* er spændt ud mellem det dialogiske og det agonistiske. Analysen vil omfatte to niveauer: dels de enkelte bidrags stemmer og mod-fortællinger, dels den samlede pluralisme af mod- og med-fortællinger, der synliggøres gennem strikkede bidrag, samtaler og de ledsagetekster, der alle er gengivet i udstillingen på Trapholt (ill. 7).

Ill. 7: Alle ledsagetekster er – sammen med fotos af bidragene og i de fleste tilfælde også skulpturforlægget – en del af udstillingen på Trapholt. Foto: Birgit Eriksson.

Mænd, kvinder, dyr og humor

Den agonistiske modus i *Things Matter* afspejles i opgaven med at ændre noget eksisterende, som vi ellers tager for givet eller måske slet ikke lægger mærke til. Men også i de enkelte bidrag er det sammenlignet med Trapholts tidligere projekter markant, at langt flere har en kritisk eller ligefrem politisk motiveret tilgang. Særligt problematikken omkring repræsentationen af kvinder i det offentlige rum, som Grøn skitserede ved opstarten, vakte genklang blandt deltagerne, som, uden at det var Trapholts intention, alle var kvinder. Her refererede hun til data fra Københavns kommune, der viser, at ud af 101 navngivne statuer i København er 70 mænd, 26 dyr, 5 kvinder, og flere af deltagerne nævner, hvordan denne repræsentative skævhed er blevet udgangspunktet for deres valg af skulptur og modifikation. Fx har det inspireret en deltager fra Holstebro til at afsøge, hvilke kvindeskikkelser, der ikke har fået en plads i den kollektive lokalhistorie:

“Hvorfor er så få navngivne kvinder afbildet på statuer i det offentlige rum!! [...] hvilken lokal kvinde kunne fortjene en statue? Eller i det mindste en buste, tilsvarende til de seks buste af betydningsfulde mænd fra byen, der er placeret ved indgangen til Holstebro Anlæg. Svaret for mig blev konditor Karoline Poulsen.” (interview).

Andre har udskiftet anonyme mænd med kvinder. Det sker fx i Svend Wiig Hansens “Mennesket ved havet” i Esbjerg, som i daglig tale ofte omtales som “De hvide mænd”. I tre forskellige strikkede versioner ændres kønnet på en eller flere af mæn-

dene. Endnu andre har fokuseret på de skulpturer, der trods alt findes, som afbilleder og/eller er skabt af kvinder. Samlet betyder det, at kønsfordelingen i *Things Matters* skulpturer er blevet radikalt anderledes end i det offentlige rum.

Endnu andre har bemærket, at den kønsmæssige ulighed er endnu større, hvis man også inddrager dyreskulpturerne. Én skriver således i sin ledsagetekst, at hun i forbindelse med projektet begyndte “at lægge mærke til, at skulpturer af dyr i bybilledet er meget maskuline. Der er ganske få hunner og rigtig mange hanner”. Hendes modifikation er at anbringe nogle iøjnefaldende yvere på en skulptur af en tyr, og flere har ligesom hun valgt at feminisere, queere eller blødgøre skulpturer, som de finder påfaldende maskuline, kantede, muskuløse, aggressive eller krigeriske. Disse blødgørende og feminiserende strategier understøttes af det strikkede medie, der både intentionelt, men også nogle gange mindre intentionelt, giver skulpturerne et helt andet blødt, bulet og taktilt udtryk end originalen. Dette giver de strikkede versioner et mere “slattent” (logbog) og mindre højtideligt udtryk, som nogle deltagere har svært ved at forlige sig med: “Når jeg ser de andre modifikationer, ser jeg mange gange fantastisk håndværk, arbejdsomhed, fantasifuldhed – alligevel ender jeg med at tænke “julenisser”” (logbog).

Andre tænker mere affirmativt med den bløde strik, og nogle bruger den endda aktivt som en agonistisk strategi. Det gør sig fx gældende i denne deltagers arbejde med “Cimbrertyren” i Aalborg: “Cimbrertyren er et muskelbundet – olm og angrebslysten ... den kalder jo på at blive strikket og få et venligt, blødt udtryk efter at have været så rasende siden 1937!”. I sin modifikation har hun: “tilført blomster og i stedet for Johannes V. Jensens hyldestdigt til cimbrerne har jeg strikket fredstegn, blomstersymbol og ordene: peace, love and harmony. Verden har brug for fred – og feminin, venlig energi i stedet for ‘spillen med muskler’”.

Denne bidragsbeskrivelse reflekterer, hvordan strikken kan bruges aktivt som en mod-materialitet og modvægt til det maskuline formsprog, der kendetegner mange skulpturer i det offentlige rum. I forlængelse af Rigneys pointe om, at skulpturer kan bringes til at vibrere igen, kan man således sige, at *Things Matter*, der netop via titlen peger på materialitetens betydning, igennem strikkens materialitet og formsprog får skulpturerne til at vibrere på mere bløde og feminine måder.

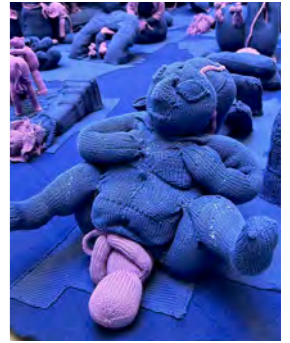

Deltagernes kritiske tilgang til repræsentationen af kvinder såvel som det bløde og feminine begrænser sig dog ikke til at opponere mod manglen på kønsmæssig balance. Enkelte vælger skulpturer, der har mere tvetydige kønsidentiteter (Elmgreen og Dragsets "HAN", Heidi Guthmann Bircks "SheMan - Kvinden på Trappen", Svend Wiig Hansens "Oceania") og mange tilbyder alternativer til de herskende kønsnormer og idealer, især om det kvindelige. Det gælder fx "Jelspigen anno 2023", der opdaterer Jørgen Thoms' "Jelspigen" fra 1953, "som i den grad udtrykker en mandlig kunstners ønskedrøm om en velskabt, bly ung kvinde. (...) MEN - der er ikke mange lokale kvinder, som kan leve op til det idealiserede billede af en kvinde, så jeg har valgt at gøre hende lidt mere 'daglig', så vi bedre kan spejle os i hende". Hendes modifikationer består i, at pigen kommer "ned af piedestalen, og på med gummistøvlerne", så hun kan klare det jævnlige oversvømmede græs. Den "dydige og pæne" frisure erstattes af et "stort og vilt langt hår, og at hun får en piercing i navlen og "store dejlige bryster" (ill. 8 og 9).

Ill. 8: Skulpturen "Jelspigen" (Jørgen Thoms) og Ill. 9: Den strikkede version: "Jelspigen anno 2023".

Også "Moder Jord - Urkraften", som er en modifikation af Sven Wiig Hansens "Moder Jord" fra 1953 udfordrer de herskende normer om kvindelighed og kvindeformer (ill. 10-13). I ledsageteksten skriver deltageren, at den "muskuløse og stærke kvindekrop" stod foran Thisted Bibliotek, da hun var barn, men at man fjernede den "i forargelse og misbilligelse over hendes konfronterende og blottede køn". Som jordemoder på en fødeafdeling har hun en særlig relation til skulpturens "tydelige sprog [...] om kvindekøn og urkraft", og hendes modifikation er at lade skulpturen gå i fødsel: "den ultimative form for kvindelig urkraft"

Ill. 10: Skulpturen "Moder Jord" (Svend Wiig Hansen), Ill. 11: Den strikkede version: "Moder Jord - Urkraften", Ill. 12: Modifikation med fødsel og Ill. 13: modifikationen som del af værket på Trapholt.

"Jelspigen anno 2023" og "Moder Jord - Urkraften" er fælles om en personlig og feministisk-realistisk tilgang. Det personlige, situerede perspektiv er tydeligt, når oplevelsen af den nøgne Jelspigens kvindeideal kontekstualiseres af, at deltageren selv er på vej til at bade (og dermed smide tøjet); og når "Moder Jord" får sin særlige betydning for en jordemoder, for hvem den kvindelige urkraft er langt mere bemærkelsesværdig end det blottede køn. Den feministisk-realistisk tilgang manifesterer sig, når begge deltagere opfordrer til, at skulpturer i det offentlige rum skal vise kvinder, som de er. Den første refererer både i strik og tekst til, hvordan unge kvinder anno 2023 er mindre 'pæne', end skulpturen signalerer. Den anden fokuserer endnu mere på kvindens køn og kraft, som allerede findes i Wiig Hansens skulptur. Vi læser det som to forskellige former for agonisme: "Jelspigen anno 2023" anfægter den eksisterende skulpturs formsprog og normer, mens "Moder Jord - Urkraften" anfægter den forargelse og misbilligelse, som Wiig Hansens formsprog og værdier blev mødt med. Disse to former er begge vigtige i *Things Matter*, hvor nogle bidrag går kritisk-kreativt til eksisterende skulpturer, mens andre går affirmativt-kreativt til skulpturer, der selv er agonistiske.

Ser vi på de samlede bidrag til *Things Matter*, er der mange, der sætter spørgsmålstegn ved den herskende repræsentation af køn i det offentlige rum. Det sker på meget forskelligartede måder, og netop denne pluralisme, der tydeliggør et væld af perspektiver og synspunkter, er noget af det, der udmærker *Things Matter* som et kritisk, flerstemmigt og dialogisk projekt. Det er dog langt fra alle modifikationer, der har en kritisk eller opponerende karakter. Nogle bidrag har snarere form af med-fortællinger eller videre-erindringer, der bygger videre med forskønnende tilføjelser eller opdaterer skulpturerne fortællinger i lyset af nutiden. Det sidste gør sig fx gældende med et bidrag, der bearbejder runestenen fra Flemløse på Fyn. Her har deltageren strikket et @ på runestenen for at tilføje "det mest nutidige ikon" samt "en smiley for at give lidt humor til projektet" (logbog). Denne humoristiske tone, som vi finder i mange bidrag, såvel som spændvidden i de måder, strikkerne er gået til opgaven på, bemærkes af denne deltager:

"Det har været rigtig sjovt at være med og se, hvordan andre har set på kunst i det offentlige rum og tolket muligheden for at ændre noget. Mit projekt var politisk

drevet, men mange ønskede mere sjov og ballade – de tilføjede en nissehue eller et dyr eller lignende. Det skal kunst i det offentlige rum jo også kunne – skabe smil på læben :)” (surveykommentar).

Denne betragtning på en og samme tid påpeger og anerkender, hvor forskelligt man kan udnytte muligheden for at ændre på det eksisterende. Samtidig er det vigtigt at påpege, at den humoristiske tilgang, som fremhæves i citatet, ikke nødvendigvis bekræfter status quo. Dette illustreres af en deltager, der i et interview beskriver, hvordan projektet har givet hende en anden opfattelse af ”kunstens helighed”, og at man ”ikke skal pille ved det, der er”. Man må godt, tilføjer hun: ”lave noget sjov med det”. Her udtrykkes det, hvordan det at ”lave noget sjov med det” også kan fungere som en art blød ikonoklasme, hvor ellers ophøjede og respekt-indgydende kunstværker gennem strikkede modificeringer gøres mere hverdagslige og udfordres i deres urørlighed.

Citaterne markerer, hvorfor vi må skelne mellem to niveauer i projektet. Det første omfatter den dialog, som det enkelte bidrag etablerer mellem originalen og den strikkede skulptur, der kan have en agonistisk karakter, men også være kritisk-kreativ på andre måder. Det andet niveau kan identificeres i mødet mellem og sameksistensen af ellers modsatrettede tilgange og perspektiver, holdninger, mod- og med-fortællinger, der både udfolder sig gennem samtalerne i projektfasen og i det endelige værk, hvor alle bidrag kombineres. Samspelet mellem de to niveauer gør *Things Matter* til et dialogisk projekt, hvor der er plads til divergerende tilgange og synspunkter og altså også til både agonistiske og ikke-agonistiske bidrag.

Strikkende kulturarvsaktører

Selvom langt de fleste deltagere var positivt stemte over for strikkeopgavens krav om at skabe alternativer, var der også nogle, der fandt det udfordrende at arbejde på denne måde. I surveyet påpeger en deltager eksempelvis, at hun, trods en god oplevelse, stadig finder det grundlæggende ”forkert at forandre et kunstværk, hvad jeg så heller ikke selv har gjort”. En anden finder det ”et provokerende punkt [...] at man tilstræber, at der skal være en eller anden protest, noget kønspolitisk”, og tilføjer:

”det låser mig lidt. Fordi, jamen, har jeg valgt noget, der ikke duer til det oprindelige koncept, der er sådan noget usikkerhed. Altså jeg ved godt, at det er kvindernes internationale kampdag i dag, og der er masser af kvinder, der har problemer, men dybest set er jeg sådan lidt øh, anti. Jeg vil ikke sige, jeg er antifeminist, for det er jeg sgu ikke, jeg lever vældig feministisk. Men jeg er antikamp. Og der har jeg slået mig lidt i det her projekt faktisk” (interview).

Det er således ikke alle deltagere, der går med på, eller føler sig bekvemme ved at skulle forholde sig kritisk til offentlig kulturarv og kunst på den måde, som der lægges op til, og der er sikkert også nogle der har valgt projektet fra af den grund.⁴ I et deltagelsesanalytisk perspektiv er dette interessant, fordi det peger på kompleksiteten i at lave et deltagelsesprojekt, der bevæger sig ud på mere ’farlig’ politisk grund uden samtidig at sætte deltagelsens inkluderende, fællesskabende og polyfone dimensioner over styr. Bruger vi Schrags distinktioner som præsenteret ovenfor, viser det ambivalensen ved både at få sin værdi fra det politiske og det sociale domæne. På den ene side er det problematisk, at et kunstprojekt, der gerne vil inkludere og give stemme til helt almindelige borgere, kan ende med, at nogle af deltagerne føler usikkerhed eller slår sig på opgaven. På den anden side er det interessant, at *Things Matter* har en ambition om at tackle konfliktfyldte samfundsemner på en måde, hvor deltagerne positioneres som vidende og reflekterede aktører.

I sit oplæg om ”Den koloniale arv: Monumenter som kamppladser” til en craftsalon på Trapholt, kom professor Britta Timm Knudsen nærmere ind på den rolle, som deltagerne får i *Things Matter*. Her henvendte hun sig med disse ord til de fremmødte strikkere: ”I er uofficielle kulturarvsaktører, og I er ved at lave nogle in-

terventioner i nogle monumenter. I skaber historie med jeres strikkede versioner” (observation). Oplægget såvel som Knudsens analytiske betragtninger i relation til *Things Matter* tager afsæt i en forståelse af kulturarv som en processuel størrelse, der hele tiden fornys igennem nutidens rammer (Harvey, 2021). Her er det en væsentlig pointe, at interventioner i fortidsminder anskues som en del af deres historie. En historie, der i dag i langt højere grad end tidligere medproduceres af uofficielle kulturarvsaktører som aktivister, kunstnere og borgere (Knudsen, 2023). Dette kritiske kulturarvsperspektiv er interessant i relation til *Things Matter*, fordi det tydeliggør den vægtige kulturelle og historiske udsigelsesposition, som deltagerne får igennem projektet. Deltagerne bliver, som Knudsen påpeger, strikkende kulturarvsaktører, der gennem bløde versioner og tilføjelser lægger nye lag på skulpturernes historie.

Denne positionering, der lægger op til, at deltagerne bringer deres egne holdning, kritikker og erfaringsverden i spil, opleves af langt de fleste deltagere som både udfordrende og givende. En deltager beskriver det som ”at blive skubbet ud af komfortzonen. At tænke selv” (surveykommentar). En anden beretter ”Det har været spændende og interessant at skulle vælge og arbejde med en skulptur og genfortolke den ud fra egne holdninger. Det havde jeg aldrig tænkt som en mulighed” (surveykommentar). En lignende transformativ oplevelse, hvor nye muligheder synes at åbne sig gennem projektet, finder vi hos en deltager, der beskriver, hvordan hun før projektet så ”et færdigt produkt” og ikke tænkte over ”hvad kunne man også have gjort. Og det har jeg fået øje på” (interview). Tilmed oplever nogle deltagere, at de også uden for projektet pludselig anerkendes og positioneres som vidende kulturaktører. Dette blev tydeligt, da craftgruppen i Holstebro blev inviteret til at deltage i en *walk and talk* om kunst i byrummet, som kommunen havde arrangeret for at få input til udviklingen af den kommunale kunststrategi. Arrangementet var åbent for alle interesserede, men craftgruppen var blevet inviteret i kraft af deres arbejde med de lokale skulpturer i *Things Matter*. Denne direkte opfordring til at deltage affødte en stolthed og følelse af anerkendelse hos deltagerne (observation). Mens én tidligere havde meldt sig til et lignende arrangement, sagde de resterende fire deltagere, at de ikke før *Things Matter* ville have følt, at et sådant arrangement var for dem. I et interview uddybede en af dem, at hun tidligere ”måske nok syntes noget”, fordi hun ”nyder meget at gå og kigge på tingene her i byen”, men samtidig ikke ville have følt, at det var på ”sådan et kvalificeret niveau”. Her har projektet givet hende en anden ”tilgang end bare det at jeg syntes det er rart at se på. Det gør noget ved min æstetiske sans”.

Denne oplevelse af at føle sig mere kvalificeret og have ”fået øje på” og erfaret en ny ”tilgang” til skulpturer, som vi ser i ovenstående citater, peger tydeligt på styrket agens og empowerment hos nogle deltagere. Projektet har simpelthen rykket positivt ved deres opfattelse af og tro på egne muligheder for at agere og mene noget ift. skulpturer og måske endda kulturprodukter mere generelt. Denne transformation er i nogen grad affødt af den læring og erfaring, der ligger i at skulle tilegne sig viden om det værk, de har arbejdet med. På tværs af vores data er det tydeligt, at deltagerne har lagt stor energi og omhu i ikke bare strikkeopgaven, men også den indledende research, valg af statue og udtænkning af, hvad der skulle være anderledes. Mange har, på opfordring af Trapholt, søgt information i forskellige databaser, opsøgt lokale myndigheder, og nogle har endda taget kontakt til kunstneren bag skulpturen for at få mere viden. Denne viden blev delt og diskuteret internt i projektet, men også ”med kendte og mindre kendte i min omgangskreds”, som en deltager beskriver det (surveykommentar). Projektet har således sat samtaler i gang, der rækker langt ud over projektet, hvor deltagerne kan opleve sig selv som en kulturhistorisk ressource og kapacitet, der udbreder viden om og opmærksomhed på skulpturer i det offentlige rum. På den måde spiller deltagerne en aktiv rolle ift. at trække ellers oversete skulpturer ud af den glemsel, som Rigney beskriver. Her er det fx Tidens Tand i Ribe, der vækkes til live gennem samtaler med venner og familie:

“Jeg har jo egentlig fortalt mange, at jeg [...] [strikker] *Tidens Tand*, og alle over en kam aner ikke, at den står foran Vikingemuseet i Ribe. Selv dem der har boet her i en evighed, har aldrig lagt mærke til det. [...] [D]er er mange, der har sagt, det skal vi lige prøve at kigge efter næste gang vi kører forbi dernede.” (Interview)

Det er dog en væsentlig pointe, at projektet ikke blot positionerer deltagerne som en videnskapacitet, men qua den agonistiske tilgang også tildeler dem en rolle som kritiske kulturarvsaktører, hvor de skal forholde sig kritisk, kreativt og genforhandlende til skulpturer og dermed kollektiv erindring og identitet. Denne kritiske ‘forholden sig’, hvor deltagerne selv skal udtænke og kreere alternative statuefortællinger, er, som det kommer til udtryk i ovenstående citater og analyse, afgørende for den agens, som opleves hos nogle af deltagerne ift. at være relevante og kvalificerede aktører i det kulturelle felt.

Konklusion

I denne artikel har vi på baggrund af et righoldigt empirisk materiale undersøgt, hvilke udvekslinger med kulturarv, lokalområder og kunst i det offentlige rum, deltagelsen i det kollaborative kunstprojekt *Things Matter* igangsætter, og hvordan deltagerne positioneres igennem disse udvekslinger. Vi har især fokuseret på, hvordan projektet rækker ud over museet ved at skabe polyfone bearbejdnings- og diskussioner af kollektiv erindring og identitet gennem strik. Vi har skitseret, hvordan projektet ved at invitere almindelige borgere til at bearbejde og omforme skulpturer i det offentlige rum trækker på og indskrives i de aktuelle diskussioner af vores kulturarv og mere specifikt i de statuekampe, som bl.a. Black Lives Matter bevægelsen har katalyseret. Her har vi med afsæt i erindringsteori analyseret, hvordan borgernes strikkede versioner på kreative og kritiske måder intervernerer i de kontekster, fortællinger og debatter, som knytter sig til skulpturerne, og ofte giver deres særlige og personlige bud på, hvilken fortælling de kunne fremkalde nu.

På baggrund af teori om dialogisk og agonistisk kunst har vi vist, hvordan *Things Matter* på en og samme tid opererer flerstemmigt og agonistisk. En pointe er her, at *Things Matter* til forskel fra tidligere borgerinddragende projekter på Trapholt ikke blot har haft en dialogisk ambition om at facilitere samtaler og repræsentere forskellige stemmer, men også lægger op til, at deltagerne går agonistisk-kritisk til værks i deres strikkede modifikationer af skulpturer. Denne agonistiske grundmodus har frastødt nogle, men også vundet genklang i mange af deltagernes bidrag og bidragsbeskrivelser, som giver deres mod-hegemoniske bud på, hvordan ikke mindst køn i det offentlige rum kunne repræsenteres anderledes. Projektet inkluderer dog ikke kun agonistiske mod-fortællinger, men også humoristiske, aktualiserende og forskønnende med-fortællinger, som både bogstaveligt og overført trækker kunsten ned fra piedestalen og bringer den inden for rækkevidde. Vi ser dette som en styrke i projektet og argumenterer for, at *Things Matter* er et flerstemmigt projekt, hvor agonistiske og ikke-agonistiske perspektiver sameksisterer i ét værk.

I kraft af strikkeopgaven, hvis præmis har været, at skulpturerne kunne være anderledes, har *Things Matter* positioneret deltagerne som kritiske og kreative kulturarvsaktører. Denne positionering har hos nogle deltagere medført en styrket agens og empowerment i forhold til, hvordan vi repræsenterer vores kollektive erindring og identitet i det offentlige rum. Ved at fokusere på de værker, statuer og monumenter, der møder os i det offentlige rum, har projektet udforsket, hvad der regnes for fælles kultur, fælles værdier og fælles anliggender – og hvordan dette gennem en konkret kreativ, materiel og flerstemmig praksis kan tænkes, artikuleres og formes anderledes.

Positioneringen af deltagerne som kulturarvsaktører er på flere måder interessant i et (kunst)musealt deltagelsesperspektiv. Den adskiller sig afgørende fra de

mange deltagelsesprojekter, hvor borgere bidrager ved at udføre opgaver med at indsamle, digitalisere og klassificere forskellige former for kulturarv eller andet (se eksempler i Hetland, Pierroux & Esborg, 2020). Disse projekter kan engagere mange mennesker i kollektiv vidensproduktion, men er også karakteriseret ved, at bidragsyderne ikke bidrager med hverken deres egne eller kritisk-kreative perspektiver. At udskifte dem ændrer derfor ikke resultatet.

I et projekt som *Things Matter* forholder det sig anderledes. Her sker der ikke kun det, at skulpturerne trækkes ud af deres selvfølgelighed, idet interesser, normer og værdier i og omkring dem bliver synliggjort. Gentænkningen og omformningen af dem i ord og strik sker på mangfoldige og specifikke måder, som kan være ud fra deltagerens personlige erfaringer (som jordemor, badende kvinde eller ansat i socialforsorgen), ud fra et lokalområdes identitet (hvordan kan vores by repræsenteres), eller ud fra en mere generel historisk, æstetisk, politisk eller legende interesse i skulpturers symbolske og performative potentialer. Her er deltagerne ikke udskiftelige, men bidrager til det kollektive projekt og værk med deres individuelle stemme, stil og perspektiver. Værket bliver på den måde radikalt flerstemmigt og multiperspektivisk.

Positioneringen af deltagerne som kulturarvsaktører tydeliggør, at potentialet for agens og empowerment i kollaborative projekter på kunstmuseer ikke kun knytter sig til, hvordan man gennem forskellige partcipatoriske formater distribuerer magten mellem kunstner, institution og publikum på nye og mere lige måder. Deltagelse kan på en og samme tid, som i *Things Matter*, udfolde sig i (relation til) museumsinstitutionen og i andre kulturelle og sociale deltagelseskontekster, som museet kun har begrænset eller ingen indflydelse på. Når deltagerne gennem museets initiativer forholder sig til deres lokalområder på nye kritisk-kreative måder og her får en anden stemme, åbner det for nye perspektiver på museumsdeltagelsens sociale relevans og værdi.

Vi har i denne artikel primært udfoldet, hvordan et kollaborativt deltagelsesprojekt kan hente sin værdi fra det politiske domæne ved at spørge, hvordan ting kan være anderledes. Men det betyder ikke, at de sociale og institutionelle domæner er uden betydning. Samtalerne med "kendte og mindre kendte" i såvel lokalområderne som *Things Matter* har også en social værdi, der i sig selv kan medvirke til den politiske empowerment. Og det at trække skulpturerne ned af piedestalen får sin særlige betydning såvel for deltagerne som i det kunstmuseale felt ved at blive initieret af et kunstmuseum og en kunstner, der i både bogstavelig og overført forstand etablerer en ny piedestal. Man kan diskutere, om det gør projektet mindre politisk og agonistisk, at de strikkede versioner findes på et museum og ikke som, en art *yarn bombing* ved siden af forlæggene i det offentlige rum. Men her vil vi argumentere for, at netop museer har en vigtig rolle at spille, fordi de kan åbne et offentligt rum for agonistiske konfrontationer mellem modsatrettede positioner såvel som dialogiske udvekslinger mellem forskelligartede positioner. Museer kan ikke gøre det alene, men måske er det netop ved at kombinere det politiske, sociale og institutionelle, at deltagelsesprojekter på museer faktisk kan skabe nye forståelser og nye former for agens i forhold til den kulturarv og identitet, der nok er fælles, men som vi også har vidt forskellige perspektiver på.

- ¹ Det er ikke alle interviews, der i skrivende stund er blevet transskriberet og kodet. Her har vi angivet det antal interviews, som er bearbejdet, og som vi har haft mulighed for at trække på i denne artikel.
- ² En præmis for empiriindsamlingen har været, at deltagernes udsagn anonymiseres, når de bruges i forskningen. Derfor, og fordi Trapholt heller ikke angiver deltagernes navne sammen med bidrag og bidragsbeskrivelser, har vi valgt at udelade deltagernes navne, når vi bringer billeder og udsnit af bidragsbeskrivelser.
- ³ I det følgende tillader vi os at bruge 'skulpturer' som en samlebetegnelse for værker, statuer og monumenter, medmindre vi specifikt refererer til én af disse.
- ⁴ Der var markant færre deltagere i *Things Matter* end i *Grænseløse Sting*, *Tæt på Træer* og *Dataspejlet*. Dette kan dog også skyldes, at nogle har fundet opgaven med at strikke tredimensionelt for svær.

Litteratur

- Bakhtin, M. M. (1981). *The Dialogical Imagination*. Edited by M. Holquist, trans. by C. Emerson and M. Holquist. Austin, Texas: University of Texas Press.
- Bennett, J. (2010). *Vibrant matter: A political ecology of things*. Durham: Duke University Press.
- Black, G. (2011). *Transforming Museums in the twenty-first century*. London: Routledge.
- Black, G. (2005). *The engaging museum: Developing Museums for Visitor Involvement*. London: Routledge.
- Byrne, J., Morgan, E., Paynter, N., de Serdio, A. S., & Železnik, A. (eds.), (2018): *The Constituent Museum*. Amsterdam: Valiz.
- Chynoweth, A., Lynch, B., Petersen, K., & Smed, S. (2020). *Museums and Social Change*. London: Routledge.
- Cohen, J. & Uphoff, N. (1980). *Participation's place in rural development: Seeking clarity through specificity*. World Development, 8: 213-235.
- Eriksson, B. & Sørensen, T. L. H. (2023). Data og craft på det kollaborative kunstmuseum. I: *Dataspejlet: Data og craft i fællesskab kunst*. Kolding: Trapholt.
- Eriksson, B., Stage, C. & Valtysson, B. (Red.), (2019). *Cultures of Participation*. London: Routledge.
- Hansen, H. L. (2019). Kultur og erindring. I: Eriksson, B., & Schiermer, B. (Red.): *Ny kulturreori*. Khb.: Hans Reitzels forlag.
- Harvey, D. C. (2001). Heritage Pasts and Heritage Presents: temporality, meaning and the scope of heritage studies. *International Journal of Heritage Studies*, 7:4, 319-338.
- Hetland, P., Pierroux, P & Esborg, L., (Red.) (2020). *A History of Participation in Museums and Archives*. London: Routledge.
- Knudsen, B. T. (2023). Den koloniale arv: Monumenter som kamppladser. Oplæg på Trapholt d. 23.03.2023 i forbindelse med *Things Matter*. <https://www.youtube.com/watch?v=C20VEw6xBks>.
- McSweeney, K. & Kavanagh, J. (Red.) (2016). *Museum participation: New directions for audience participation*. Edinburgh: Museums Etc.
- Mouffe, C. (2013). *Agonistics: Thinking the world politically*. London & New York: Verso.
- Mouffe, C. (2007). Artistic Activism and Agonistic Spaces. *Art and Research*, vol. 1 no. 2.
- Mouffe, C. (2005). *On the political*. London: Routledge.
- Papastergiadis, N. (2020). *Museum of the Commons*. London: Routledge.
- Pauwels, L. (2011). An Integrated Conceptual Framework for Visual Social. I: *The Sage Handbook of Visual Research Methods*. New York: SAGE.
- Rigney, A. (2015). Cultural memory studies. Mediation, narrative, and the aesthetic. I: Tota, A. L., & Hagen, T. (Red.): *Routledge International Handbook of Memory Studies*. London & New York: Routledge.
- Rigney, A. (2022). "Toxic Monuments and Mnemonic Regime Change". *Studies on National Movements 9*.
- Sandell, R. (1998) Museums as agents of social inclusion. *Museum Management and Curatorship*. 17:4, 401-418.
- Sandell, R. (2003). Social inclusion, the museum and the dynamics of sectoral change. *Museum and Society*, 1, 45-62.
- Sandell, R., & Nightingale, E. (Red.) (2012). *Museums, equality and social justice*. London: Routledge.
- Schrag, A. (2018). The Artist as Social Worker vs. the Artist as Social Wanker. *Museums & Social Issues*, vol. 13, no. 1, 2, pp. 8-23, doi:10.1080/15596893.2018.1479024.
- Simon, N. (2016). *The Art of Relevance*. Museum 2.0
- Simon, N. (2010). *The Participatory Museum*. Museum 2.0
- Sitzia, E. (2020). Public participation and agency in art museums. I: Eriksson, B., Stage, C., & Valtysson, B. (Red.), *Cultures of Participation* (pp. 185-200). London: Routledge.
- Sternfeld, N. (2013). Playing by the Rules of the Game. Participation in the Post-Representative Museum. *Cumma papers* (1), Department of Art, Aalto University.
- Sørensen, T. & Eriksson, B. (2022). Threads of participation: Crafting female agency in a collaborative art project in Denmark, *Conjunctions*, 9(1) 1-16. <https://doi.org/10.2478/tjcp-2022-0003>
- Trapholt (2023). *Things Matter Vejledning*. Kolding: Trapholt

Kunstner og tekstildesigner Randi Samsonsen

»Det fascinerer mig, at mange har en kæmpe viden og ekspertise om strik dybt indgroet i hænder og kroppe. I dette projekt inviterer jeg folk til at bruge denne kropslige erfaring som grundlag for at skabe.«

Kunstner og tekstildesigner Randi Samsonsens

Randi Samsonsens er uddannet fra Designskolen Kolding i 2012 som Master i Design med speciale i tekstildesign. Hun arbejder i dag som tekstilkunstner og har udstillet i Norge, Danmark, Island, Finland, Frankrig, Tyskland, Canada, USA og i sit hjemland Færøerne. Samsonsens arbejder til daglig som underviser på Torshavn College på Færøerne. Her underviser hun i design og tekstilværktøjer. Randi Samsonsens bruger strik og hækling som kunstnerisk form og sprog. Hun er optaget af at undersøge skala og taktilitet og udfordre mulighederne i tekstil og tråd, form og farve. Denne nysgerrighed er en rød tråd i Samsonsens arbejde og går igen i den udfordring hun stillede deltagerne i *Things Matter*.

Hovin

På udstillingen *Is this knit?* strikkede Randi Samsonsens store hævede hænder. Værket er inspireret af Randi Samsonsens egen frigørelse fra idéen om, hvad der er rigtigt og forkert i strik. Traditionelt lærer man at strikke trøjer og vanter på en bestemt måde. Samsonsens ønsker at omfavne spontanitet og legen med garnet i fabulerende umiddelbart genkendelige, men også deforme former. I titlen leger Randi Samsonsens med den dobbelte betydning af ordet Hovin, der på færøsk betyder hævet/ophævet/opsvulmet og dermed både kan forstås som værende snopet/for fin til og som fx hævede hænder.

Foto: Camilla Gramkow

Hovin, 2017

In Search of Lost Colour

Værket leger med titlen på Marcel Prousts hovedværk 'På Sporet af den tabte tid', hvor Randi Samsonsens, i stedet for tid, er på sporet af den tabte farve. Hvordan opstår vores forhold til farver? Vi tager farver ind fra vores omgivelser gennem opvæksten, og bærer dem videre som erindringer og referencer gennem livet. De strikkede objekters form er trukket ud af gamle fotografier med indretning og måltider i Randi Samsonsens og bedsteforældrenes barndomshjem. Hjemme hos det ene sæt bedsteforældre var farverne præget af 60'ernes støvede grønne nuancer, ved det andet af 70'ernes brune og beige velour, marmorkage og fiskefileter. Forældrenes hjem var i 80'ernes pastelfarver, agurker og rejecocktails.

Colour Conjunctions

Colour Conjunctions (farve sammenstød) er en række små hækede skulpturer. En stor del af oplevelsen af et objekt afhænger af farven. Skulpturerne er et studie i, hvordan farver skubber til hinanden, når de sættes sammen. Værket er inspireret af Bauhausskolens farveeksperimenter, hvor sammenstillingen af farver skaber uendelige nuancer i forståelsen af den enkelte farve.

Lógvatak

'Lógvatak' er det færøske ord for håndtryk. Grundelementerne i Lógvatak er to hænder, som fletter sig skulpturelt sammen som en kommentar til Corona-perioden, hvor vi ikke måtte røre ved hinanden. Det var afgørende for Randi Samsonsens at bruge hækling som tekstil teknik i dette værk, fordi det er den eneste tilbageværende teknik, der stadig kun kan laves i hånden. Teknikken er ikke blevet mekaniseret, som fx væv, strik og broderi. Det tager tid og kan ikke fremskyndes. Lógvatak blev skabt til det fællesnordiske kulturinitiativ Nordic Bridges i Canada 2022 og fremhævet som Jurys Choice ved udstillingen på Toronto Harbour Art Centre. Randi Samsonsens arbejdede sammen med den canadiske modedesigner Justine Woods. De to kunstnere udviklede værket ved at sende det frem og tilbage mellem hinanden over en periode på tre måneder i vinteren 2021.

Foto: Randi Samsonsens

Colour Conjunctions, 2021

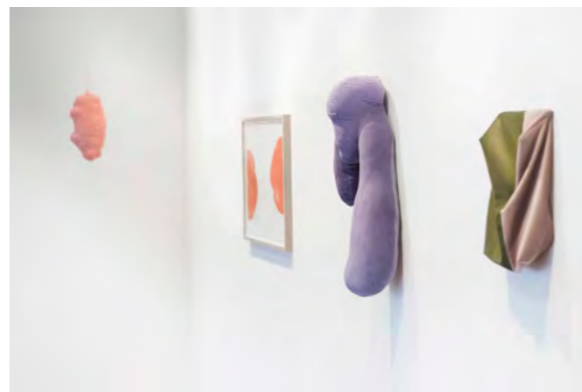

Foto: Bárður Eklund

In Search of Lost Colour, 2021

Foto: Randi Samsonsens

Lógvatak, 2021

Foto: Barður Eklund

When will you come to see you like I do, 2022

Foto: Barður Eklund

When will you come to see you like I do, 2022

Foto: Barður Eklund

When will you come to see you like I do, 2022

Foto: Randi Samsonsen

Velourværker med hækl, 2023

When will you come to see you like I do

I sommeren 2022 udstillede Randi Samsonsen en række strikkede objekter i svømmehallen, supermarkedet og biblioteket i hendes hjemby Torshavn. De hækledede objekter er på størrelse med kroppe. Idéen var at udstille figurerne steder, hvor vi vanemæssigt bevæger os rundt. Pludseligt støder man så ind i en strikket krop, som forstyrrer vanen. Titlen henviser til, at vi ser os selv, når andre ser os. Uldobjektet er ikke et stumt objekt. Det får modtageren til at stoppe op og se hele situationen udefra. I svømmehallens larmende kliniske våde lokaler og nøgne kroppe vakte de uldne skulpturer latter og forargelse. På biblioteket stod skulpturerne i de smalle gange, og bibliotekaren kunne høre folks udbrud, når de overraskede stødte ind i de kæmpe uldskulpturer. I supermarkedet var uldskulpturerne spredt rundt mellem køddisken, hylder med mejeriprodukter, kaffe & the etc. og mindede os om forskellige typer af forbrug.

Velourværker med hækl

It is time to get things started, synger The Muppets, når deres show går i gang. It is not easy being green, synger frøen Kermit i The Muppet Show. På sin egen forunderlige vis ligger der stor visdom i det skøre tv-show, som alle elskede i 80'erne. Når Randi Samsonsen tager de popkulturelle ord ud og sætter dem ind som hækledede ord på velour bannere i 2023, får de pludselig en politisk aktualitet samtidig med, at vi har et smil på læben.

Deltagernes udvalgte værker

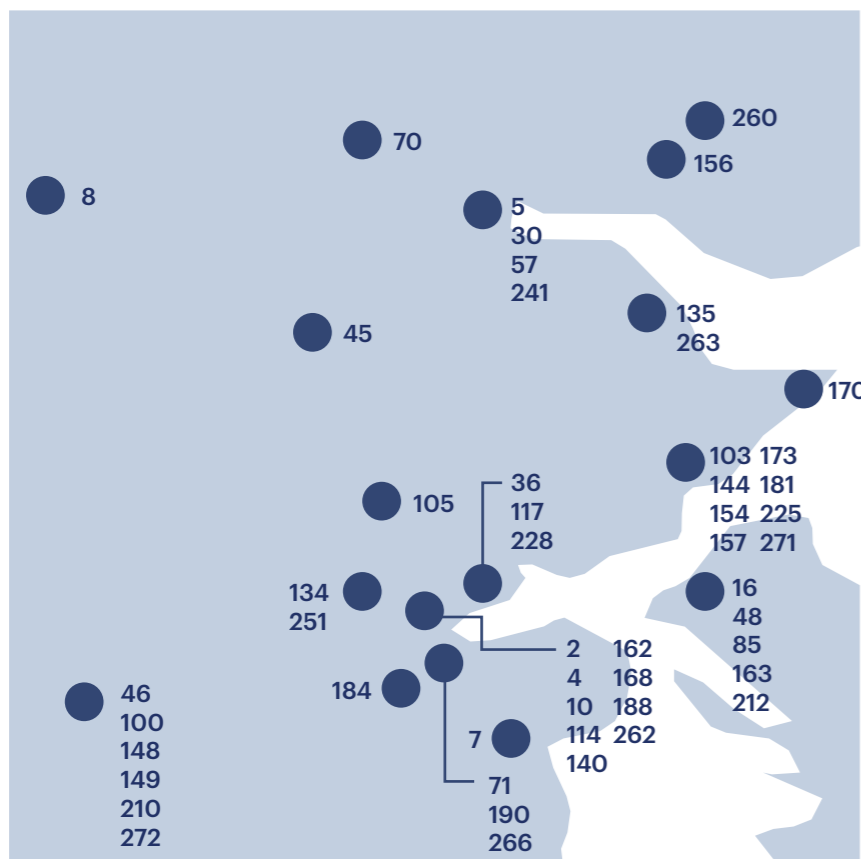
Beskrivelse af alle bidrag kan du finde på side 54–117 eller på Trapholts hjemmeside. Gå på <https://tm.trapholt.dk> eller scan QR-koden med din telefon.

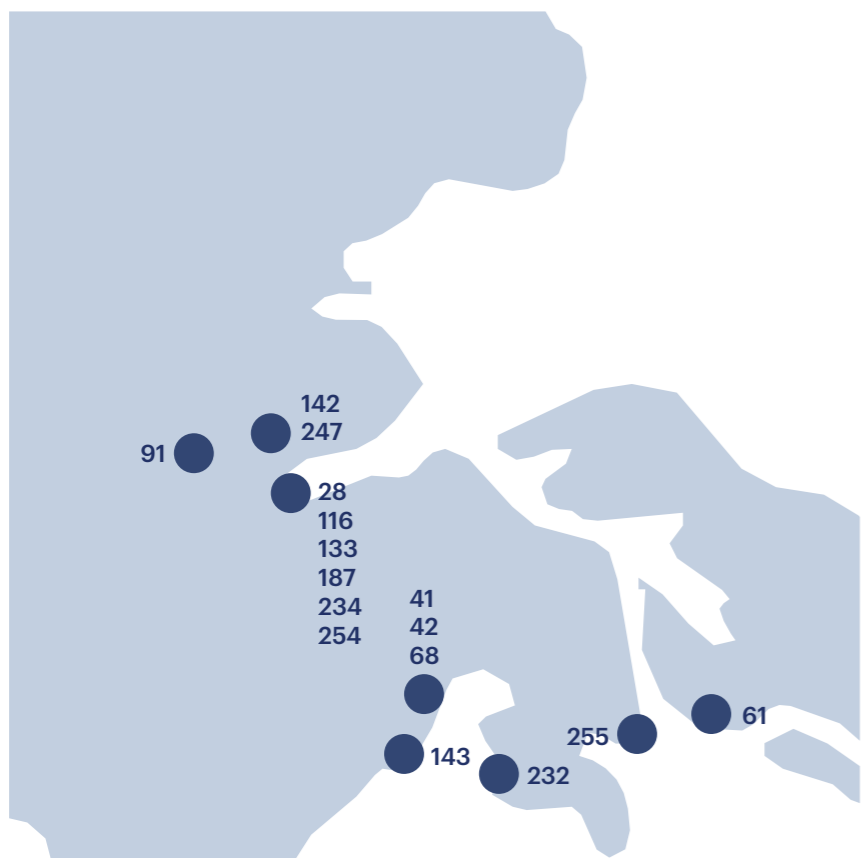
Udsnit af trekantsområdet, Sydøstjylland, Nordfyn samt Storkøbenhavn ses på næste side. Alle bidrag er beskrevet på side 54–117.

TREKANTSSOMRÅDET

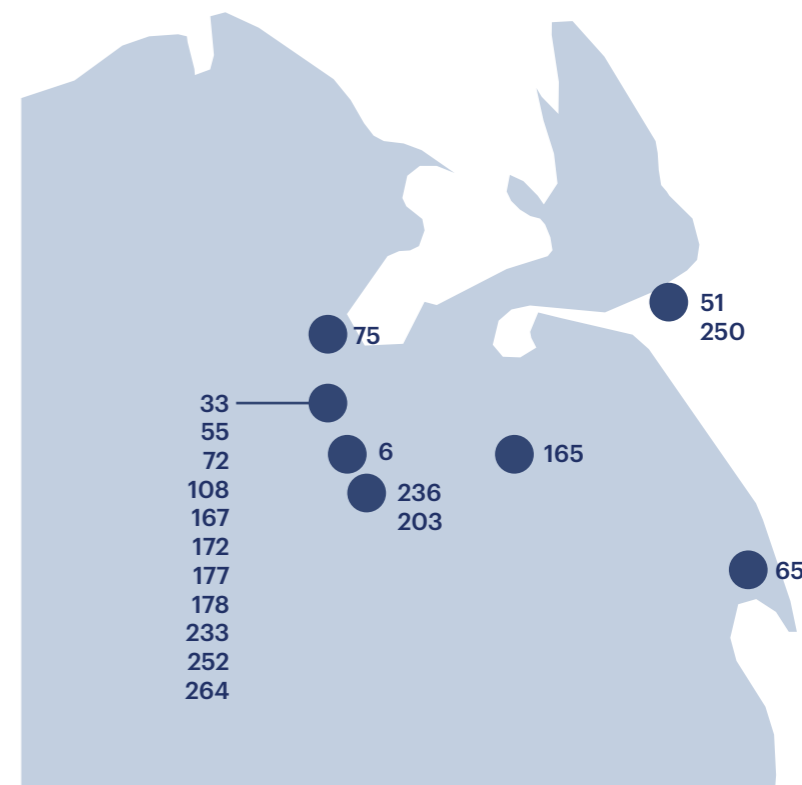

SØNDERJYLLAND

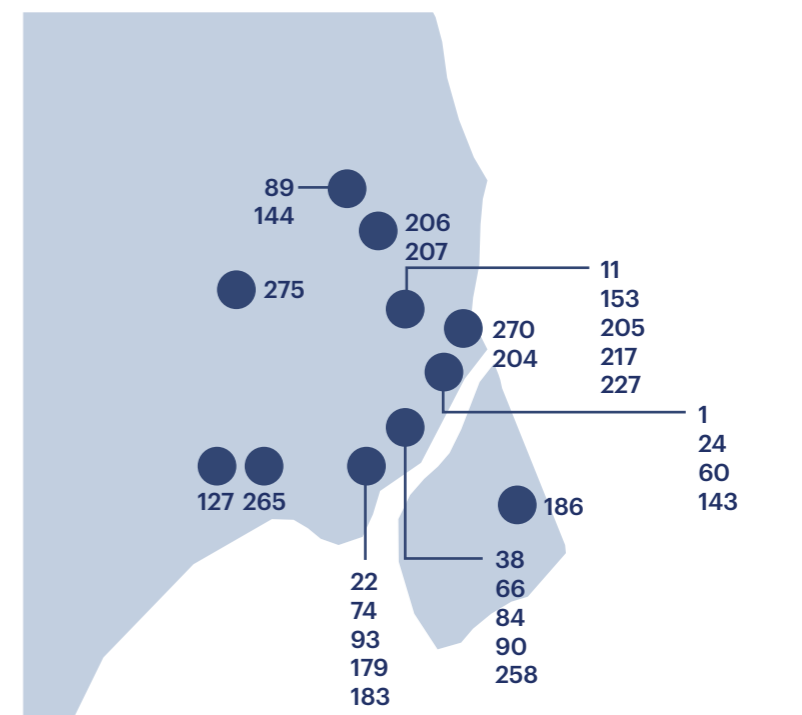

48

NORDFYNN

STORKØBENHAVN

49

Tak til deltagerne

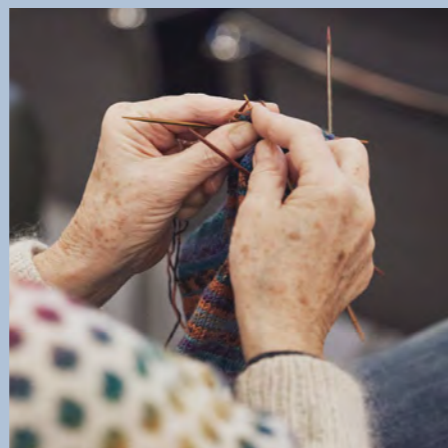
Alice Henriksen Almind	Anne-Mette Kuntz Kristiansen Outrup	Bente Rasmussen Holstebro	Charlotte Pedersen København NV
Alice Friis Jensen Odense SØ	Anne-Mette Iversen Billund	Bente Lida Callesen Vojens	Charlotte Bæk Birkerød
Andora Marie Munk Askov, Vejen	Annette Nielsen Ulfborg	Berit Skovgård Kolding	Charlotte Høje Kristensen Ørum Djurs
Anete Kristiansen Køge	Annette Struwe Holte	Berit Frølund Middelfart	Charlotte Seiberg Orø
Anette Kambatja Gredstedbro	Annette Biering Odense M	Birgit Hyldelund Kolding	Charlotte Christiansen Skibby
Anette Tinggaard Jelling	Annette Gajhede Greve	Birgit Bylov Roskilde	Christa Kristensen Haderslev
Anna Klöcker Jepsen København NV	Annette Pedersen Holstebro	Birgit Kjær Christiansen Aabenraa	Connie Enghus Virum
Anne Rasmussen Vammen	Annette Kampmann Ilfeldt Lemvig	Birgit Werner Jensen Esbjerg N	Dagny Pedersen Rødding
Anne Gårdhus Roskilde	Anni Trier Odder	Birgitte Albertsen Holstebro	Dorte Kampp København NV
Anne Grete Claudi Jensen Karise	Anni Guldman Vejen	Birgitte Eskildsen Vejle	Dorte Adelfred Løsning
Anne Iben Moser Hausted Rødding	Annie Ravn Jels	Birgitte Pors Middelfart	Dorte Balzer Sørensen Storvorde
Anne M. Rasmussen Videbæk	Annie Bøtke Nielsen Fredericia	Birthe Hartvig Hansen Roskilde	Dorte Mobeck Thomsen Asnæs
Anne Marie Lind Tommerup	Ása Marjun á `Mýrini Tórshavn	Bitten Kastberg Esbjerg	Dorte Ravn Østergaard Vejen
Anne Marie Brod- ersen Gråsten	Astrid Sørensen Fredericia	Björg Elisabeth T. Andersen Viborg	Dorthe Odder Jensen Sommersted
Anne Marie Værnstrøm Olsen Roskilde	Astrid Degn Aabenraa	Bodil Højberg Thisted	Dorthe Vangsgaard Sørensen København SV
Anne Mette Langgaard Gråsten	Astrid Andreasen Thorshavn	Bodil Bloch Christensen Middelfart	Elin Holmberg Esbjerg V
Anne Sig Nilsson Svendborg	Astrid Kjær Nielsen Beder	Britta Nielsen Vejen	Elin Aabenhus Glesborg
Anne-Dorte Hertzum Vejle	Augusta Duel Kolding	Britta Oriwohl Rødekro	Elin Westhoff Vejen
Annelise Knudsen Bogense	Barbara Lees Odder	Britta Vejsgaard Thybo Holstebro	Elin Kristine Grau Lystrup
Annelise Mikkelsen Holbæk	Bente Thaarup Kolding	Carina Kolze Espergærde	Elisabeth á Mýrini Tórshavn
Anne-Marie Høyby Middelfart	Bente Gejl Kristensen Sdr. Omme	Cathrine Terp Tygesen Haderslev	Elisabeth Jochumsen Fredericia
	Bente Mortensen Holstebro		

Elise Hougaard Orø	Gurli Lindgård Nielsen Hobro	Inger Johanne Sørensen Fredensborg	Kirsten Munk Sommersted
Elise Runge Herlev	Hanna Simonsen Esbjerg	Inger Margrete Halleløv Fredericia	Kirsten Hansen Holstebro
Ellen Birckjær Jacobsen Gråsten	Hannah Buhl Gredstedbro	Inger Marie West Frederikshavn	Kirsten Kornum Kolding
Else Bygvraa Kolding	Hanne Jensen Haderslev	Ingrid Lange Ringe	Kirsten Lei Hansen Daugård
Else Gram Haslev	Hanne Jensen København NV	Irene Hansen Holbæk	Kirsten Dolby Clement Hejls
Else Marie Hviid Egtved	Hanne Martini Jensen Tappernøje	Isa Kristensen Viborg	Kirsten Nonnemann Odense M
Elsebeth Skjold Kolding	Hanne Munk Risskov	Jane Mågård-Hansen Varde	Kirsten Andersen Hurup Thy
Emilie Fauerskov Horsens	Hanne Pjedsted-Rasmussen Børkop	Jane Nielsen Randers NØ	Kirsten Flores
Ena Drimer Tinglev	Hanne Hindsgavl Madsen Egtved	Jeannie Møller Odense C	Kirsten Bak Andersen Lemvig
Gerda Wittrup Hurup Thy	Hanne Toft Hurup Thy	Jette Vinther Thisted	Kirsten Enggaard Nielsen Roskilde
Gerda Wassilefsky Odense NV	Hanne Thomsen Aabenraa	Jette Holk Hansen Odense	Kirsten Irene Hundebøl Gredstedbro
Gitte Munk Haarby	Hanne Skov Bengaard København V	Joan Eriksen Gredstedbro	Kirsten Korsbjerg Rasmussen Horsens
Gitte Handberg København	Hanni Eskildsen Aabenraa	Johanne Harder Tarpgaard Randers NV	Kirsten Søjborg Møller Bording
Gitte Bennedsen Aarhus	Helle Hvitved Bramming	Jytte Søndervang Pedersen Kolding	Kis Boisen Hansen Skjern
Gitte Barsballe Anderson Kolding	Helle Helsinghoff København S	Karen Appel Vejen	Laila Garling Svendborg
Gitte Kock Rævdal Frederikshavn	Henny Pedersen Hedensted	Karen Bentofte Almind	Lasse Qvist Kolding
Grete Schmidt Christensen Kolding	Iben Østerbye Herning	Karen Margrethe Rasmussen Kolding	Lena Nørlem Vejle
Grethe Møldrup-Koch Middelfart	Ilse Schøtt Odense S	Karin Hansen Fanø	Lene Posselt Herning
Grethe Thrane Fredericia	India Larsen Vejle	Karin Vibeke Christensen Esbjerg Ø	Lene Schøning Frederikshavn
Grethe Sørensen Kjellerup	Inge Lund Farsø	Karin Vincentia Pedersen Sdr. Omme	Lene Ellekær Gentoft
Grethe Voigt Kolding	Inge Rode Nørre Åby	Karina Lausten Silkeborg	Lene Lund Bragger Svendborg
Gry Skrædderdal Jakobsen Karise	Inge Sandholt København NV	Karina Lausten Silkeborg	Lene Oure Jacobsen Gråsten
Gudny Nina Kiholm Jelling	Inger Jacobsen Augustenborg	Kirja Kongsbak Dragør	Lilian Lorenzen Høng
	Inger Vestergaard Simonsen Randers NØ	Kirsten Holme Nielsen Hammel	Lilian Lindholm Haderslev

Lilli Marie Hansen Malling	Lotte Andreassen Skibby	Nina Maria Kleivan København N	Susanne Voss Pedersen Odense C
Linda Groesmeyer Eskilstrup	Lotte Nielsen Nærum	Nina Rachel Kledal Struer	Susanne Greenwich-Wagner Kerteminde
Linda Vinkler Ulfborg	Lotte Veber Roskilde	Pernille Nyby Kolding	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Linda Stokholm Holstebro	Lotte Holk Hansen Odense	Pia Johansson Frederiksberg	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lis Meyer-Karlsen Holte	Lykke Raby Esbjerg V	Pia Melchior Petersen Odense C	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lis Cajus Fredericia	Marga Bolderman Winsum, Holland	Randi Eller Smørum	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lis Slottved Aabenraa	Margaretha Liebmann Kolding	Rikke Clausen Ejby, Kirke Hyllinge	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lis Ravn Ebbesen Kolding	Margrethe Poulsen Fredericia	Rikke Maintz Egå	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lisbet Hauge Fur	Mariann Rasmussen Ørbæk	Rita Bager Rødke	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lisbet Vestergaard Hansen Esbjerg	Marianne Sommer Gråsten	Rosa Katrine Hansen Kerteminde	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lisbeth Kjeldsen Aabenraa	Marianne Madsen Nørre Alslev	Rose Marie Olesen Engesvang	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lisbeth Jørgensesn Kongens Lyngby	Marianne Salmonsens Thisted	Ruth Maria Jørgensen Vejle	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lisbeth Johannesen Odense C	Marianne Thorup København Ø	Sabrina Vitting-Seerup København NV	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lisbeth Ravn Nielsen Aarhus	Marianne Klöcker Glostrup	Sara Gro København	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lise Carlsund-Madsen Vestervig	Merete Whitmarsh Borup	Sidsel Dahl-Hardt Vanløse	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lise Højergaard Værløse	Mette Solkær Sommersted	Sita Olsen Lemvig	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Liselotte Olesen Viborg	Mette Birk-Olsen Odense C	Solveig Gram Randers	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Liva Hermansen Hornbæk	Mette Winkler Horsens	Sonja Christoffersen Orø	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lone Hansen Nr. Alslev	Mette Müller Holstebro	Sonja Larsen Aabenraa	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lone Pedersen Vojens	Mette Mule Odense C	Stine Hess Rahbek Svendborg	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lone Engemann Pedersen Aars	Mette Witt Esbjerg	Susanne Pedersen Haslev	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lone Hasle Buck Horsens	Mille Marie Larsen Ejby	Susanne Jørgensen Fårvejle	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lonni Andersen Vig	Mona Toft Jespersen Viuf	Susanne Rystok Silkeborg	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lotte Vinther Bjert	Nina Broholm Fredericia	Susanne Dahl Svendborg	Susanne Hedegaard Petersen Rødding
Lotte Birch Aarup		Susanne Piilmann Karise	Susanne Hedegaard Petersen Rødding

De gode historier

Alle bidragsydere blev ved aflevering opfordret til at fortælle historien bag deres strikkede miniature skulpturer og deres begrundelse for den valgte ændring. Alle historier kan læses her samt på www.tm.trapholt.dk. Historierne er organiseret efter den titel, deltagerne har givet deres bidrag. Danmarkskortet side 46–49 giver overblik over placeringen af de kommenterede kunstværker.

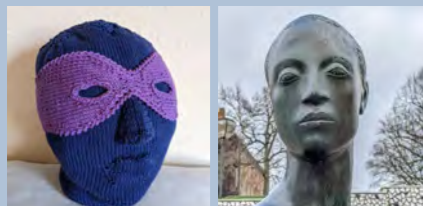
1. 2023 historiske rationale

2023 — vi gør op med vores historie. Måske et opgør mod historiske perioder, som ikke passer ind i et 2023 rationale og værdisæt - derfor har min modifikation været et filter om ansigtet på Hans Egede.

Modificeret efter:
Hans Egede, Marmorkirken / August Saabye København

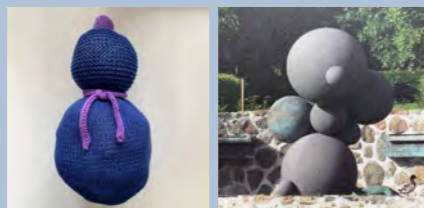
2. Abessinier med maske

Jeg kan godt lide den yndefulde figur lavet af Johannes C. Bjerg i 1914-1915, og jeg havde lyst til at udfordre mig selv med at strikke et hoved. Jeg har modificeret hans ansigt med en strikket maske. Måske har han brug for at skjule sig i al sin nøgenhed eller også laver han bare sjov med os og gemmer sig bag en maske. Næste gang jeg ser ham, vil jeg forestille mig ham med masken på.

Modificeret efter:
Abessinier / Johannes C. Bjerg Kolding
www.johannesbjerg.com

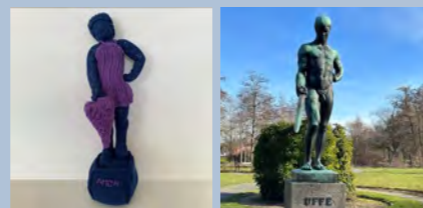
3. Abstrakt skulptur

Jeg har valgt denne abstrakte vandskulptur fordi kunstneren Torben Ebbesen er fra Haderslev og fordi den står i Gram Slotspark i Haderslev Kommune. Jeg har strikket en del af skulpturen og forandret dette med en lille lilla top og et lille halstørklæde, strikket på en strikkelise. Jeg har gennem processen lagt utrolig meget mærke til skulpturer, monumenter og værker i det offentlige rum. Haderslev Kommune støtter og investerer meget i kunst og skulpturer, hvor der er offentligt tilgængeligt.

Modificeret efter:
Vandskulptur - Jagtscene - 2012 / Torben Ebbesen Gram

4. AMCN

UFFE er et af de værker jeg har lagt mærke til i min tid i Kolding. Men ud over den nøgne mand med sit store sværd, vidste jeg ikke noget om værket. Det var først under researchen til dette projekt at jeg blev klar over hvilken stor kunstner der stod bag.

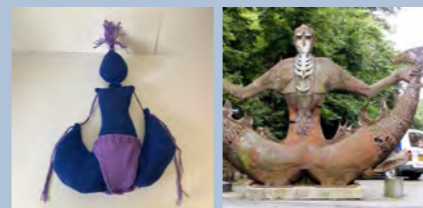
Derfor valgte jeg at mine forandringer skulle handle om dette. Jeg ville gerne illustrere den kvindelige kunstner, der måtte kæmpe for det liv hun selv ønskede, og det blev til kjolen. Jeg ville også gerne beskrive hendes ophav, og det mest naturlige for mig blev at skifte sværdet ud med en pizza; Koldings nu måske mest kendte varetegn.

Under processen gik det op for mig at ligesom mig selv er der mange der kender værket, men ikke var klar over hvem kunstneren er, eller hendes historie. Derfor tilføjede jeg hendes initialer, fordi jeg synes at hendes historie er langt mere interessant end hvem værket forestiller.

Fremover vil jeg se på værket med nye øjne og glæde mig over at dette projekt har givet mig så megen ny viden.

Modificeret efter:
UFFE / Anne Marie Carl Nielsen Kolding

5. Anstændig kvindekraft

Jeg har altid holdt meget af Milton Blancs (1954-1997) tvehalede havfrue, da jeg synes det er et stærkt kvindeportræt. Havfruen er en grundfigur i mange eventyr, og beskrives som empatisk, gådefuld og skaber af længsler. Hun er også forførende, lokkende og fristende. Havfruen mentes at være personificering af havets lunefulde natur, og kunne derfor ses som en advarsel. I forbindelse med projektet her snakkede jeg med Miltons eks-kone, som kunne fortælle at han var optaget af mytologiske figurer, der var gengangere fra flere kulturer. Pudsigt nok boede jeg i slutningen af 1990'erne på kollegie med Miltons datter, og hørte derigennem mere om Havfruen. Selvom jeg synes det er en stærk kvindefigur, synes jeg også at hun er lidt for åben forneden og blotter sig for meget. Så jeg har givet hende et lænde-kjole på, for at give hende lidt værdighed og blufærdighed. Min søn synes hun ligner Starbucks logo.

Modificeret efter:
Havfruen / Milton Blanc Vejle

6. As if through a Phone booth

På mit arbejde har jeg undret mig over denne mærkelige tingest, som lå bag ved bygningen ud mod skoven. Bygningerne havde tidligere tilhørt SDU og med det fulgte værket, en 5-kantet installation som måler 16 m. på hver side og er lavet i sort granit. Det er tænkt som en vand- og lysinstallation, disken som ligger i bunden skulle flyde oven på vandet og sende lys op i himlen. Værket gik i stykker kort tid efter placeringen, og sagen gik i hårdknude. I begyndelsen lod man vandet blive i installationen, men pedellerne måtte flere gange om ugen hente døde katte eller ræve ud af vandet. Derfor blev værket tømt og nu står det og forfalder. Jeg ville ønske at man kunne kommunikere mere løbende omkring værkerne både inden og efter at de købes og placeres, så disse situationer ikke opstår. Jeg har placeret en telefonboks oven på værket, for at skabe fokus på, at alle mulige ting kan ske og værkerne kan have brug for at blive tilpasset nye situationer.

Modificeret efter:
As if through a glass and darkly / Ingvar Cronhammar Odense

8. At holde balancen er en svær kunst

Jeg er stolt af, at vi her i Billund har prioriteret kunst med så mange forskelligartede skulpturer på en skøn natursti tæt på byen. Det er til gavn for både os, der bor her, og alle de turister i alle aldre, der kommer til byen. Hver gang jeg går forbi dette værk, bliver jeg mindet om, hvor vigtigt det er at skabe balance i livet.

Kultur - Natur
Arbejde - Fritid
Kontrol - Kreativitet
Nyde - Yde
Indre - Ydre
Leg - Læring
Gammelt - Nyt

Denne skulptur, som er skabt af sten, balancerer ovenpå et smalt metal fundament. Stenen er slebet nogle steder og andre steder rå. Kontrast på kontrast. Jeg har tilføjet en kugle. Kuglen er rund og bevæger sig, indtil der er balance. Det er vigtigt hele tiden at fornemme, om kuglen er i ro eller om den er på vej i ubalance. Ligeså i livet. Det har været spændende at strikke i rumlige figurer. Det har været svære teknisk end forventet - strikkefasthed, størrelsesforhold, udtryk. Og så kom det sidste. "At holde balancen er en svær kunst"

Modificeret efter:
As if through a glass and darkly / Ingvar Cronhammar Odense

7. At gå i hundene

Støtten er faldet. Mennesket kan falde trods materialet er stærkt. Mennesket er autonomt og hvis mennesket falder, vælger nogle mennesker at gå i hundene. Modifikationen er min hund, som er symbol på hundene. Min hund letter ben op af den faldne støtte.

Modificeret efter:
Skamlingsbankestøtten Sjølund

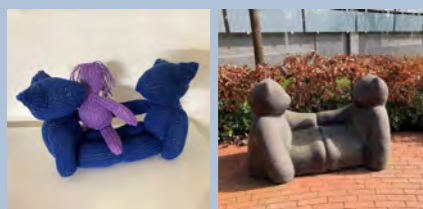
9. Badesandaler med håndklæde

Arkitekt Anders Sanderbo, tegnede en skitse af et par badesandaler. En kammerat lavede dem i rustfrit stål, og nu står de i Damparken i Haderslev lige ved broen, hvor dambåden lægger til. Især børn kravler op på stenen og prøver sandalerne. Badesandalerne har jeg valgt, fordi jeg synes, de er sjove, også fordi de står og frister folk til at træde op og prøve dem. Det jeg har tilføjet, er et håndklæde. Når "ejereren" kommer tilbage efter at have siddet på broen med benene i vandet, kunne det nok være rart at få tørret fødderne, før turen fortsætter op til gågaden.

Modificeret efter:
Badesandaler / Anders Sanderbo
Haderslev

10. Bamser med legende barn

Mange af de skulpturer og monumenter der står i byrummet er ofte historiske mindesmærker, de fortæller om store begivenheder, det kan også være skulpturer af kendte personer. Mange går forbi dem uden at se dem. Den skulptur jeg har valgt lægger man mærke til, da den appellerer til at man rører ved den, børn kravler på den og ældre tager et hvil.

Modificeret efter:
Bamser / Lissy Boesen
Kolding

11. Banksy møder Kone på Kasse

Jeg ønskede at reflektere over et værk fra min bydel. En søgning på nettet bragte mange gode bud frem som jeg ellers ikke ville have fundet. Valget faldt ret hurtigt på Kone på Kasse. Hun sidder i Bispebjerg Hospitalspark. På det tidspunkt hvor jeg skulle vælge værk havde jeg netop været til rutinemæssig mammografi. Kone på Kasse sidder tæt på afdelingen og hun minder mig om os koner, som sidder der og venter uden at kunne gøre så meget. Hvilke tanker er der mon bag de fjerne blikke? Det tog mig noget tid at finde information om Hanne Varmings tanker bag skulpturen, men jeg fandt en fin podcast på www.galleriwarning.com. Her fortælles at Kone på Kasse er inspireret af en kone på et marked i Italien. Hun sidder på en kasse med høns hun skal sælge. Hun kunne nok som Konen med Æggene drømme sig et andet sted hen. Derfor er modifikationen at hun har fået en drømmefyldt ballon som, hvis hun tør slippe den, kan tage hende med ud i verden. Ballonen er inspireret af Banksy og derfor hjerteformet.

Modificeret efter:
Kone På Kasse / Hanne Varming
Bispebjerg
www.galleriwarning.dk

12. Beskueren

Beskueren stod i hospitalsparken ved Århus komm.hospital. Min far var indlagt med kræft og vi havde mange gode snakke om fremtid og nutid. Disse ting lagrede sig i Beskueres hjerne. Derfor modifikationen.

Modificeret efter:
Ukendt / Vilhelm Voldmester
Aarhus

13. Bier på solsikkebænk

Naturen har trange kår, bier og blomster hører sammen. Jeg syntes at solsikkerne skulle have besøg af bier, der kunne bestøve blomsterne og bierne kunne så flyve hjem for at lave honning. Solsikkebænken er af granit, den virker så hård og kantet. Den strikkede version er blød og mere rund i formerne. Hvordan ville bænken opleves strikket i fuld størrelse? Måske var der så flere, der lagde mærke til den. Granitbænken virker lidt anonym, mellem sko og isenkram i indkøbscenteret.

Modificeret efter:
Bænk med solsikke / Laila Westergaard
Roskilde

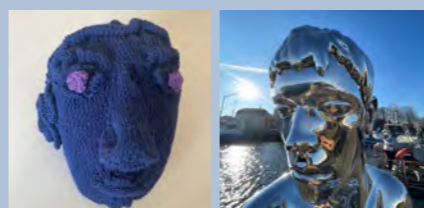
14. Blomsterkrukke

Jeg har kigget på Roskilde krukkerne, siden de blev sat op i 1999, så valget var nemt, da jeg skulle strikke et kunstværk. I processen med at strikke krukken slog det mig, at der da manglede en blomst, så derfor har jeg strikket en blomst og en underskål i lilla farve.

Modificeret efter:
Roskilde krukkerne / Peter Brandes
Roskilde

15. Blød Han

Skulpturen 'Han' har fascineret mig i flere år. 'Han's spejlblanke materiale, der reflekterer sine omgivelser af nyt, gammelt, vand, himmel, jord & beskueren; forvandler statue til et tilsyneladende levende væsen og i det spænd automatisk opfordrer til refleksioner om tid og sted, dødt materiale versus det levende. At man med tålmodighed endda vil kunne se 'Han' mekanisk blinke et kort øjeblik, giver både skulptur og beskuer et samspil, som får tid til at flyde og stå stille på samme tid. Tilmed de tydelige referencer til køn og til storesøster 'Den Lille Havfrue' i syd gør, at denne skulptur bliver til et overflødhedshorn af spørgsmål og refleksioner. Jeg valgte oprindeligt, at ville give ham "væv", alderstegn, spor af tid, som var han levende og ikke blot refleksioner af liv. Min mening var, at give ham rynker, blodårer, grå hår og skaldethed. Desværre stødte jeg på manglende strikkefærdigheder og tid - derfor blev det til "levende" lilla øjne & antydning af lilla (blod) under blå ansigt.

Modificeret efter:
HAN / Elmgreen og Dragset
Helsingør

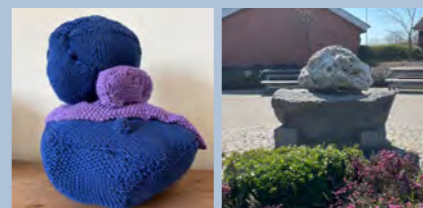
16. Bridgewalking

Jeg har lavet den Gamle Lillebæltsbro med Bridgewalking som ændring, da det er det man tænker på nu, når man går på Havnegade.

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Middelfart

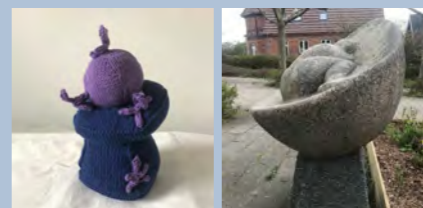
17. Bussen

Monumentet/skulpturen er en gave fra venskabslandsbyen Bø/Tørdal i Norge. Øverst en skriftamasonit og nederst sort granit. Grundfjeldet er forarbejdet med gravhøje og Tjele Langsø. (Iarvikit fundet i omegnen er ligeledes bearbejdet og står i Bø). I mange år skiftedes vi til at besøge hinanden. Modifikationen er derfor en bus og en landevej. Jeg har haft mange gode oplevelser med foreningsarbejdet og knyttet venskaber, som jeg mindes, når jeg kommer forbi.

Modificeret efter:
Kikker mod Norge / Bent Lyng
Tjele

18. Børneunivers

Under Randi Samsonsens oplæg overvejede jeg flere skulpturmuligheder i mit nærområde; men mine tanker vendte hele tiden tilbage til "Myte", som står ved indkørslen til Bogense Skole, hvor jeg har arbejdet i 20 år. Jeg har i alle årene opfattet skulpturen, som viser en kvinde i fosterstilling, som "blodfattig", undselig og malplaceret. En skulptur foran en stor skole med flere hundrede børn, der har deres daglige gang der, bør efter min opfattelse signalere børn, liv og bevægelse. Det har jeg forsøgt at tilføje min strikkede udgave med den lilla farve. Den runde kugle i midten kan symbolisere kloden/universet. Jeg har ikke som sådan ændret opfattelse af det oprindelige værk, men har ved rundspørge ladet mig fortælle, at "Myte" blev lavet på baggrund af en tegnekonkurrence blandt skolens daværende elever (1978). En elev i 1. klasse vandt konkurrencen og har muligvis inspireret kunstneren. Skolen er oprindelig bygget i 1908 med flere senere tilbygninger.

Modificeret efter:
Kikker mod Norge / Bent Lyng
Tjele

19. Cimbrertyren Ferdinand

Jeg prøvede at tænke på andre værker ... men vendte hele tiden tilbage til Cimbrertyren, som er et vartegn for Aalborg - og som jeg derfor har forholdt mig til siden min barndom i Himmerland. Cimbrertyren er et muskelbundet - olm og angrebslysten ... den kalder jo på at blive strikket og få et venligt, blødt udtryk efter at have været så rasende siden 1937! Jeg besluttede, at min udgave af Cimbrertyren skulle være Ferdinandagtig - en sanselig tyr som ikke kan tirres, men som er optaget af blomsternes duft og velsmag. Jeg har tilført blomster og i stedet for Johannes V. Jensens hyldestdigt til cimbrerne, har jeg strikket fredstegn, blomstersymbol og ordene: peace, love and harmony. Verden har brug for fred - og feminin, venlig energi i stedet for "spillen med muskler". Strikkeprocessen har betydet, at jeg for altid vil have et andet blik på Cimbrertyren ... jeg vil have øje for dens indre Ferdinand!)

Modificeret efter:
Cimbrertyren / Anders J. Bundgaard
Aalborg

20. Clavus et Ovum

Nøglen har en fantastisk placering ved Værket i Randers. At finde "Nøglen" til det enkelte unikke menneske er altid spændende. Nøglen kan også ses som et fallos. Under processen var jeg optaget af spejlingen i vandet. Havde lyst til at strikke en lille nøgle, der omfavner den blå, altså kærlighed og ligeværdighed. Der var også forslag på Facebook om at strikke nøglehullet som modifikation, altså det kvindelige. Jeg ønsker ikke at symbolisere det kvindelige, som et stationært "hul" over for den rejsende og nøgle, der altid søger hullet. Efter at have været tæt på nøglen igen, fik jeg lyst til at modificere med et strikket æg. Det er kvinder, der bærer æg. Æggets placering skulle være ved siden af nøglen, men også i berøring med nøglen. En sjov detalje er, at uden æg ville nøglen vælte! Hvad kom først? Hønen eller ægget. Nøglen eller nøglehullet.

Modificeret efter:
Den blå Nøgle / Sven Dalsgaard
Randers

21. CORONA

Corona, ingen tænker skulptur efter epidemien, hvad var fælles. Corona betyder solring, den krans solen danner rundt om månen ved total solformørkelse. Coronavirus danner en krans rundt om virusset når det ses under mikroskop, deraf navnet. Skulpturen danner en lyskrans rundt om sig selv ved tussmørke, da det er en vand-lys-solur skulptur, og kigger man efter, indeholder denne istids vandreblok fra Sverige endnu flere historier. GAIA, jordens moder, sidder på siden af skulpturen, men er helt udmagret, fordi hun har givet al sin kraft til jorden for at beskytte den mod klima-krise-krig og sygdomme. Jeg valgte at tilføje skulpturen en lille lilla corona virus. Fandt ud af at der er skrevet en hel bog om stenen af Anders Jægenø "CORONA en skulptur af Preben Boye"

Modificeret efter:
CORONA / Preben Boye
Frederiksværk

22. Dadelopsats

En skulptur jagt i København endte på glyptoteket, hvor denne søjlekapilær er udstillet. Ud over at den er meget smuk, så den også ud til at være strikbar. Det har været en sjov proces at finde ud af hvordan jeg bedst fik facon på den, og da den forestiller palmeblade endte det med dadler på toppen. Jeg var først forbi en ide om en pyramide, da den er fra samme periode, men så ville jeg overstige de 30 cm. Tak til dig, Randi Samsonsen, for udfordringen.

Modificeret efter:
Ægyptisk søjlekapilær / Ukendt
København

23. Danmarks Midtpunkt med sommerfugle

Danmarks Midtpunkt, som er markeret med en stor og smuk kampesten ligger i Rørvig og et sted jeg besøger, når jeg er i sommerhuset og er på vej til andre smukke steder, der ligger i nærheden. Kampestenen er fundet på stedet og er kommet med indlandsisen fra Midtsverige for 12.000 år siden og minder således om områdets fjerne fortid. Jeg har valgt at tilføje stenen med nogle sommerfugle - hele sommerlandet har mange sommerfugle, der flyver rundt og helt sikkert er der mange sommerfugle, der flyver rundt om Danmarks Midtpunkt og sætter sig på stenen for at vælge en ny rute. Undervejs i strikkeprocessen har der været flere forskellige tiltag - om stenen skulle have flag på, eller der skulle sidde en fugl på stenen, men det endte med nogle lilla sommerfugle med blå følehorn.

Modificeret efter:
Danmarks Midtpunkt / Stor og smuk kampesten fundet og rejst på landmand Henry Jakobsens jord i Rørvig
Rørvig

24. David med bukser

Under introduktionen blev der talt om politisk motiverede ændringer af kunst, og det fik mig til at tænke på den store romerske kastration, hvor en pave fik hugget penis af de mandlige statuer i Vatikanet og sat figenblade på i stedet. Jeg bliver selv ofte træt af hvor meget nøgenhed og sex der er i det offentlige rum, men samtidig synes jeg det virker for drastisk og barnligt at hugge i dem på den måde. Jeg synes heller ikke det løser "problemet" når resten af statuen stadig er nøgen. Jeg kom i tanke om at vi har en kopi af Davids statuen i København, og da han netop er lavet som billedet på mandlig skønhed, og ser ret selvglad ud, fik jeg lyst til at give ham bukser på. Jeg fandt også ud af at, den gang vi fik den og den blev opstillet på Vartov var beboerne også utilfredse over at have hans nøgenhed som udsigt. Man overvejede at sætte et figenblad på, men indså netop at han jo stadig ville være nøgen resten af vejen rundt, så man flyttede ham i stedet.

Modificeret efter:
David / Michelangelo
København

25. De gemte flammer

Ideen bag mit strikkebidrag kom forholdsvis hurtigt. Foran biblioteket i Haslev står to søjler med tre fakler som var byvåbnet i Haslev da det var en selvstændig kommune. De søjler har fået lov at stå selv om kommunen nu hedder Faxe og har et andet byvåben. Godt for det, de er nemlig så fine. Jeg tænker ikke at jeg med en modifikation kunne gøre den smukkere, så jeg er gået efter at gøre den sjovere. Min "søjle" med tre fakler er derfor, som opgaven foreskriver, blevet blødere og så har jeg tilføjet nogle udbrud i toppen

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Haslev

60

26. De hvide mænds "undersåt"

Jeg har valgt et udsnit af Mennesket ved Havet, en fod. Jeg har fulgt skulpturen fra første dag, da stilladset blev sat op, jeg er dagligt kørt forbi. Jeg finder skulpturen meget afvekslende, da baggrunden, himlen, betyder meget for indtrykket. Jeg har strikket den ene fod, med 6 tæer, da intet er fuldkomment her i verden. Jeg har tilføjet negle, fodvorter under foden og et plaster på hælen, da vi skal tage os godt at vores "undersætter" da disse er fundamentet for vor gang på jord. Jeg har ikke ændret mit syn på "mennesket ved havet" som sådan, men jeg er nok blevet mere bevidst om statuer og skulpturer i vores byer og i landskaber.

Modificeret efter:
Mennesket ved Havet / Svend Wiig Hansen
Esbjerg

27. Den behagelige stol

Da jeg køre forbi stolen hver dag, morgen og aften skulle det være stolen. Da det er en jern stol synes jeg den skulle have en pude - så man kan sidde behageligt.

Modificeret efter:
Kjellerup stolen / Mads Odgård
Kjellerup

61

28. Den fløj

Skulpturen blev opstillet i 1995 i forbindelse med et 25 års jubilæum på Brundlundskolen i Aabenraa. Har nydt at se den hver dag, når jeg gik på arbejde. I forbindelse med en skolesammenlægning, hvor Brundlundskolen skulle brækkes ned, var jeg med til at finde en ny placering på den nye Kongehøjskole. Har altid associeret til en fugl, og nu er den så fløjet 1000 m. sydpå. Desværre har nogen væltet den, så den er knækket og pt står den på depot, men forhåbentlig bliver den ordnet.

Modificeret efter:
Ukendt / Poul Bækhøj
Aabenraa

29. Den rejsende

Jeg går forbi dette værk fra 1992 næsten hver dag, og jeg kender Laila Westergaard privat, så det var ikke vanskeligt at vælge den. Jeg underviser i billedkunst her, og jeg viser altid mine elever og studerende denne skulptur og vi har samtale om det at rejse, den indre rejse og den fysiske rejse. Jeg har valgt, at personen med rattet nu rejser alene, og han/hun har fået lidt bagage med hvori der også er plads til nye erfaringer. I processen blev jeg optaget af hvordan der er forskel på at hugge en form frem i hårdt materiale vs. det at modellere figuren frem af bare en tråd, der med teknik kan blive en hel 3D form. Det var vanskeligere end jeg havde regnet med.

Modificeret efter:
De rejsende / Laila Westergaard
Lemvig

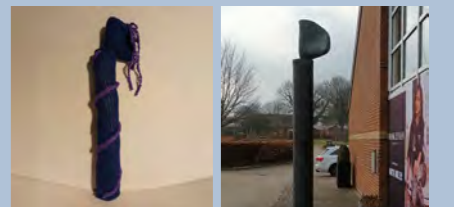
30. Den umage poppel

Som tidligere vejlsener har jeg mange gange glædet mig over Ingvar Cronhammars samling af poppeltræer ved Vejle Spildevand - jeg kan så godt lide hans stringente adgang til ting. Men nu kunne jeg se, at det var en poppel, der var lidt anderledes - stjerner i toppen og snedrys nedad? Et juletræ?

Modificeret efter:
Ariadne / Ingvar Cronhammar
Vejle

31. Den usynlige skulptur

Da man skulle søge i sit nærområde efter et kunstværk, søgte jeg på visitvejen.dk: kunststrunde Rødding. Her fandt jeg den mindst flatterende begrundelse for et kunstværk, man i øvrigt ikke lægger mærke til pga. placeringen. "Som ved andre offentlige byggerier (det ny posthus i Rødding 1992) skulle en procentdel af byggeomkostningerne gå til udsmykning". Men det vakte min nysgerrighed og jeg tog til Rødding og fandt en godt 3 meter høj granitsøjle med en ca. 80 cm bronzefigur foroven. I belægningen er lagt en stribe, der illustrerer skyggen af selve søjlen. Formen er elegant, men står så tæt på bygningen og tilbagetrukket fra vejen, at den nærmest er usynlig. Da jeg ikke kunne skabe en mere fremtrædende placering, måtte jeg tilføje noget, der kunne fange øjet: lange bånd, der kan blafre i vinden. Leif Kath er mest kendt som grafiker og maler. I bogen "Leif Kath Uden titel", Museum Sønderjylland, Kunstmuseet Brundlund Slot 2010, kan man læse Eva Pohls beskrivelse af skulpturen.

Modificeret efter:
Skulptur / Leif Kath
Rødding

32. Den ventende brud

Skulpturen "Mennesket ved havet" kaldes i folkemunde "De hvide mænd", selvom det ofte er kvinderne, der har ventet, frygtet og skuet ud over havet. Min parafrase "Den ventende brud" beskriver det symbolske i at vente i uvished alene og at tage ansvar for sig selv. Jeg valgte værket, fordi jeg har tilbragt en stor del af min barndom i Esbjerg hos min mormor, og hvor havnen, stranden og havet betød meget for mig. Jeg oplever værket som perfekt placeret og bliver aldrig træt af at betragte det. I min design-, og strikkeproces havde jeg to store udfordringer: At jeg har det svært med farven lilla, og derfor skulle gentænke hele min plan, for at jeg stadig kunne få parafrasen til at "være min". At jeg skulle udnytte kravet om et meget blødt resultat til at styrke min parafrase.

Modificeret efter:
Mennesket ved havet / Svend Wiig Hansen
Esbjerg

33. Der var engang

Ja! Der var engang en familie udflugt til Odense. Hvor HC. Andersens historik skulle opleves af store og små. Vi skulle rundt i Odense, for at se eventyrskulpturer. Mit ønske var at se Stoppenålen, en skulptur lavet i rød svensk granit. Jeg havde hørt at i 1988 havde der været meget oprør fra borgerne, som ønskede den fjernet. Så nu ville jeg se hvorfor. Vi fandt den - og hold da lige op! Med kunstnerens faktiske udførelse, form og placering af de 2 figurer bruger han eventyret til at håndtere de mere evige temaer, FEMININ versus MASKULIN. En stoppenål og en knappenål eller forestiller disse skulpturer i virkeligheden noget andet? Fra kunstnerens side er tvetydigheden i hans skulptur forsættelig. Han troede selv, at HC. Andersen havde den modsætning i tankerne, da han skrev eventyret. Så kunstneren fandt det rigtigt at afspejle det i sin skulptur. Derfor mine forandringer i lilla strik. For her i 2023 er der atter opstået problemer med placeringen, nogen spørger; Skal den fjernes?

Modificeret efter:
Stoppenålen/(knappeålen) 1988
/ Frede Troelsen (1936-2014)
Odense

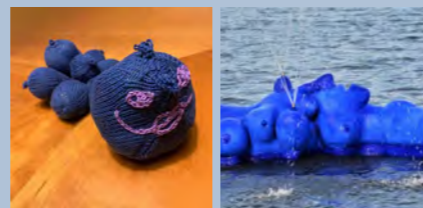
34. Det bløde anker med lyskæder

Jeg valgte det store anker i Svendborg, da det for mig symboliserer både udlængsel og tilknytning. Jeg har med lilla sat lyskæder på ankeret, da det står meget mørkt nede ved havnen. Undervejs er jeg blevet udfordret af blødheden, som fjerner stabiliteten og det jordbundne ved ankersymbolet

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Svendborg

35. Det glade pattedyr

Det er et sjovt værk, som reflekterer over kroppe og amning og moderskab. Pattedyret ser dog lidt trist ud i Varde å, og det er der slet ingen grund til. Nu har Det glade pattedyr fået glimt i øjet og et stort smil, da der er al mulig grund til at glæde sig over vores forskellighed og det livgivende i al sin uperfekte form

Modificeret efter:
Pattedyret / Mia Edelgart
Varde

36. Det glade vandtårn

Jeg synes, at vandtårnet i Sakskøbing er flot og sjovt, fordi det har et ansigt på. Derfor synes jeg, at Kolding vandtårn også skal have et sjovt ansigt.

Modificeret efter:
Kolding Vandtårn / Ukendt
Kolding

37. Det nye sker, når du tager magten

Den eksisterende offentlige kunst i Ruds Vedby. Ifølge Lokalhistorisk Forening: buste i kobber fra 1870, udført af billedhugger Theobald Stein, der startede på Kunstakademiet som 12-årig. Kong Frederik VII, grundlovens giver, var enevældig og indførte indskrænket monarki den 22. marts 1848. Hans far, Christian VIII, anbefalede kronprinsen dette. Denne udvikling var som i resten af Europa, men i Danmark uden revolution. Grundloven er lavet ud fra den belgiske grundlov. Kongen blev gift 3 gange og skilt 2 gange. 3. ægteskab var med grevinde Danner. Han var kendt for drikkeri og utroskab og var uden evne for og vilje til hverdagens gerning. Han døde barnløs. Bl.a. fruentimmere fik ikke stemmeret. Formand i Ruds Vedby Lokalråd er Ingse Rasmussen. Det er en af hendes hatte, kongen har fået på. Statuen set bagfra viser kvinder bag mænd med lige så meget udsyn som mændene, men måske en anden vinkel. Så vores eneste lokale, offentlige kunst er af en konge uden evner til varetage kongemagten.

Modificeret efter:
Grundlovssøjle / Theobald Stein
Ruds-Vedby

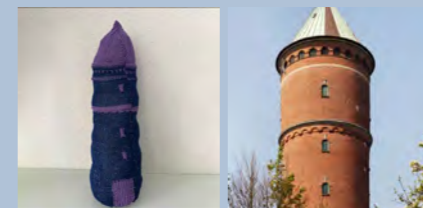
38. Det Runde Klatretårn

Rundetårn opdateret til tidens trends - Motion i byrummet. Derfor nu også klatretårn. Og mine børnebørn elsker Rundetårn. Desuden mit første strikkeprojekt - det var hvad jeg kunne finde ud af at strikke, og det er grimt. Men det har været sjovt, også at følge med i på FB, hvad andre har strikket (virkeligt imponerende).

Modificeret efter:
Rundetårn / Hans Van Steenwinckel
København

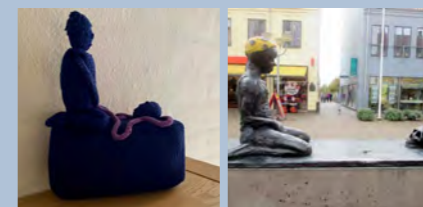
39. Det røde vandtårn

En meget smuk og flot restaureret gammel bygning, der er velbevaret og i dag kan huse udstillinger og diverse arrangementer. Vandtårnet blev taget i brug 1925, og er i dag et af byens vartegn. Vandtårnet er åbnet for publikum efter aftale, absolut et besøg værd.

Modificeret efter:
Haderslev vandtårn,
symbol på Kløften festival
/ Arkitekt Peder Gram
Haderslev

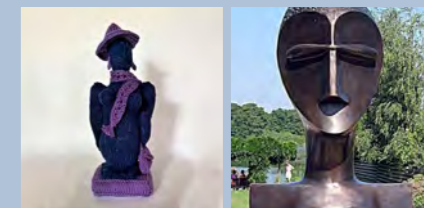
40. Double blind med lange arme

Jeg havde bestemt mig for et lokalt kunstværk/kunstner og Michael Kvium stammer fra Horsens. Derudover er jeg vild med hans værker, både skulpturer og malerier. Forandringen valgte jeg ud fra, at Kvium selv maler billeder hvor menneskene har lange tynde arme. Jeg tænker, at jeg har gjort værket mere 'Kvium-agtig'

Modificeret efter:
Double blind / Michael Kvium
Horsens

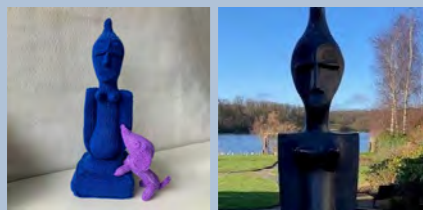
41. Dronning M

"Dronningen" blev oprindeligt modelleret af Prins Henrik, som en brik i et skakspil, som var en gave til Kronprins Frederik på hans 20 års fødselsdag. Skulpturen "Dronningen" blev placeret ved Slotssøen i Gråsten - i anledning af Prins Henriks 80 års fødselsdag. Afsløringen fandt sted den 27. juni 2007 - med deltagelse af Prins Henrik. Jeg går tit forbi og beundrer skulpturen. Jeg har i min "skabelses-proces" tænkt på vores Dronning Margrethe. Dronningen bruger stadig Gråsten Slot (som også Dronning Ingrid gjorde) nogle uger hver sommer. Her samler hun sin familie til sommertræf. Gråsten by modtager med glæde Dronningen, når hun indleder sit sommerophold på slottet. Jeg har givet min Dronning forskellige "accessories", som Dronning Margrethe ofte bærer. Dette er kærligt ment - med "et glimt i øjet" - og med humor! Det tror jeg passer både til Dronningen - og til Prins Henrik. Det har været en udfordring! Men en sjov, kreativ process!

Modificeret efter:
Dronningen, 2014 / H.K.H. Prins Henrik,
Gråsten

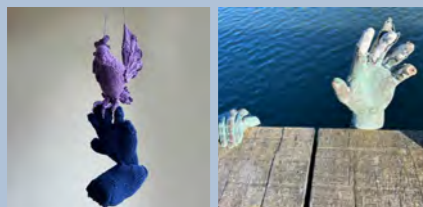
42. Dronningen – nu med hund

Jeg har valgt at arbejde med skulpturen "Dronningen" – en 2 meter høj bronzeskulptur opsat på Carl C. Biehls Plads i Gråsten til markering af H.K.H. Prins Henriks 80 års fødselsdag. "Dronningen" er som kunstværk oprindeligt skabt af Prinsgemalen som brik i et skakspil, der var en gave til Kronprinsens 20 års fødselsdag. Statuen står ikke langt fra Gråsten Slot, så sandelig om ikke den kongelige gravhund har fundet vej til "Dronningen", og nu står og ser tilbedende op på sin "hersker" – hvilket er min modifikation af værket. I mine øjne er der så fine linjer i værket, at det ville være synd at sløre dem. En sjov og udfordrende proces at gengive skarpe og præcise linjer i et blødt og fleksibelt materiale.

Modificeret efter:
Dronningen, 2014 / H.K.H. Prins Henrik, Gråsten

43. Drømmen om fred og frihed

Siden hænderne blev sat op i 2015 som en kommentar til flygtningestrømmene til Europa, har jeg været optaget af hvordan dette kunstværk som findes rundt om i Helsingør gør stilfærdigt opmærksom på problemstillingen. Mennesker flygter fra krig og sult og ikke alle når over Middelhavet. Min tilføjelse er Picassos friheds- fredsdue som et symbol på flygtningenes ønske om at komme frem til det forjættede land Europa. Dette er ikke blevet mindre aktuelt med krigen i Ukraine. Hvor vi også her i Europa må drømme om fred, frihed og demokratisk selvbestemmelse. Mit værk består af tre dele. Et lille stykke af broen som hånden er fæstnet til og over hånden hænger der en flyvende fredsdue som en lilla tilføjelse.

Modificeret efter:
Ukendt / Uden Navn (kunstneren ønsker at være anonym og har derfor valgt denne signatur) Helsingør

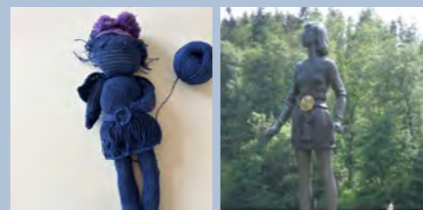
44. Dødens tankespind

Jeg startede med at være meget i tvivl om hvilket kunstværk jeg ville tage udgangspunkt i. Jeg blev dog hurtigt sporet ind på at emnet døden var det som optog mig mest. Det at vi alle skal dø på et tidspunkt, men at det stadig er meget tabubelagt i vores samfund. Jeg synes at døden kan være noget smukt og at uden døden, intet nyt liv. Jeg endte derfor med at arbejde med Christian Lemmerz's Todesfigur, der er placeret ved Kunstmuseum i Horsens, hvor jeg er vokset op. Det kom meget naturligt at modifikationen skulle være et spind med en edderkop foran det tomme hul i skulpturen. Spindet symboliserer vores tanker, der flyver ud i det ukendte efter vores død og måske bliver fanget af noget. Blomsten som også er tilføjet ved skulpturen, refererer til den kristne kirkes ritualer omkring døden: Af jord er du kommet, til jord skal du blive og af jord skal du genopstå.

Modificeret efter:
Todesfigur / Christian Lemmerz
Horsens

45. Egtvedpigen

Egtvedpigen er et af Europas mest berømte fund fra oldtiden. Det er ca. 3400 år siden Egtvedpigen blev begravet i en gravhøj ved byen i Vejle. I 1921 blev hun fundet af landmand Peter Platz i Egtved. Egtvedpigen var ikke født i Danmark. Mest sandsynligt i Sydtyskland, omkring Schwarzwald - ca. 800 km syd for gravstedet Egtved. Hvordan kom hun hertil? Gik hun? Alene? På begravelsestidspunktet var hun ca. 16 år gammel. Et barn på vej mod nord. Det har jeg tænkt noget over! Hat med boller er en traditionel hovedbeklædning i Schwarzwald. Siden ca. det 18. århundrede bærer piger og kvinder i Schwarzwald hat med boller. Rød til pigerne – sort til gifte kvinder. Den havde Egtved piggen ikke med – men sjov tanke.

Modificeret efter:
Skulptur af Egtvedpigen / Johan Galster
Egtved

46. En del af Genforeningsstenen

Jeg er gift med en sønderjyde og den ældste af mine sønner er født syd for Kongeåen. Min svigerfar var med i 1. verdenskrig. Jeg var med til at brodere Grænseløse sting, derfor betyder Genforeningen meget for mig og min familie.

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Vejen

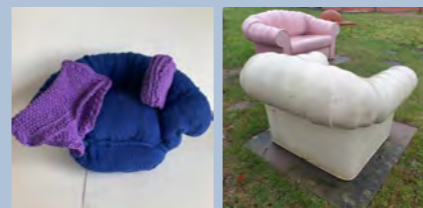
47. En dukkert

Min lærer fra Esbjerg fortalte mig, at kunstneren oprindeligt havde lavet en mand og en dame og to børn, men Esbjerg valgte at det bare skulle være mænd, så derfor tænkte jeg, lad os tage bade tøj på én af dem, fordi de jo kigger ud over havet.

Modificeret efter:
Mennesket ved havet / Svend Wiig Hansen
Esbjerg

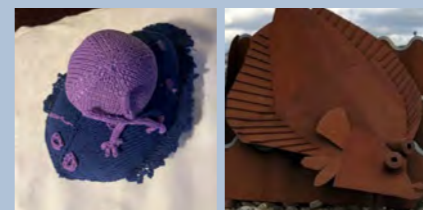
48. En hyggestund

Ikke så meget. Andet end at jeg godt kan lide, når hverdagsgenstande kan blive kunst, når grænsen ophæves.

Modificeret efter:
Hjem kære skov / Ane Davidsen
og Lova Nyblom
Middelfart

49. En hyldest til Frederikshavn

Da strik var projektet på Trapholt i år, tænkte jeg, det må jeg deltage i. Randi Samsonsen har jeg mødt på workshop i Fuglefjord på Færøerne. Under oplægget på Facebook, tænkte jeg straks på Rødspætten - En Frederikshavner med persillesovs og tranebær, som ofte er på menuen her i byen. Erik Skjoldborgs skulptur blev fremstillet i 1987 på Danyard og er placeret på havnen. Den er 4,5 m lang og 3,5 m bred. Den står nu på Hjørringvej i udkanten af byen. Skjoldborg var lokal, født 1940 og død i 97, autodidakt multikunstner, lavede billeder, skulpturer, mad og jazzmusik. Rødspætten har han brugt i flere kunstværker, bla. ved svømmehallen. Rødspætte Cup er et håndboldstævne, der afvikles hvert år i påsken i Frederikshavn med unge fra 12- 18 år fra Europa. I år var der tilmeldt 329 hold og har snart 50 års jubilæum. Jeg ser en kobling mellem rødspætten, som mad og ungdomstræf, der har stor betydning for Frederikshavn. Rødspætten har altid passioneret mig, dens anatomi og bevægelser.

Modificeret efter:
Rødspætten / Erik Skjoldborg
Frederikshavn

50. En stærk og farlig nabo

"Bølgen" (1993) er 4m høj og rejst til minde om "Omkomne fiskere, søfolk og redningsmænd", (1893 Forliset i Harbøre) Jeg har syntes om den, når jeg cyklede forbi. Det er specielt, at den må vise indersiden af bølgen - den skal jo komme fra vest. Først cyklede jeg ud med målebånd og tog billeder - folk i Agger må have undret sig. Min tilføjelse var først at bølgen skulle bryde, men det kom til at ligne en vante med blonder. I stedet - med dyb respekt for redningsmændene og deres familier - blev det en tom deformeret åben redningsbåd og lidt vraggods. Har man set Vesterhavet i storm er størrelsesforholdet ikke skævt. Jeg ville gerne, at det strikkede kunne vise mere af de brutale kræfter, (Ved Agger har havet oplugnet 6 sogne og Agger kirke har været flyttet tre gange) men det har ikke været mig muligt med garn.

Modificeret efter:
Bølgen / Erik Heide
Vestervig

51. Erindring om levet liv

Skulpturen "Fiskeren" er 28 år fortæller kunstneren Allan Bo Jensen. Skulpturen rører mig og minder mig om, hvor vigtig det er, at leve meningsfuldt. De fleste af os ender som "Fiskeren", trætte og slidte, men med en rigdom af godt levet liv.

Modificeret efter:
Fiskeren / Allan Bo Jensen
Kerteminde

52. Et hvil til eftertænkning

Kørte forbi byporten 2 gange om dagen da jeg kørte på arbejde. Tænkte lige at det kunne være dejligt med et hvil efter en travl dag på job. At en hængekøje kunne være oplagt på en båd til en lille slapper.

Modificeret efter:
Vesterport på Ribelandevej symbolisere sejladsen på Haderslev Dam / Ole Videbæk fra Ribe Haderslev

53. Et mere sikkert Elia

I Herning ligger Elia, som jeg aldrig havde besøgt, men på forhånd havde negative tanker om, da der er sket 4 alvorlige ulykker dér. 3 dødsulykker. Jeg kørte derud og gik op af trappetrinnene. En iskold oplevelse på flere måder. Der blæste en kold vind, mine tanker frøs også ved bevidstheden om de tre dødsulykker og til sidst begyndte det at regne. Jeg var helt alene der. Godt at komme hjem til strikkepindene. Men oplevelsen gjorde mig sikker på, at det var Elia, der skulle strikkes og have forandringer i lilla. Jeg fandt mål og beskrivelser på nettet. Også en masse om Cronhammar, som jeg kom til at holde mere af. Elia er meget geometrisk lækker at strikke. Ikke så nem at fylde ud, så stramheden i formen holder. Men rart at gøre det blødt og rart at røre ved. Forandringerne er, at lukke skorstenene stramt til. Den ene fik en storkerede, symbol på nyt liv. Der skal ikke flere mennesker derned! Og ikke ild ud. En plade henover den store åbning til Elias indre hindrer flere (døds)fald.

Modificeret efter:
Elia / Ingvar Cronhammar Herning

54. Et vartegn i orden

Siden jeg var barn har jeg haft lyst til at skille de kuber ad og sætte dem i orden. Nu gjorde jeg det. Jeg finder vartegnet for Grenaa fascinerende. Alt efter hvilken retning man kommer fra mod vartegnet, så ser det forskelligt ud. I løbet af min design- og strikkeproces er jeg kommet meget tættere på vartegnet, og nu synes jeg faktisk, at de skal forblive samlet, som de er.

Modificeret efter:
Vartegn for Grenaa / Per Arnoldi Grenaa

55. Familie

Jeg bevægede mig ud i Odense byrum med to udfordringer:

1. Er jeg nysgerrig på statuen?
2. Kan jeg strikke den?

Jeg fandt Pierre Schumann "Uden titel" i Munke Mose. Det undrede mig, at et så kærligt og varmt motiv, som en familie blev kaldt "uden titel". Konstruktionen i hvid marmor faldt mig også for brystet. Hvorfor så koldt og firkantet et udtryk? Derfor skabte jeg en rund og blød mave til kvinden. På Pierre Schumanns skulptur har manden en beskyttende arm rundt om kvinden, og jeg har valgt, at hun også har armen om ham. I den moderne familie beskytter vi hinanden.

Modificeret efter:
Uden titel / Pierre Schumann Odense

56. Fars Hat

Slotsruin fra Middelalderlig kongelig ringmursborg: Mit valg faldt på denne borgrest, da det er den sidste rest fra et af borgens tårne også kaldet "Fars Hat". Jeg synes, det er et spændende levn fra fortiden. Borgen er fra ca. 1250 og er en middelalderborg. Stedet hedder nu Slotsbryggen. På den anden side af Guldborgsund ligger Middelaldercentret som er et besøg værd. Her skyder de bliden af over mod ruinen. Derfor er min modificering valgt som "ET SVÆRD, ET SKJOLD OG EN LANSE" som er de våben, som ridderne brugte på den tid.

Modificeret efter:
Fars Hat / Ukendt Nykøbing Falster

57. Favnde brobygger

Efter megen research på skulpturer i Vejle, som jeg aldrig har set før, fandt jeg Brobyggeren langt ude på havnekajen helt alene, med blikket rettet mod byen, ventende på at der kom nogen forbi. Forandringen blev til en rygsæk, til proviant, varmt tøj og lignende. Ideen med rygsækken kom fra mit barnebarn og datter, Frederik har altid en rygsæk med, med de vigtigste ting, når han skal ud. Værkets formål er, at visualisere, at det er bedre at bygge bro end at bygge mure. Når jeg betragter statuen på afstand og gennem processen, med at strikke den, er der kommet mange tanker til mig. Jeg ser de udstrakte arme som imødekommende og nu med rygsæk, hvori der kan være en termokande med kaffe som kan nydes på den smukke plads, hvor statuen står. Der kan komme mange snakke derude, en samtalerens favnde statue, som kan bryde indre mure og bygge bro til det skønne liv.

Modificeret efter:
Brobyggeren / Henrik Busk Andersen Vejle

58. Favngiv

Jeg blev introduceret til Things Matter på kunstmuseet i Thorshavn af Randi Samsonsen på en højskoletur med Skals i april måned. Den første skulptur, jeg tænkte på, var Favntag; det var udtrykket, jeg huskede ikke navnet. Jeg var heller ikke bekendt med kunstneren. I strikkeprocessen har jeg fundet over, hvad der har gjort, at jeg netop kom til at tænke på den. Jeg er kommet frem til, at det kan være twister-formen, der har suget min opmærksomhed til sig. Medens jeg strikkede, tænkte jeg meget på titlen: favntag, der både er støttende og omsorgsfuld; men det kan også være begrænsende og omklamrende. Det kom hurtigt til mig, at skulpturen skulle tilføjes arme, der kan tilbyde favntag - favngive. Favntag kan også være begrænsende, så derfor hænder; når man er stærk nok, kan hænderne bruges til at ophæve favntag.

Modificeret efter:
Favntag / Tove Anderberg Aalborg

59. Fiskens Magi

Det var ikke min plan at deltage i projektet, men jeg skulle spise i cafeen på Trapholt. Uheldigvis stod menuen på fisk. Jeg spiser ikke fisk. Jeg var så heldig, at denne dag var der et arrangement om Things Matter og jeg blev indfanget af magien. Jeg er vokset op i Skagen og fisk har altid været en del af mit liv. De gamle fiskere som havde fisk til tørre i flagstangen. Erik Skjoldborg har lært mig at tegne. Jeg kan lide formerne og farverne på fisk og elskede den gamle pauseskærm/billeder på DR tv (dengang der kun var en kanal og få programmer). Da jeg fyldte 50, ønskede jeg mig en blå keramikskulptur af en fladfisk. Derfor var tanken mig meget nærliggende, at det skulle være Eriks rødspætte som skulle være min skulptur. At få lov at omsætte den til en blød skulptur i blåt garn, er på en måde en ære. Min ændring er at give fisken en kæmpe kyssemund. Dels fordi min mund vokser af at spise fisk, men også af kærlighed til fiskens fine former og alle dem som elsker at spise fisk.

Modificeret efter:
Rødspætte Årstal 1987 / Erik Skjoldborg Frederikshavn

60. Fletning med sløjfe

En taktsom ung kvinde vandrer mod havet. Hun er inspireret af Johannes Ewalds tekst Liden Gunver fra syngespillet "Fiskerne", hvor indledningen lyder:

"Liden Gunver vandrer som helst i Kvæld Saa tankefuld Hendes Hjerter var Voks, hendes unge Sjæl Var prøvet Guld O vogt dig mit Barn, for falske Mandfolk"

Liden Gunver vogter sig ikke og en havmand tager hende med til havets bund, hvor hun drukner og senere driver i land. Hvis hun havde haft en sløjfe i fletningen, ville fletningen stadig have været der, da hun drev i land. Desuden ville hun have været hurtigere at identificere, hvis der var navn på sløjfen.

Modificeret efter:
Liden Gunver / TH. Stein (1829 - 1901) København

61. Flynderen

Jeg valgte "Butt Im Griff" på Sønderborg havn. Da jeg lærte min mand at kende, boede han med udsigt ud over Alssund og havnen, hvor vi gik mange kæresteture. Siden er havnen blevet et sted med mondæne boliger, caféer, havnepromenade og skulpturer. "Butt im Griff" er skabt af Günther Grass, som også var forfatter (jeg er bibliotekar og holder meget af hans roman *Bliktrømmen*). Ideen til modifikationen fik jeg fra youtube, hvor fhv. borgmester A.P. Hansen fortæller om indsamlingen. Jeg vil drille salige Grass lidt ved at sætte en kongekrone på flynderen, da Grass var anti-monarkist. Og pengene til skulpturen blev samlet ind ved at man kunne spise middag på Sønderborg Slot sammen med det unge kronprinsepar for 25.000 kr. pr. kuvert. Kronprinseparret skulle afsløre skulpturen i 2004 og Grass mødte op trods sin modstand mod monarkiet. Flynderen fik også lige en bugfinne, så den kan manøvrere lidt bedre på havbunden.

Modificeret efter:
Butt im Griff / Günther Grass
Sønderborg

62. Flyvefisk med iltflaske

Jeg har valgt at strikke en skulptur af en flyvefisk, der står ved færgeløbet på Orø. Den er lavet af cortenstål, og kunstneren er Steen B. Langvad. Fiskens titel er 'Flyv fisk flyv'. Tanken bag er, at vi ofte er dybt forankrede i fortid, traditioner, slægt, fordomme og, hvad vi plejer, eller 'sådan har vi altid gjort'. At vi nogle gange skal prøve at se på verden med nye øjne. Min modifikation er at give fisken en iltflaske. Vores fjerde har det skidt, og den kan nok have brug for lidt hjælp på rejsen.

Modificeret efter:
Flyv fisk flyv / Steen B. Langvad
Holbæk

63. Flyvefisken

Stenen står så smukt udenfor døren til byens værested. Den er givet af kunstneren selv, i forbindelse med en indvielse. Forandringen er vinger på fladfisken, da den gerne vil se verden oppefra. Jeg har samme opfattelse af stenen, men værdsætter den mere, når jeg går forbi den.

Modificeret efter:
Ukendt / Henrik Voldmester
Ulfborg

64. Foden

Foden blev mit valg. Jeg fik set mange smukke kunstværker, men skulle vælge ét. På en gåtur med en veninde, hvor vi gik op til foden på højen, blev interessen vagt. Et møde med en anden veninde pegede på foden og at den skulle kunne flyve. Jeg er kommet ind på alle detaljerne i værket, der er så mange hjørner og vinkler i den fod. På en varde i den sønderjyske marsk står en stor bronzeskulptur af en fod, med lav vrist, afskåret et sted nederst på skinnebenet og stejl bagtil fra læg til hæl. Givet er en fod og en given afstand til den. Vi her – foden dér. 6 meter høj varde, foden 7 meter i længden, 5,2 meter i højden og 2,9 meter i bredden. Danmarks største bronzeskulptur. Det har været en kæmpe udfordring. Drømme, skuffelser og store tanker og glæder. Min fod må komme på vingerne, som en anden pegasus. Op og lege med både støer og gæs. Nu har den stået der siden 1998

Modificeret efter:
Tønderfoden / Peter Brandes
Tønder

65. Forsavn med savn

Monumentet er til minde om nyborgensiske sømænd, der døde i 2. Verdenskrig. Formen er spændende, men det er svært at se relationen til sømænd. Det ligner mere en flintøkse. Måske fra havnesiden ligner monumentet et sejl. Sømændene beholder sejlsiden. På den anden side har jeg indsat et flået hjerte for de pårørende, der måtte leve videre med sorgen og savnet. Strikkeprocessen har ikke ændret mit syn på monumentet, men jeg er blevet mere kendt med formen, som når man tegner.

Modificeret efter:
Forsavn / Lars Abrahamson
Nyborg

66. Fra Johan N. Madvig til Nielsine Nielsen

Der er simpelthen så meget fejring af mændene på Københavns Universitet, og så lidt fejring af de kvinder, der lykkedes på trods af forskelsbehandling og undertrykkelse igennem årene. Som (kvindelig) forsker savner jeg at se mine forgængere. Derfor valgte jeg at lave en af busterne foran Københavns Universitet i Nørregade om. Jeg har ikke fået ny interesse i værket. Johan Madvig virker da cool nok, især fordi han afskaffede latin som eksamenssprog på uni sammen med Ørsted - men det er så det. Jeg har meget fået ny legesyge ind i min strik. Havde kun kort tid, da jeg opdagede projektet sent, men så måtte jeg jo bare strikke løs og nå det, jeg nåede. Det var mega sjovt at freestyle og bare strikke derudad uden at trevle op!

Modificeret efter:
Buste af Johan N. Madvig / V. Bissen
København

67. FRAM vanitas

Hver gang jeg går på AROS bliver jeg først slået af Per Kirkebys FRAM-skulptur. Som en vagt for trappen. Kirkeby så det som en båd. Med et stilleben, som de hollandske 1600-tals malere, på toppen. Fra vægteren foretager du en rejse til kunsten, som appellerer til mig. Med stillebenet måtte jeg som hollænder tænke på vanitas-stillebenene. Jeg forbinder også ofte sejlture med døende, forgængelighed. Derfor valgte jeg som modifikation at tilføje et kranium til stillebenet.

Modificeret efter:
FRAM / Per Kirkeby
Aarhus

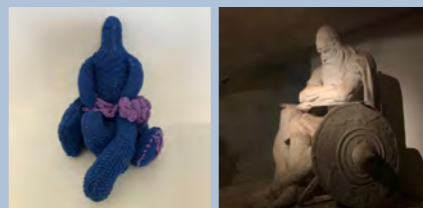
68. Fredsegen

Efter afslutningen af den fransk-tyske krig blev der i 1871 på foranledning af kejser Wilhelm 1. plantet fredsege i det tyske kejserrige herunder også i Nordslesvig, som dengang var tysk. Fredsegen i Gråsten stod på torvet, indtil den i 2011 måtte fældes pga. sygdom. Kunstneren Johannes Caspersen, Flensborg fik opgaven at udføre en skulptur, som skulle stå på havnen i Gråsten: Et træ med et æble i toppen, som han kaldte "Big Apple". Navnets dobbelthed refererer til imødekommenhed lokalt = Gråsten (Gråsten-æblet) og udsyn internationalt = New York (kælenavn). For mig, med mit daglige liv i grænselandet og dets spændende historie, var Fredsegen med dens symbolik et oplagt valg. I nyere tid var der i mange år placeret en pølsevogn lige ved siden af, og mens cykler har lænet sig op ad træet, har mangan en hund stået og ventet, mens ejeren fik sig en god snak og en hot-dog. Ud over hund og cykel har jeg tilføjet æblet et par blade, pletter af skurv og en enkelt orm for det fortsatte liv.

Modificeret efter:
Big Apple / Johannes Caspersen
Gråsten

69. Fredsmægleren

Jeg er født i Helsingør, så Holger Danske og historien om ham er en del af min opvækst. Jeg har altid beundret statuen, der med tiden er byttet ud med en kopi. Men jeg synes ikke, at "soldaten" passer til vores tid, vi har meget mere brug for en mægler i disse dage. Derfor har han fået et fredstegn på sit skjold og blomster i skødet, i stedet for sit sværd, og er vågnet lidt op, eller er ved det.

Modificeret efter:
Holger Danske / Hans Pedersen Dan
Helsingør

70. Frem i lyset

Vandsten var en gave til Jelling by. Fra 1990 til 2005 stod den på et meget centralt sted i byen, men kom i vejen, da sparekassen skulle bygge nyt domicil. Vandstenen "forsvandt" i over 10 år på et kommunalt depot i Vejle. Nu står/ligger Vandstenen ud for Byens Hus; den kan ikke ses fra Monumentområdet, hvor turister færdes. Som barn lærte jeg at være usynlig, at jeg ikke var god nok. Min overlevelsesstrategi var at gøre alt perfekt, så ingen lagde mærke til mig. Den livsfilosofi havde jeg helt indtil jeg fyldte 50. Mange andre kvinder på min alder og ældre har sikkert fået samme opdragelse og ageret på lignende måder. I Jelling kan byen ikke bare selv bestemme. Der er mange begrænsninger ved at bo midt i en kulturarv; intet må skæmme højene og monumentområdet. Min modifikation er en lille protest. Stenen skal op at stå på højkant. Der skal sidde en kvinde på toppen, som beskæftiger sig med det, hun har lyst til - at strikke. Med stenen på højkant, får kvinden udsyn og hun bliver set.

Modificeret efter:
Vandsten / Ole Christensen
Jelling

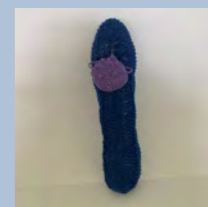
71. Fundet land

Synes det kunne være sjovt at strikke denne skulptur og udfordrende. Først syntes jeg det skulle være en modifikation som fik vingerne til at flyve, men så fik jeg den ide, at udlængslen var stoppet og kvisten med blade, symboliserer, at nu var der fundet land og hjem. Lidt som fuglen der fløj ud fra Noahs Ark.

Modificeret efter:
Vinger III / Erik Heide
Kolding

72. Fødsel – Liv

Jeg går ofte forbi Frede Troelsens kunstværk i Odense Centrum. Værket består af to dele: Stoppenålen og Knappenålen. Stoppenålen er udført i rød svensk granit. Titlen på værket refererer til H.C. Andersens eventyr Stoppenålen. Der har altid - men især i den seneste tid - været debat om, om man kan have en skulptur i et bycentrum med tydelige seksuelle referencer til vagina og fallos. For mig er spændende kunst netop kunst, der for beskueren giver forskellige associationer. Et eventyr om en stoppenål, der tror den er så fin, at den er en synål, en kvindes vagina eller noget tredje....? Jeg har valgt at se skulpturen med dens reference til den kvindelige vagina og har modificeret skulpturen med et barneansigt. En fødsel - et liv. Et barn kommer til verden - vaginaen afseksualiseres - et nyt eventyr for en mor og et barn påbegyndes. Et liv begynder.

Modificeret efter:
Stoppenålen / Frede Troelsen
Odense

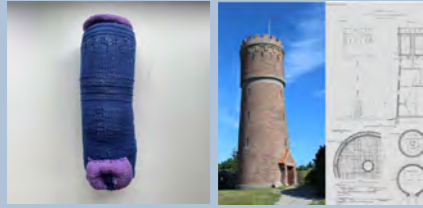
68

69

Fernisering af *Things Matter* på Trapholt, hvor deltagerene for første gang oplever værket i sin helhed.

73. Garntårnet til vand

Grunden til at jeg ville strikke vandtårnet var, at: vand kan man ikke undvære. Og man kan ikke undgå at se tårnet, når man kører til Nykøbing Sjælland. Forandringer ved mit projekt er: Døren er oprindeligt med spidst tag over døren. Den har jeg lavet firkantet. Toppen af tårnet har jeg lavet lilla, da jeg ikke har haft nogen fantasi til at lave takkerne, på toppen.

Modificeret efter:
Det gamle vandtårn i Nykøbing Sjælland / Georg Rasmus Øllgaard
Nykøbing Sjælland

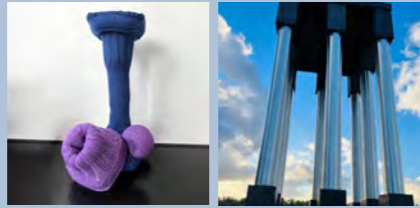
74. Genius Loci (2023) – ville ønske der stod et træ

Jeg bor i et af de tættest befolkede områder i Danmark. Her er ikke meget grønt og plads til biodiversitet. Alt er bygget til gennem et par hundrede år. Meget i røde mursten. Firkanter og klodser. Jeg cykler forbi skulpturen hver dag. Og hver dag længes jeg efter, at der stod et træ her. Et stort kastanje træ. Med plads til fugle og insekter. Og at skulpturen blev flyttet til et langt bedre sted. For den og for mig. Med mit strik vil jeg gerne diskutere, hvordan vi disponerer det offentlige rum midt i en klima- og biodiversitetskrisse. Jeg er faktisk kommet til at værdsætte skulpturen som værk undervejs. Men har valgt at lade naturen i form af en lian overtage skulpturen i min modifikation.

Modificeret efter:
København (1996) / Per Kirkeby
København

75. Genoprejsning

Den oprindelige Camp Fire blev skåret til skrot da den stod i Munke Mose. Men intet er så skidt at det ikke er godt for noget... - samme form blev opført på det gamle Lindø værft og med et vågent øje fra Cronhammar. Camp Fire men på en ny og bedre placering.

Modificeret efter:
Camp Fire / Ingvar Cronhammar
Odense

76. Glæde over kirkeby

Som barn elskede jeg de røde tårne - vandtårne, Himmelbjergtårnet - og ikke mindst transformator tårnene. I Aars blev der i 2006 bygget fire byporte ved indfaldsveje til byen efter idé og design af Per Kirkeby - jeg var vild med dem og er det stadig. Jeg har valgt byport 1 fordi det er den nemmeste. Modifikationen i lilla har jeg valgt at gøre meget løs - det er ikke tilladt at bore eller skrue i Kirkebys værker, så med tanke for det. Jeg har valgt at lave en piedestal til skulpturen - synes Kirkeby fortjener den - den er rund som rundkørslen og så har jeg valgt at binde skulpturen fast med et kryds forneden - det er jo veje, der krydser hinanden. På toppen er der knuder - jeg tænker at forankre og knytte både Kirkeby og skulpturen til Aars for evigt. Piedestalen er strikket som en gammeldags nålepude - noget af det første jeg lærte at strikke af min bedstemor - også hestetømme som bindemiddel er noget af det første håndarbejde, jeg har lavet, så på den måde knyttes det hele sammen.

Modificeret efter:
Skulptur "Murstensskulptur" / Per Kirkeby
Aars

77. Granitskulptur med bog

Granitskulpturen har stået foran Roskilde Bibliotek, så længe jeg kan huske. Der er ingen informationer om skulpturen, der hvor den står. Da jeg spurgte til den på biblioteket, var der meget sparsomme oplysninger om den, udover at den var opstillet i 1970, og udført af Ole Find. Jeg har altid været tiltrukket af sten i alle størrelser, så efter en tur rundt i byen og se på skulpturer, valgte jeg ovenstående. Jeg besluttede også hurtigt at der selvfølgelig skulle ligge en stor bog på den p.g.a. skulpturens placering. Jeg prøvede først med noget andet bomuldsgarn, men var ikke tilfreds med resultatet, så jeg begyndte på en anden måde med det udleverede garn. Jeg er dog stadig ikke helt tilfreds og har været ved at opgive flere gange undervejs i processen. Men jeg blev også mere opmærksom på detaljerne i skulpturen og det imponerende arbejde, der ligger i at udhugge den færdige skulptur. Jeg har fravalgt den sokkel skulpturen står på, i min strikkede skulptur, da den skal hænges op.

Modificeret efter:
Ukendt / Ole Find
Roskilde

78. Gravid kvinde på kærre

Kvinde på kærre af Alberto Giacometti fra 1942, Holstebro. Når det kommer til skulpturer af hunkøn forestiller de, i langt de fleste tilfælde, navnløse, nøgne kvinder. Således også Giacomettis - omend hun i folkemunde har fået kælenavnet Maren. I København er det kun 5 ud af de 101 skulpturer, der portrætterer en navngiven person, der er kvinder. Med andre ord - når det kommer til statuer og skulpturer, eksisterer kvinder næsten kun som objekter. Giacomettien kan normalt ses på torvet i Holstebro fra kl 10 indtil 21, hvor hun bliver sænket ned i en underjordisk sikkerhedsboks "for at sove", som der stod et sted på nettet. Jeg har valgt at gøre hende gravid, at tilføje noget spirende liv. For tiden er hun fjernet og jeg forestiller mig hun lever et rigt liv der nede under jorden og nu er svanger. Jeg kunne have interveneret mere, givet hende tøj på, en hat som skærmede mod solen eller regnen, men jeg syntes en graviditet var på sin plads. Hvor mange gravide skulpturer er der mon i Danmark?

Modificeret efter:
Kvinde på kærre / Alberto Giacometti
Holstebro

79. Gravmæle for patriarkatet

Bjørn Nørgaards skulptur foran museum Jørn har altid fascineret mig i al sin maskuline kraft. Sten med stikkende spidser i stål og glas. Jeg har ønsket at forvandle/modificere den til den feminine ditto. En klump på 3 firkantede og en modificeret rund fod samt læbeformede vækster. Det gik op for mig under processen, at den minder om en stendysse. Derfor den nye titel.

Modificeret efter:
Ukendt / Bjørn Nørgaard
Silkeborg

80. Gåsepigen

I første omgang ville jeg strikke "Kattebænken", som står på gågaden i Vejle. Men efter opstartsmødet, hvor der blev fortalt, at der var statuer af over 70 mænd og kun 5 kvinder, hvor de fleste er nøgne, i Københavnsområdet, ændrede jeg til "Gåsepigen", som står i Aalborg. En nøgen kvinde. Jeg er vokset op i Lindholm, og da jeg var barn, var vittigheden: "Hvorfor holder gåsepigen, så godt fast i gåsen? Fordi Mikkil bor på den anden side af gaden". På den anden side af gaden var en butik, hvor indehaveren hed Mikkil. Da C.W. Obel i 1937 kunne fejre 150-års jubilæum, fik Aalborg i gave Gåsepigen. En ekstra sløjfe blev, at jeg gjorde rent hver lørdag i 5 år på C.W. Obels cigarfabrik. Vi fik en pakke med 5 cerutter, som jeg gav videre til min bedstefar. Gåsepigen skulle have tøj på. Men jeg blev så glad for hendes figur, at der nu ligger en kjole ved siden af hende. Den kan hun tage på, når hun giver slip på gåsen. Kjolen er en kopi af min brudekjole, som jeg strikkede i 1982.

Modificeret efter:
Gåsepigen / Gerhard Henning
Aalborg

81. H.C. Andersens hat og stok, saks og pen

Mit valg faldt på "Med hat og stok" af granit og bronze, udført af Olaf Manske Andersen. Skulpturen står i Slagelse og siges at forestille H C Andersens hat og stok. H C Andersen gik i latinskole i Slagelse i 1822-26. Jeg arbejder i Slagelse Kommune bl.a. med ansvar for byens skulpturer, og jeg bor på Fyn ikke så langt fra H C Andersens fødeby Odense. I 1800-tallet var høj hat og stok meget almindeligt tilbehør, så jeg har suppleret skulpturen med en pen, en saks og et flettet hjerte, som henvisning til eventyrene, papirklippene og julehjertet, som også menes at være opfundet af H. C. Andersen.

Modificeret efter:
Med hat og stok / Olaf Manske Andersen
Slagelse

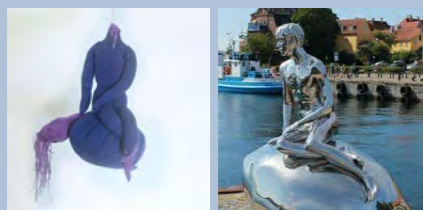
82. Hammel uglen

Jeg valgte Hammel uglen da det var det mest oplagte for mig, da jeg holder af runde former. Cykler forbi den ugentlig, og har også brugt den som opgave i Hammel Billedskole. Der har boet ugler i kirketårnet for tid tilbage, spejderne kaldes for Hammel uglerne i området, mange logoer i byen er uglen, og den bliver ofte nævnt i forbindelse med Hammel. Vi bliver alle ældre og trænger til briller. 😊 derfor lilla briller.

Modificeret efter:
Hammel uglen / Ukendt
Hammel

83. HAN HUN HEN

HAN - den oprindelige figur fremstiller en ung mand siddende på en sten, begge dele støbt i blankpoleret stål. Stillingen og kropssproget er givet ved, at det er en kønsspecifik variation af Edward Eriksens lille havfrue på Langelinje i København. Det var kunstnerens protest mod at mænd altid vises som stærke, maskuline statuer...

HUN den lille havfrue måtte vi ikke strikke - berømt, berygtet, udsat for hærværk og altid i rampelyset. Det gav derfor en ubærlig lyst til at strikke HAN og give ham drømmen om at være #METOO i stedet for at sidde der i skyggen af hende.

Dette er også en kommentar til HAN og HUN. Hvordan står det egentlig til. Har HUN sejret og gjort mændene svage? Eller er der brug for HAN statuen til at åbne op for mere debat. Måske drømmer HAN om at få lidt mere opmærksomhed? Drømmer om halen, så han kan svømme væk? Drømmer om at få hugget hovedet af for at få opmærksomhed og lidt berømmelse? Måske lidt grafitti på stenen #METOO

Modificeret efter: HAN / Elmgreen og Dragset Helsingør

84. Handelen SKAL bære naturen og Moder Jord

Jeg kiggede efter en skulptur som jeg ville kunne finde et budskab i, som jeg kunne holde mig til. Derudover kunne jeg godt lide at denne skulptur er lavet af en kvinde, da der ikke var mange kvindelige billedhuggere på det tidspunkt. Olga Wagner lavede i 1922 denne skulptur til Københavnerbanken som forestiller moder jord, som knæler på en lille jordklode bærende på en baby, som forestiller Hermes græsk gud for handel, og som også er tyvenes gud. Værket hedder "Naturen, der bærer handelen" og jeg synes det er meget aktuelt i forhold til den kæmpe store udfordring vi står overfor i forhold til klimaforandringerne. Det siger noget om den opfattelse, man havde i forhold til frit at kunne udnytte naturen, en indstilling som bare har taget mere og mere fart i de sidste 100 år. Jeg har valgt at give Hermes lilla blade på for at symbolisere, at alt handel skal være grøn og være understøttende for naturen for at vende klimaforandringerne, og det kan ikke gå hurtigt nok.

Modificeret efter: Naturen, der bærer handelen / Olga Wagner København

85. Havets Brus - Vindens Sus

Den første skulptur, der efter min tilflytning i 2021, tiltrak sig min opmærksomhed, var Havets Brus, som er placeret på havnefronten i Middelfart. Skulpturen er givet som en borgergave til Middelfarts 500 års byjubelæum. Kunstneren har - efter nogen uenighed blandt borgerne - selv valgt placeringen.

Den blankpolerede, sorte granit indbyder til at røre og føle, hvordan selv den mindste solstråle påvirker stenens temperatur. Den ru del af skulpturen taler ikke til mig. De faldede røde geometriske mønstre giver ikke rigtig mening - slet ikke i forhold til kunstnerens udtalelse om skulpturen: "Havets brus er meget knyttet til vandet og vindens sus"

Derfor blev den ru del målet for min modifikation. . Jeg har valgt at bevare den ene side med kunstnerens udsmykning. På den anden side har jeg i stedet placeret en stor, dobbelt spiral for at illustrere tidevandets og vindens evindelige skift og hvirvler. Jeg har også valgt at antyde en klode i stedet for en granitklods.

Modificeret efter: Havets Brus / Jun-Ichi Inoue Middelfart

86. Havpiggen i Gudenåen

Jeg valgte Pigen i Gudenåen, fordi hun blev mødt med meget kritik, da hun først blev opført i 1952. Der var ramaskrig og der blev endda begået hærværk mod værket. Det endte med, at værket blev taget ned. Det største kritikpunkt for skulpturen, var hendes spidse knæ, som befolkningen i Randers ikke følte var repræsentative for en Randerspige. Jeg tror, jeg relaterede til dette og følte mig knyttet til skulpturen, fordi jeg er vokset op i Randers, og altid har følt mig lidt udenfor og malplaceret. Nu er hun udstillet (en rekonstruktion af det originale værk, som blev opført 60 år efter originalen blev taget ned) på Paradisøen i Gudenåen. Jeg valgte at gøre hende til en havfrue, for at demonstrere hvor absurd det er, at påstå, at man kan være "en rigtig Randerspige" baseret på ens udseende.

Modificeret efter: Pigen i Gudenåen / Sven Dalsgaard Randers

87. Havploven og sommerfuglen har retningen

Jeg har kørt forbi skulpturen mange gange, og har altid været fascineret af den - både farver og form. I forbindelse med processen har jeg læst om skulpturen og talt med billedhuggeren, og det har kun gjort mit valg mere rigtigt. Da jeg startede, ville jeg give sommerfuglen en blomst som "madpakke" på turen, men som arbejdet skred frem, synes jeg, at figuren ville miste noget ved at blive blødt op af en blomst, derfor blev det endelige resultat et kompas, så både havploven og sommerfuglen kan finde retningen - som selvfølgelig er NV = Thy.

Modificeret efter: Havploven og sommerfuglen / Erland Knudssøn Madsen Thisted

88. Heling

Jeg har altid været fascineret af Peter Bonnens firkanter, så derfor strikkede jeg sådan en. Delingen/bruddet på firkanten symboliserer splittelse, så derfor bandt jeg en lilla sløjfe omkring, så der kan komme heling.

Modificeret efter: Ukendt / Peter Bonnen Herning

89. Hirschsprung-hjorten nyder cigaren

Går ofte tur i dette område og har også ofte passeret hjorten, da jeg gik i gymnasiet i Virum for mange år siden. Synes at hjorten springer flot. Hjorten blev rejst og fik navn efter den tobaksfabrikant som grundlagde en tobaksfabrik i København og senere 1950-85 her i Virum. Fabrikantens søn interesserede sig for kunst og samlede - som det kan ses på Hirschsprungs museum i København. I dag har sammenhængen mellem tobak, penge og kunst ikke samme uskyld som tidligere. Derfor fik hjorten sig en fed cigar.

Modificeret efter: Hirschsprunghjorten / Udført af Samson Kunst- og Kleinsmedie, kunstner anført som ukendt Virum

90. Hjemkomsten

Jeg har valgt en skulptur fra en særudstilling på Thorvaldsens museum. Skulpturen hedder "Oak Stacks", og det træ, den er lavet af fortæller en lang historie. Kunstneren hedder Sean Scully. Han er en vidunderlig kunstner, der med form og farver i maleri og skulptur er enestående. Værket refererer til Danmark som søfartsnation og Thorvaldsens hjemkomst i 1838. Thorvaldsen blev efter 40 år i Rom hentet hjem af fregatten Rota. Han blev modtaget som en folkehelt. C. V. Eckersberg har skildret begivenhederne i sit maleri. Det viser de mange småbåde med folk, der hyldede deres landsmand. Min modifikation er en båd, der skal hente "Oak Stacks" tilbage til Thorvaldsen. Som en hyldest til Sean Scully for vision og indlevelse i Thorvaldsens kunst. Min interesse, mine følelser og nysgerrighed for skulpturer, Thorvaldsen og strik er i den grad vokset under processen. Og jeg ønsker kunstværket tilbage på pladsen. Det har været sjovt at deltage.

Modificeret efter: "Oak Stacks" / Sean Scully København

91. Hjertets lethed

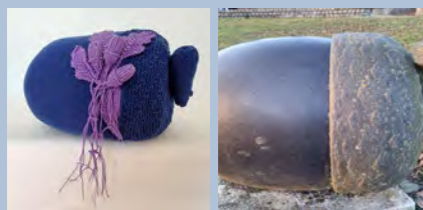

I "Lethedens tyngde" er der noget selvmodsigende, for hvordan kan en tyngde være let? Ofte er en tyngde eller byrde noget tungt at bære (på). Men udsagnet, "at få lettet sit hjerte", kan være en stor hjælp, til at fortælle andre om den tyngde/byrde man har i sit sind. Derfor blev min modifikation et hjerte, der vender spidsen opad, så det er parat til at lette. "Skulpturen er et samspil mellem den, der bærer, og den der bliver båret"

Modificeret efter: Lethedens tyngde / Hans Lembrecht Madsen Rødekro

92. Hjælp naturen

Tanker om hvilke skulpturer der findes i området. "To på tur" af Ole Grøn - går ikke, den er med huller og er flad og har for mange små detaljer. "Fuglefænger" af Erik Heide kan jeg huske fra min barndom, men den taler ikke rigtig til mig. "Frø i dag, Rødder i Morgen" af Steen Krarup Jensen. 1994 Et stort naturtro agern. Det må kunne lade sig gøre og det taler ind i klimakrisen som også optager mig. Agern indgår også i Odders byvåben. Men jeg mener, at naturen ikke længere kan klare sig selv, vi mennesker har slidt for hårdt på den og indskrænket naturens muligheder for at reproducere sig. Så min version af agernet skal have hjælp, der skal være flere agern og de skal sætte rødder. Vi bliver nødt til at hjælpe naturen.

Det er lidt svært at give slip, for der kunne jo tilføjes mere eller noget kunne laves om. Det må være sådan kunstnerne har det, hvornår er noget færdig?

Modificeret efter:
Frø i dag, Rødder i Morgen
/ Steen Krarup Jensen
Odder

93. Hovedet op - benene ned

Jeg har valgt dette værk, fordi jeg har gået forbi det mange gange. Jeg har altid tænkt, at det er én, der er ved at blive opslugt af jorden, fordi den er ved at gå under. Én der lige akkurat holder hovedet oven vande. Jeg har strikket hovedet, fordi der skal en masse "kloge hoveder" til at redde vores klode, og min modifikation er en isbjørn med en redningskrans. Det er mit yndlingsdyr, og deres hvide verden er for alvor truet af klimaforandringerne. Jeg spurgte det galleri, som har Erik Clausen i "stald", om de ville spørge ham om hans tanker. Det gjorde de, og han svarede: "Den symboliserer, at man aldrig må give op. Lige gyldigt hvor langt nede i "lortet" man sidder". Det minder mig også om min mor, der altid brugte vendingen: "Hovedet op - benene ned". Det betød: "Det skal nok gå alt sammen". Hver gang jeg går forbi værket nu, smiler jeg og opfyldes af håb.

Modificeret efter:
Manden fra jordens indre / Erik Clausen
København

94. Hukurin (Fiskekrogen)

Den originale "Hukurin" var oprindelig planlagt til kun at være vist frem nogle få dage i forbindelse med en fiskerifestival. Imidlertid var der et stort ønske fra offentligheden om at lade værket stå permanent. Jeg var af samme holdning.

"Hukurin" har stor symbolsk værdi i Færøernes fiskerihovedstad Klaksvik og er efter min mening, i al sin enkelhed, skulpturelt betagende. En fiskekrog uden fisk er ikke noget at stræbe efter, så den har jeg tilføjet.

Modificeret efter:
Hukurin / Jacob Oluf Å Lakjuni og Anfinn Isaksen

95. Hvalfisken

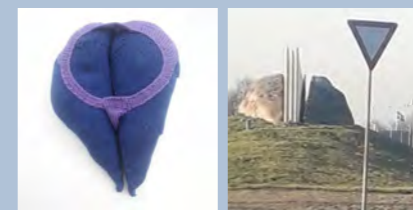

Mit valgte kunstværk er en 3 m høj skulptur placeret på Svendborg Havn. Den er udført i sandsten af tjekkisk kunstner Frantisek Balek og afslørede ved Svendborgs 750 års byjubelæum i 2003 - valgt som logo. Den oprindelige Hvalfisk i træ var galionsfigur på briggen "Hvalfisken" bygget 1801, der sejlede ved Grønland i 97 år. I 1850 fik den galionsfiguren skåret af billedhugger HJ Møen. 1915 købte Svendborg Sømandshøjskole skibet, og det lå i Svendborgsund som skoleskib til 1936. Galionsfiguren er i dag på J. Ring-Andersens træskibsværft på Svendborg Havn. I 1985 udkom et grønlandsk frimærke med galionsfiguren.

Hvalfisken er et fabeldyr, og figuren har på flere måder en speciel tilknytning til Svendborg. Begge dele tiltaler mig, og jeg synes, Balek har lavet en fin skulptur. Min ændring er tilføjelse af dyrets skæg, som var på skulpturen i 2003 men siden er brækket af, måske ved hærværk. Jeg har ud over billede af skulptur vedhæftet et billede af det grønlandske frimærke hvor skægget ses.

Modificeret efter:
Hvalfisken / Frantisek Balek
Svendborg

96. Hvem bestemmer?

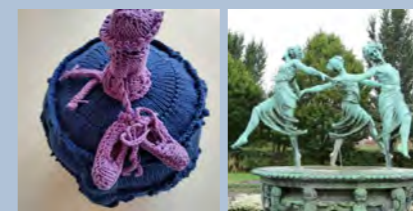
Har i mange år dagligt kørt omkring rundkørslen, hvor skulpturen er placeret og synes, den er særlig, trods en lille irritation over stålrorene - har altid syntes, at det var uharmonisk. På en tur, hvor en veninde berigede mig med sin oplevelse af skulpturen, ødelagde det eftertrykkeligt min rest af begejstring...

Jeg har strikket de 2 granitblokke og udeladt alle de voldsomt mange stålrør, som gennemkløver granitten og tilføjet et par trusser. Trods den sympatiske titel, minder den nu også mig om en gennemstukket kuse og hvem kan klare det, til og fra arbejde og så i det offentlige rum? Jeg tænker ikke, at mit bidrag i selvsamme rundkørsel, ville pynte det mindste, men ikke desto mindre er det tanker og begrundelsen.

Det har været sjovt, udfordrende og tankevækkende at afsøge, hvor jeg ret hurtigt opgav at styre strikkeprocessen, og lade intentionen være det vigtigste.

Modificeret efter:
Sammen bryder vi igennem
/ Hans Lembrecht Madsen
Aabenraa

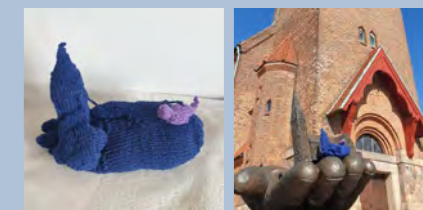
97. Hyldest til balletten

Kunstværket er for mig et af de smukkeste vi har. Jeg bor tæt på Tegnernes museum. På siden af værket er der nogen ikke særlig kønne væsner, som jeg ikke synes passer til. Har set billeder af værket som det blev opfattet i starten af Tegnernes process.

Modificeret efter:
Danserindebrønden / Rudolph Tegner
Helsingør

98. Hånd - Kirke - Due

Jeg valgte Guds Hånd, fordi den tydeliggør, at der er noget større, der holder hånden under os alle. Tilføjjelsen var svær, men i disse tider, er der brug for fredsduer, så det blev det. I processen har jeg studeret og glædet mig over værketets naturtro udseende/udformning.

Modificeret efter:
Guds Hånd / Hans Pauli Olsen
Holstebro

99. In your shoes

Jeg kendte værket "Foden" fra familiebesøg i Tønder, hvor jeg ofte har undret mig over, hvordan en skoproducent kunne have en nøgen fod stående foran deres hovedkontor?

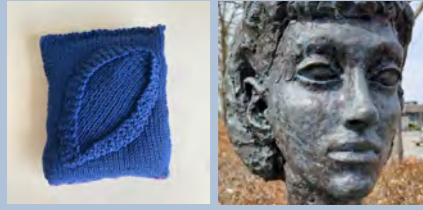
Så da jeg skulle finde et strikbart værk, var valget enkelt - troede jeg... Med mange strikkede strømper i bagagen tænkte jeg: "Det er da en enkel sag..." Det var vel og mærke inden jeg kendte til bronzens ujævne overflade og kompleksiteten i relieffet bag på foden. Men forandringen var der ingen tvivl om: Selvfølgelig skulle "Foden" have sko på - og helst en stilet, som kunne give lidt lethed til den ellers tunge bronzefod. Processen har klart tvunget en stærkere detaljeinteresse igennem, som har givet mig en stor respekt for skulptørens arbejde. Processen har også givet en ny forståelse for det at kunne strikke "frihånd" - og tilføjet et par nye strikke-skills: Dobbelt kantmaske og bendler.

Tak for en spændende og sjov udfordring, Trapholt:-)

Modificeret efter:
"Foden" / Peter Brandes
Tønder

100. Ingrid Vang Nymans øje

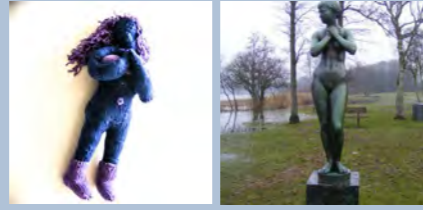
Det skulle være noget med en kvinde - de er så dårligt repræsenterede! Det blev Ingrid Vang Nymans buste. Hun er født i 6600 Vejen, hvor jeg bor, og hvor hendes buste står. Selvom Pippi er Astrid Lindgrens opfindelse, er det Ingrid Vang Nymans tegninger, der får Pippi til at charme sig helt ind i vores hukommelse, og som minder mange piger om, at piger også kan en masse ting.

Jeg har valgt en detalje, jeg synes, er vigtig: et øje. Nyman havde virkelig øje for detaljen og øjet sidder på skrå, fordi hun fandt skæve vinkler for at nå modtageren.

Baggrunden kan symbolisere den sten, der bærer busten, eller en side i en bog. Bagsiden/moderationen blev til en uforudsigelig bogside. Måske havde Pippi en finger med i spillet; der dukkede en blå fregne op hist og her. Moderation toppes med et 1-tal, en førsteplads til Nyman for alle de fantastiske illustrationer, som så mange mennesker har nydt og stadig nyder. Fremover kommer jeg til at sende en tanke til Nyman, hver gang jeg kommer forbi busten.

Modifieret efter:
Ingrid Vang Nymans buste
/ Ingrid Vang Nyman
Vejen

101. Jelspigen anno 2023

Jelspigen er en bronzeskulptur, som står ved Jels Nedersø, en badesø, hvor rigtig mange mennesker bader både sommer og vinter. Jeg ser hende flere gange om ugen året rundt, og glæder mig over den smukke unge kvinde, som i den grad udtrykker en mandlig kunstners ønskedrøm om en velskabt, bly ung kvinde. Hun kom til Jels i 1953, og er nu 70 år gammel, men stadig lige ung. MEN - der er ikke mange lokale kvinder, som kan leve op til det idealiserede billede af en kvinde, så jeg har valgt at gøre hende lidt mere "daglig", så vi bedre kan spejle os i hende. Mine modifikationer er som følger:

1. Ned af piedestalen, og på med gummistøvlerne. Det græs hun nu må stå på oversvømmes jævnlige
2. En lille piercing i navlen, som en stor del af de unge kvinder i dag har, og med glæde viser frem
3. Store dejlige bryster, som også gerne må ses
4. Et stort og viltet langt hår, som de fleste unge har i dag. Hendes bronze frisure er dydig og pæn

Med andre ord: en frimodig moderne kvinde med 70 år på bagen.

Modifieret efter:
Jelspigen / Jørgen Thoms
Jels

102. Jorden bløder

Har alltid været fascineret af Piet Heins Gruk og andre værker. Jeg vil forsøge at visualisere, hvordan jorden krakelerer i tørke og andre naturkatastrofer.

Modifieret efter:
Superellipse / Piet Hein
Skjern

103. Jordånden

Skulpturen "Jordånden" er anderledes og spændende, dels pga materialet jord/græs og farvet beton, og dels pga motivet. Ideen til skulpturen blev født i forbindelse med Kulturby 96-aktiviteterne i Vejle amt i 1996. Fredericia fik tildelt temaet JORD (den ene af de fire elementer). Journalist og tusindkunstner Knud Seerup (1941-2003) står bag skulpturen Jordånden, der ligger Vestre Ringvej 100 i Fredericia. Jordånden forestiller en ånd i form af en mand, der er på vej op af jorden. Den er udført i græs og farvet beton og er 40 m lang, 15 m bred og 4 m høj på de højeste steder. Pga skulpturens størrelse har jeg valgt en detalje - den højre hånd. Knud Seerups skulptur udtrykker bekymring for naturen og minder os om, at vi skal passe på den. Symbolikken er kort fortalt, at hvis vi ikke gør det, bryder Jordånden op gennem jordskorpen for at overbringe os budskabet om, at vi alle har et ansvar for jorden. Min modifikation er at vi stadig skal passe på vores jord og hinanden

Modifieret efter:
Jordånden / Knud Ebbe Seerup
Fredericia

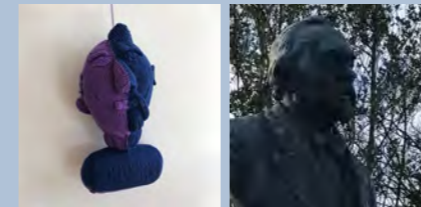
104. Kaj Lykke

Jeg har undret mig over, hvorfor Kaj Lykke altid skildres uden hoved. Jeg har fundet ud af, at han aldrig blev halshugget, som rygter ellers siger. Men da dette ikke er sandt, synes jeg, det er på tide, at han får sit hoved tilbage.

Modifieret efter:
Liv og død / A. A. Gonzalez
Bramming

105. Karensminde

Kunst handler om at skabe - Et lokalt værk er valgt. I V. Nebel, lige udenfor Kolding, skabte Severin noget helt unikt i 1896. Han fik i 1883 ideen til et fællesindkøb for brugsforeninger og i 1896 blev FDB dannet. Han bliver foreningens første formand og med stor succes. Overfor Brugsen, som stadig eksisterer, står en buste af Severin. I V. Nebel er Severin ikke den eneste, som har skabt noget. Fam. Pedersen fødte ideen om at danne en privat skole i ca. 1869. Skolen blev opkaldt efter datteren Karen, men der blev ikke rejst nogen statue af hende. Hun lagde navn til vejen Karensmindevej, som ligger lige rundt om hjørnet i forhold til busten af Severin. Karen var forlovet med Marinus, som var skolelærer og bror til Severin. Desværre døde Karen kort tid før deres bryllup og oplevede ikke, at skolen blev åbnet. Hvem rejser man en statue for, en mand eller en kvinde, hvem kender historien bag personer og hvad betyder de for os i dag. Hvilken historie er rundt om det næste hjørne?.....

Modifieret efter:
Severin Jørgensen / Rasmus Andersen
Vester Nebel

106. Karoline Poulsens velfortjente statue

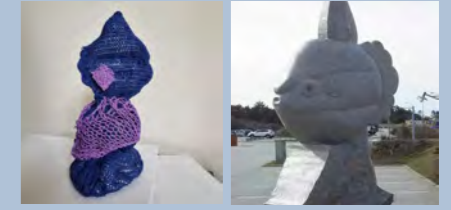

Springvandet med Skt. Jørgen og Dragen er et yndet sted til pause, leg i vandet eller spisning af is. Skulpturen med de glaserede kakler er smuk og reflekterer lyset og vandet. Den åbne plads omkranses af større bygninger, hvor den skiller sig ud med de hvide markeringer og takkede gavle. I folkelunde hedder bygningen Karolinehuset, og her drev Karoline Poulsen (1893-1968) konditori i 40 år fra 1925. I starten lejede hun sig ind, men købte hele bygningen i 1934. Som ugift selverhvervende kvinde var hun pioner, men hun har aldrig fået en buste, som flere af byens kendte mænd har fået. Så med min modifikation har hun fået sin velfortjente statue ovenpå Skt. Jørgen og Dragen.

Mit valg af værk, skyldes dels dens beliggenhed, men også den runde form, som jeg heldigvis kunne strikke på rundpind. Karoline Poulsen var en lidt større udfor-dring, da der ikke findes særlig meget arkiv materiale om hende. Men både hendes historie og mine besøg hos skulpturen har inspireret mig til nye tanker.

Modifieret efter:
Skt. Jørgen og Dragen / Steen Lykke Madsen
Holstebro

107. Klumpe med påhæng

Efter flere besøg i Nordsøen Oceanarium og hvor jeg første gang så klumpfisken "Klumpe" og "Bette-Klumpe", er jeg blevet fascineret af fiskens liv og bevægelser i vandet. Den lever primært i tropiske farvande, men kommer ind imellem på afveje nordpå, hvor de ofte fanges i fiskernes net. Herefter afleveres de til Oceanariet i Hirtshals. Den kan blive op til ca. 4 meter lang med en vægt på 2.300 kg. Klumpe blev berømt og tiltrak mange besøgende, men omkom desværre i 2003, hvor der var brand i Oceanariet.

Den fine skulptur i granit, er lavet til minde om Klumpe og i mit værk har den fået besøg af sin ven, "Bette-Klumpe". Jeg har tilføjet et fiskegarn, som spiller en stor rolle i, at vi støder på den i havet. I processen havde jeg overvejelser om, hvilken retning maskerne skulle have. Jeg valgte de vandrette, da de følger fiskens svømmeretning og giver et strømnet udtryk.

Modifieret efter:
Klumpe / Palle Mørk
Hirtshals

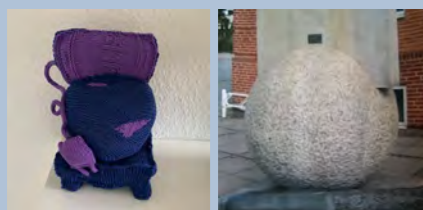
108. Knus Knud

Knud den Hellige er et vartegn for Odense, hvor jeg bor, og i byvåbnet, hvor jeg arbejder. Statuen står i bymidten, hvor jeg går eller cykler forbi. Knud blev hyldet efter hans død, selv om han var en begærlig mand, der ville tvinge bønderne til at kæmpe for at han kunne få mere og mere land. I disse tider kan man tænke, hvorfor hyldede en konge der tvang og tog fra andre? Men til gengæld havde han gjort meget for at bygge byen op. Men tiden var en anden, og lad os ikke lave om på fortiden, men lære af den i fremtiden. Jeg har givet Knud et hjerte fordi for mig, er han et vartegn for noget godt. En god by, en god arbejdsplads, og så fordi Knud er blevet synonymet på "knus". Ofte skriver min mand beskeder underskrevet med Knud. Stavekontrollen har ændret et "knus" til Knud. Så det er blevet lidt en sjov "ting" at underskrive sig med Knud.

Modificeret efter:
Knud den Hellige / Einar Utzon-Frank
Odense

109. Kommunikation til Verden

Skulpturen blev opstillet i 1991 foran det daværende posthus. Synes det er interessant og sjovt, at skulpturen afspejler det sted den blev opsat og har fået lov at blive stående efter posthuset lukkede. Jeg har valgt at modificere brevet på skulpturen, da det at sende brev ud i verden til hinanden, er blevet erstattet af mail og Sms. Så brevet er blevet til en mobil telefon. Den grå runde verden på skulpturen har fået lande aftegninger på.

Modificeret efter:
Brev til Verden / Poul Isbak
Esbjerg

110. Konen med Æggene med Æggene

Jeg valgte værket, fordi jeg for det første synes, at det er en smuk statue, og fordi den er lavet af en kvinde. Jeg valgte at strikke forandringen på grundlag af, at værket handler om handel på byens marked, hvor landbokvinder siden middelalderen solgte deres æg. Det har jeg overført til forbrugersamfundets enorme overforbrug og den måde biodiversitetskrisen er lige så alvorlig som klimaforandringerne. Min opfattelse af værket har ændret sig fra handel i gamle dage, til handel/overforbrug i dag.

Modificeret efter:
Konen med Æggene / Ane Brügger
Randers

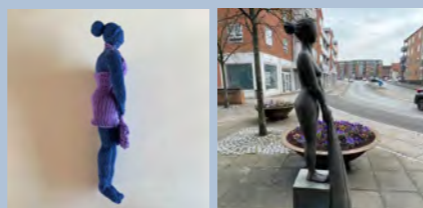
111. Kvinde der vasker fisk

Har siden jeg så statuen første gang været imponeret af den, synes den fortæller en god historie, både om beklædning og arbejde før i tiden. Sjalet har jeg strikket, som det færøske sjal strikkes (bundnaturriklæd).

Modificeret efter:
kvinde der vasker fisk / Gianfranco Nonne
Thorshavn, Færøerne

112. Kvinde med kjole og taske

Efter opstartsworkshoppen brugte jeg ret lang tid på først at finde ud af, hvilke skulpturer mv., der findes i Horsens. Der var mange flere, end jeg anede. Jeg ledte efter en skulptur, der 1) rørte noget i mig, 2) som jeg kunne forestille mig en meningsfuld modifikation af og 3) som jeg ville kunne strikke. Jeg havde en kort afstikker til min barndomsby Ebeltoft for at se, om jeg her kunne finde det, det skulle være. Jeg talte flere gange om ugen med en kollega, der også er med i projektet. Vi delte billeder og snakkede om forskellige skulpturer i hver vores lokalområde. Denne del har klart været den mest spændende del af projektet. Endelig var jeg klar til at vælge den smukke skulptur Kvinde med pose og sæk, som er lavet i bronze. Materialet og formerne har tiltalt mig meget - og især kvindens ranke holdning. Jeg undrer mig over, hvorfor hun står der nøgen og bærende på en sæk. Hvad er der i sækken? - måske en kjole og en taske.

Modificeret efter:
Kvinde med pose og sæk
/ Lone Høyer Hansen
Horsens

113. Kvinde med klæde og redningskrans

Jeg går forbi hende næsten hver dag, har fotograferet hende masser af gange, og synes jeg kender hende. Hun gør ikke meget væsen af sig, men hun står solidt, ser stærk ud. Er ikke underskøn, men "bare" en almindelig, tidløs kvinde, der ikke skal leve op til særlige skønhedsideal. Hun står hvor to åer mødes og kigger ind mod byen. Nogle gange, når der er højvande og oversvømmelser, når vandet helt op til hende, så jeg synes, hun skulle have en redningskrans. Jeg har kigget endnu mere på hende mens jeg har strikket hende, men arbejdet har ikke ændret mit syn på hende. Jeg kan virkelig godt lide hende, og synes, hun er placeret et flot sted. Strikketeknik har det været sjovt og udfordrende at strikke et kunstværk.

Modificeret efter:
Kvinde med klæde / Astrid Noack
Holstebro

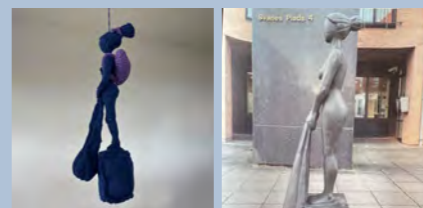
114. Kvinde med paraply

Når jeg på gåben langs åen nåede til Paraplygruppen i Brostræde, registrerede jeg altid den lille bronzeskulptur med gruppen af mænd med paraplyer. Jeg ved faktisk ikke, om det var mænd, men i mit hovede var det mænd. Men pludselig en dag var den væk, kun fundamentet og vandet der løb ned over fundamentet var tilbage. Bronzeskulpturen blev købt i 1973 for 15.000 kr af Kolding Kommune og Sparekassen for Kolding. Den blev i 1973 placeret ved Slots-gade. I 1981 blev den flyttet til Den spanske Trappe og i 1998 til Søndergade ud for Sønderbro Apotek. Der var den, indtil den i 2003 blev flyttet til I. P. Jacobsens plads i Brostræde. Og så i 2015 var bronzeskulpturen væk, stjålet. Og væk er den fortsat. Siden da har fundamentet, der er lavet i granit, og af Jørgen Rønnow Petersen, stået uden sin paraplygruppe. Der mangler noget, selvom vandet fortsat risler om sommeren. Paraplygruppen var 42 cm høj og 25 cm bred.

Modificeret efter:
Paraplygruppen / Gunnar M. Westman
Kolding

115. Kvinde med pose og sæk

Først var det den smukke kvinde med den store sæk. Hvad har hun i den? Hvor skal hun hen og hvorfor er hun landet på den klods. Kvinder har til alle tider løftet de byrder, der var, for mand, børn, familie og venner. Uselvsk og med stort hjerte tager kvinden sin tørn og har så meget styrke at hun bliver ved. Hun er flot, tiltrækkende, attraktiv og vedholdende. Min modificering blev derfor også at tilføje et hjerte som kvinden bærer som en pose? Hjertet symboliserer kvindens kærlighed til sine medmennesker og at tage de byrder livet giver!

Modificeret efter:
Kvinde med pose og sæk
/ Lone Høyer Hansen
Horsens

116. Kvindeporten

Jeg valgte kongeporten, fordi det er et symbol for den traditionsrige ringridning i Sønderjylland. Jeg har valgt at strikke kvindetegnet på ringen, da der var offentlig debat og uklarhed vedr. deltagelse af kvinder i komiteen ved ringriderfrokosten i foråret 2022. Ringriderforeningen har omkring 350 medlemmer, hvor der er 50% kvinder. I bestyrelsen og i komiteen sidder der 100% mænd. Kvindetegnet skal inspirere til nysgerrigt at undersøge magtforhold og ligestilling i vores danske samfund.

Modificeret efter:
Kongeporten i Aabenraa / Erik Heide
Aabenraa

117. Kvæde

Værket er valgt fordi det netop står i Trap-holts have, og forekom mulig at gengive i strikket version. Forandringen illustrerer hvordan en kvæde ser ud indeni med kernehus og bryder den knopagtige form. Jeg har ikke fået ny opfattelse af værket under strikkeprocessen

Modificeret efter:
Kvæde / Ole Christensen
Kolding

118. Kællinge knude

Gennem en årrække (1968 til d.d.) har dette kunstværk været knyttet til Århus Kunstmuseum, først i Vennelystparken og siden på museets nye beliggenhed. Værket er ca tre m. sort fiberglas illustration af den knude, der på dansk går under navnet kællingeknuden. En kællingeknude er efter flere definitioner et forkert udført råbånds-knob, der har den ulempe at knuden er vanskelig at løsne igen. Jeg har altid ønsket at illustrere kællingen i knuden og derfor blev min strikkede version mere 3D samt mere provokerende. Nu er knuden uløseligt forbundet med den ilde kælling.

Modifieret efter:
Granny's knot / Shinkichi Tajiri
Aarhus

119. KÆLLINGEKnude med tændstikMAND

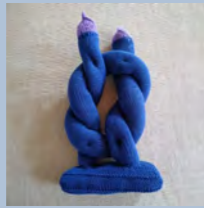

Jeg har kendt skulpturen siden 1980. Jeg har altid godt kunnet lide dens rene linier og tyngde. Får altid lyst til at røre ved dens glatte reflekterende overflade.

Jeg synes, ordet kællingeknude er lidt træls. Hvorfor skal en knude, der ikke rigtig kan holde til noget, have en kvindelig betegnelse? Det kunne vel lige så godt være en skrælling! Derfor blev det en tændstikmand, der er modifikationen. Det er jo egentlig bare et menneske der vises. Altså to kønnede ord for to ukønnede begreber.

Modifieret efter:
Kællingeknude / Granny's knot
/ Shinkichi Tajiri
Aarhus

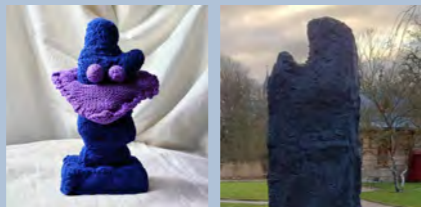
120. Kællingeknuden

Kællingeknuden er nok den skulptur, jeg har set og passeret flest gange i mit liv - på mine ture rundt i Aarhus, både med placeringen ved ARoS og tidligere i Vennelyst Parken ved det gamle Kunstmuseum. Så jeg var ikke et øjeblik i tvivl om, at det var den jeg skulle strikke. Den er markant, enkel og fantastisk. Da det jo er en kællingeknude måtte den være lidt mere kvindelig med et par små bryster i toppen - bare lige en markering for at runde den af.

Modifieret efter:
Kællingeknuden / Granny's knot
/ Shinkichi Tajiri
Aarhus

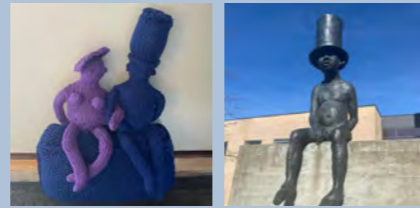
121. Køn og Følelser

'Figur' af Per Kirkeby møder jeg hver dag på min vej gennem parken bag Ribe Kunstmuseum. Ansigtsløs, kønsløs i al sin anonymitet pirrer den min nysgerrighed og menneskelige trang til at danne mening i det uforklarlige. Den sorte bronze er hård og kold, men syner blød og varm. Ligesom mennesker er både det ene og det andet. Kan syne ét og rumme meget mere. Jeg måtte med mine strikkepinde arbejde mig ind i 'Figur' for at finde dens sjæl. Derfor omhandler mine modifikationer køn og følelser som selve essensen af al livs begyndelse. Mine modifikationer 'Køn og Følelser', mand og kvinde som selvstændige individer illustreret ved at de kigger hver sin vej, men hjertet, som omslutter dem, får dem til at følges ad som en helhed. 'Figur' af Per Kirkeby er blå. Kvindeligheden er repræsenteret med store lilla mælkefyldte bryster. Maskuliniteten vist ved et lilla erigeret lem parat til at sprede liv. Et svulmende lilla hjerte omkranser den maskuline og feminine side, og gør dem til en helhed.

Modifieret efter:
Figur nr. 1 / Per Kirkeby
Ribe

122. La Vida – extended

Jeg har gået i skole på Ryesgadeskole i Horsens på samme tid som Michael Kvium. Skolen hedder nu Horsens Byskole og foran den, står der en fantastisk skulptur - La Vida - som Michael Kvium har lavet. Eftersom jeg rigtig godt kan lide Kvium, var det oplagt for mig at vælge La Vida. Figuren holder en plade bag på ryggen, hvor der står Æ. Jeg undrede mig over, hvad det betød - opsøgte skolen og spurgte forskellige lærere - men de vidste det ikke. Jeg spurgte også kontordamerne - men de vidste det heller ikke. Herefter skrev jeg til Kvium, som svarede ".....pladen skal forestille et papir med bogstavet Æ. Æ er fordi det er det eneste sprog, der har det og er inspireret fra James Joyce, der påpeger i FWake, at det er symbolerne på Adam og Eve". Inden jeg havde fået svaret, havde jeg allerede besluttet forandringen: Jeg synes, den manglede en pige / kvinde....., hvilket jeg synes passede som fod i hose med Kviums Æ / AE

Modifieret efter:
La Vida / Michael Kvium
Horsens

123. la vida futura

La Vida af Michael Kvium står på en gade jeg ofte passerer. Hver gang tænker jeg på hvorfor den lille dreng mon har balletsko på, hvorfor den høje "HC Andersen" hat og hvad vil Kvium fortælle med det ark papir drengen holder på ryggen med bogstavet Æ. Kvium har ikke sat ord på værket - har forsøgt at få ham til det - uden held. Det pirrede min nysgerrighed, så jeg har digtet videre, ud fra den verden jeg arbejder i, med unge mennesker i identitetskrise, særligt omkring deres køn og den selvforståelse de har. I dag har man en liste med 72 forskellige betegnelser for kønsidentitet, hvor mon det ender? Så "høn" fik balletskørt og snører, og papirarket fik et spørgsmålstegn.

Modifieret efter:
La Vida / Michael Kvium
Horsens

124. Langt højere bjerge

Jeg er lokal borger i Silkeborg og Himmelbjerget har som barn altid stået som en meget høj lokalitet, nærmest Verdens højeste i et barns øjne. Gennem de seneste 25 år har jeg gentagne gange været turist i Nepal og arbejdet i Nepal - hvor jeg har været på mange, mange vandreture i Himalaya-bjergene, hvor verdens højeste bjerg jo ligger. Nemlig Mt. Everest på 8849 meter over havet. Her kan Himmelbjerget jo ikke helt være med, med de 147 meter over havet. Nu er Himmelbjerget jo et bjerg, så jeg har tænkt, at modifikationen kunne være en klatrer - intet bjerg uden klatrer - særligt i disse tider, hvor både naturen og individet skal udfordres til det yderste. Processen har været sjov, mest af alt grundet det tekniske arbejde med strik, kunst, begrænsningen, ny viden og nysgerrigheden bringer os videre til andre kunstværker.

Modifieret efter:
Himmelbjerget - et mindesmærke på toppen / Drewsen foreslog dannelse af tårnet, Stadsarkitekt L.P Fenger tegnede det. Til minde om Frederik den 7.
Ry

125. Ligeberettigelse for alle til kærlighed

Jeg har altid holdt af og beundret Keld Moseholms finurlige figurer, opstillinger og humoren i dem. Samt hans faglige kunnen med materialet. Egentlig har jeg ikke nogen tanke for, hvordan den valgte skulptur kan ændres. Men har så valgt, med de figurer han selv bruger, at sammensætte en ny i strik. Dette med tanken om retten til kærligheden er for alle, uanset hvem vi er, hvad vi er udstyret med eller mangel på samme. Så den ret skal vi holde fast i!

Modifieret efter:
Vandkunsten / Keld Moseholm
Svendborg

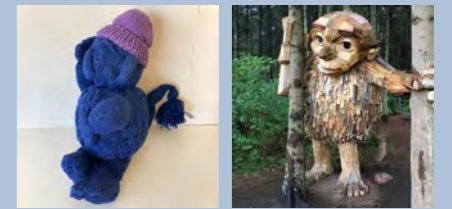
126. Light Tower WAVES

Værket er udført af kunstnerduoen AVPD, som udgøres af Aslak Vibæk og Peter Døssing. Aslak er min søn og derfor har jeg et særligt kendskab til værket og tilblivelsen af det. Værket er placeret tørt og sikkert bag en mole. Derfor har jeg valgt at tilføje bølger, og på den måde skabe en forbindelse til det omgivende hav.

Modifieret efter:
Light Tower / AVPD
Skagen

127. Lille Tilde spejder

Jeg valgte primært Lille Tilde pga. at jeg er virkelig fascineret af Thomas Dambos arbejde hvor han vha. få og simple materialer får foreviget så livligt og udtrykfulde væsner. Tilde står ude i alt slags vejr, og kigger ud på en sø i Vallensbæk, derfor synes jeg dette ville være omsorgsfuldt at give hende en hue på hendes bare hoved. Jeg har virkelig nydt og lært hvordan man kan formgive strik, så det næsten var modellervoks.

Modifieret efter:
Lille Tilde / Thomas Dambo
Vallensbæk

Fernisering af *Things Matter* på Trapholt, hvor deltagerene for første gang oplever værket i sin helhed.

128. Liv

Den originale skulptur er skabt under et symposium afholdt i Bramming i 2004 og er nu placeret i Bibliotekshaven ved Bramming Bibliotek. Temaet for symposiet var adelsmanden Kaj Lykkes liv og død. Den originale skulptur er hugget i sten, og Kaj Lykke er afbildet som en nøgen krop uden hoved, og med kraniet placeret bag kroppen. Historien fortæller at videnskabsfolk efter hans død, fandt hans kranie så specielt, at de ønskede at studere det nærmere, og det blev derfor fjernet fra hans grav, og han blev således "halshugget". Efter mange mundtlige genfortællinger, kan man sommetider høre, at Kaj Lykke blev halshugget, fordi han afslørede dronningens utroskab, men dette er altså ikke sandt.

Jeg har derfor valgt at ændre skulpturen ved at give Kaj Lykke sit hoved tilbage på kroppen, hvor det befandt sig indtil en del år efter hans død.

Modifieret efter:
Liv og død / Andres Amácio Gonzalez
Bramming

129. Liv i krukkerne

Jeg er imponeret over de flotte krukker, der står på Hestetorvet i Roskilde. Krukkerne er dekoreret i hovedsageligt mørke farver og udstråler en vis tyngde. Da jeg læste, at værket symboliserer både liv og død tænkte jeg, at jeg nemt kunne sidestille dem med en urne, men at der manglede blomster for at lette udtrykket og fremhæve livet.

Modifieret efter:
Roskildekrukkerne / Peter Brandes
Roskilde

130. Liv på kuglen

Jeg har en forkærlighed for kugler og har strikket mange af dem. I Glesborg står en kugle på en "trefod". Den er tung og kedelig at se på. Derfor valgte jeg at "tage" kuglen ned og give den "liv" med hus, børn og planter.

Modifieret efter:
Ukendt / Ukendt
Glesborg

131. Livsduelig

I min søgen var jeg "langt omkring" men valget faldt på en skulptur, der er en del af flere, skulpturerne er pejlemærker på Naturkirkegården i Valnøddelunden, Holbæk. Skulpturen er nærværende, indgyder håb og minder os om at passe på naturen. Insekter er livsvigtige og rummer håb om en renere verden. Min fortolkning af Henrik Voldsmesters bille, der er udført i bronze, er ved første øjekast skræmmende: skjoldet er i opløsning, insektets indre er angrebet af forurening, men det snærende halsbånd, symbol på vi menneskers forsøg på at tæmme naturen, er sprængt. Insektet kæmper videre, der er håb. I første omgang arbejdede jeg på at skabe en kopi af Voldsmesters bille, men som processen skred frem blev det meget mindre vigtigt. Jeg valgte at give et bud på min fortolkning og skabe en strikket billelignende figur med et stærkt og indlysende budskab.

Modifieret efter:
Del af "August Bille" serien
/ Henrik Voldmester
Holbæk

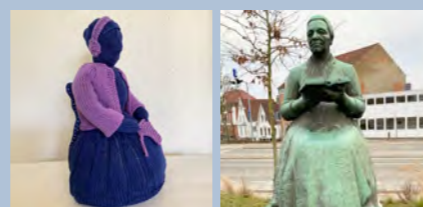
132. Lones kvinde på bom

Jeg kommer flere gange om ugen til træning i karatecentret, hvor monumentet står og tager imod på parkeringspladsen. Jeg synes, at hun står som et symbol på at træning er for alle. Jeg har så valgt at give hende sko på, da jeg synes, det passer godt til hende.

Modifieret efter:
Pige på bom / Lise Ring
Nykøbing Falster

133. Lyttende og strikkende kvinde

Værket står i Genforeningshaven foran Aabenraa bibliotek. Jeg kommer der ofte og har tit hilst på damen, der sidder og læser i en bog. Jeg synes, det er på tide, at hun bliver opdateret. I stedet for at læse i en bog, som hun nu har gjort i 50 år, har hun lånt en lydbog på eReolen. Nu kan hun sidde med hovedtelefoner og lytte til en god historie, mens hun hygger sig med at strikke. Hun har allerede strikket en trøje, så hun ikke længere skal sidde og fryse.

Modifieret efter:
Læsende kvinde / Ulf Rasmussen 1973
Aabenraa

134. Længe leve den enlige forældre

Skulpturen findes ikke mere, fandt jeg ud af, men den var mit første valg, da den irriterede mig fra 1984 – 1991, når vi afleverede børn i daginstitutionerne der. For min mand var, som mange mænd på det tidspunkt blev det, en aktiv del af børneopdragelse og at hente og bringe. Den var ikke min hverdag og skulpturen stigmatiserede enlige kvinder, idet Pinjeparken i folkemunde kom til at hedde "pigeparken". Og det blev ikke opfattet positivt. Jeg ville have lavet en familieguppe, far, mor og børn, men kom i tidsnød. Udsnittet det blev til, passer dog godt til det holdningskifte, der skete i processen. Der var nok at gøre med to børn og to voksne med fuldtidsjob. Så de enlige kvinder, der har klaret job og børn fortjener at blive hædret. Men det gør de enlige fædre også. Længe leve den enlige forældre. Jeg synes, at det er vigtigt at have skulpturer af kvinder, men kvinder er ligesom mænd meget mere end forældre, så det så jeg gerne flere skulpturer i det offentlige rum viste.

Modifieret efter:
Barnevognsgruppe / Helge Holmskov
Kolding

135. MAGT eller afmagt

Jeg fandt efter lidt undersøgelse, at der faktisk var en skulptur/monument i vores lille by Brejning (v. Vejle) og da jeg bor midt i det gamle institutionsområde, Den Kellerske Institution, måtte det blive mit valg. Chr. Keller var både magthaver, men efter sigende også ven med de beboere (alumni), som boede her. Så jeg ville illustrere denne modsætning. Institutionen rummede på et tidspunkt op mod 2000 beboere af hvilke nogen var tvangsanbragt og nogen var fejlanbragt. Tanken var officielt, at alle skulle have mulighed for at lære noget og have gode levevilkår, men man arbejdede også med racehygiejne. Institutionen lukkede ned i 1980 efter mere end 80 år og bygningerne er nu ændret til Luksushotel, dyre ejerlejligheder, efterskole mv., men der er stadig beboere i vores lille by, der ville have hørt til kategorien sinke, debil, imbecil eller åndsvag. Jeg har forsøgt at skabe en skulptur, der både udtrykker lederens MAGT og de anbragtes afmagt.

Modifieret efter:
Buste af Christian Keller / L. Brandstrup
Børkop

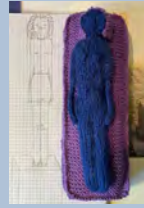
136. Manden på risten

Kaj Erik Nielsen, som sidder på bænken, boede på Skovvang. Måske i 28 år. Skovvang er et forsorgshjem i Holstebro, hvor Kaj arbejdede på Specialcenteret. Her samlede han smykkeæsker for Westpap, han fik 385 kr. om ugen. Han fik også 285 kr. om ugen i lompepenge, fra hjemmet, så han brugte aldrig af sin løn. Da han døde i januar 2010, testamenterede han meget af sin arv til institutionen, som valgte at få Jens Galshjot til at fremstille bænken, hvor Kaj E. sidder. Min modifikation er, at jeg har lavet bænken om til en rist, for min første tanke var, at Kaj E. godt kunne have været "manden på risten", hvis han havde levet et andet sted i verden! Kasketten har han fået på, så han ikke får solstik. Øl flasken har han i hånden. Man må ikke drikke øl på institutionen.

Modifieret efter:
Kajs Plads / Jens Galschiøt
Holstebro

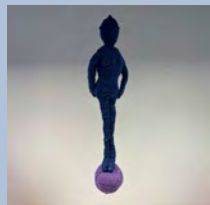
137. Maren har lagt sig

Kvinde på kærre er en meget omtalt dame. Første gang jeg hørte om Maren var da Holstebro kommune købte hende i 1965, dengang var jeg 16 år og boede i Glostrup. I 2009 flyttede min mand og jeg til Fjaltring. Igennem årene har vi brugt Holstebro meget og altid lige hilst på Maren, og pludselig blev hun jo meget berømt og omtalt på grund af de kolossalt høje priser på Alberto Giacomettis værker og kommunen måtte forsikre hende og nu kunne hun så ikke mere stå ude om natten, men blev kørt ned i jorden og her står hun så også op. Derfor synes jeg hun har fortjent at ligge ned om natten.

Modificeret efter:
Kvinde på kærre / Alberto Giacometti
Holstebro

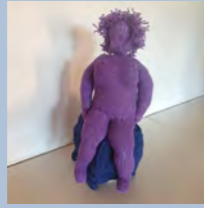
138. Maren i verden

Maren kom ind i mit liv sidst i 60'erne i forbindelse med en skoleopgave, og der har hun været siden. Hun er smuk og enkel, og hun og rådhuset klæder bare hinanden. Desværre har hun været udenlands længe til restaurering efter et uheld, og hun er savnet i bybilledet. Jeg håber hun snart ruller hjem igen

Modificeret efter:
Kvinde på kærre
– Maren å æ woun i folkemunde / Alberto Giacometti
Holstebro

139. Maren å æ woun

Jeg har i flere år fulgt skulpturen. Debatten om indkøb af kunst er spændende. Hvem bestemmer, hvad god kunst er? Hvilken værdi har det? Da "Kvinde på kærre" i 1965 blev indkøbt af et kunstudvalg bestående af bl.a. byens borgmester og en person, der senere blev direktør for byens kunstmuseum vakte det stor debat. 210.000 kr. var mange penge at betale for en bronzestatue af en kvinde uden former! Der blev lagt madpakker til hende, så hun kunne få lidt mere sul på kroppen. I dag er man meget tilfredse med investeringen - den kunne betale sig - Skulpturens vurdering er nu tæt på en milliard. Der bliver passet godt på hende. Ingen må gøre skade på hende eller stjæle hende, så hun har sin egen elevator og et underjordisk natlogi. Jeg har modificeret hende til en skulptur, som kunne være det man ønskede sig den gang - hun har taget godt for sig af madpakkerne, og er blevet lidt rund og lidt træt efter alle de år, så hun har sat sig på kærren.

Modificeret efter:
Kvinde på kærre / Alberto Giacometti
Holstebro

140. Marge

Først skulle det have været Karl Åge Rigets Borgskulptur i Strandhuse, fordi vi havde en miniudgave stående på mit arbejde på Pædagogisk Center og jeg syntes, den var så grim. Da jeg så dykkede ned i kunstneren, fandt jeg ud af, der stod en skulptur i samme "metalstil" foran min mands arbejde. Da min løbemakker og jeg så stod og studerede den på en løbetur, blev vi enige om at Marge Simpson indgik i nederste del. Derfor er nederste del af skulpturen hendes ben og øjne, og resten hendes, nu lilla, hår.

Modificeret efter:
Ukendt / Karl Åge Riget
Kolding

141. Margrethe på Havet

Jeg går forbi skulpturen "Havet" næsten hver dag og synes der mangler et skib. Skibet Margrethe sejler rundt på Viborgsøerne med turister, det kunne godt tage på langfart på Havet

Modificeret efter:
Havet / Sigrid Lütken
Viborg

142. Marie, nu med barn

Da jeg gik på jagt efter en skulptur i Aabenraa, faldt jeg over Marie, som jeg aldrig havde set før. Hun står foran børnehaven "Mariehønen". Hver morgen møder børnene Marie, når de ankommer til børnehaven, og hun må gerne klatres og leges på. Jeg synes, at Marie har en dejlig og jordnær udstråling og besluttede derfor, at det skulle være mit bidrag. Jeg har tilføjet et af de børn, der dagligt kommer forbi hende og måske kravler rundt på hende. Projektet her har skærpet min opmærksomhed omkring skulpturer generelt, og når jeg ser en, tænker jeg tit, at den må da være svær at strikke.

Modificeret efter:
Marie / Trine Marie Høy
Aabenraa

143. Marmorkirken en miniature

Jeg valgte Marmorkirken fordi jeg arbejdede her i 7 år under studietiden og hver søn- og helligdag mødte op til gudstjeneste. At cykle gennem byen i den søndagsstille by og se kirken tone frem var en helt speciel oplevelse. Ligesom vi hver søndag måtte vente til Livgarden var gået forbi før vi kunne komme ud. Mit lilla M kan stå for Marmorkirken eller Metro, som jo nu gør kirken omtalt på anden måde. Jeg har anvendt ret og vrang masker, strukturstrikket med drejet ret, vandrette masker og løbemasker. Der er brugt 20 g garn og den måler 25 x 9 cm.

Modificeret efter:
Frederikskirken (Marmorkirken) / Ukendt
København

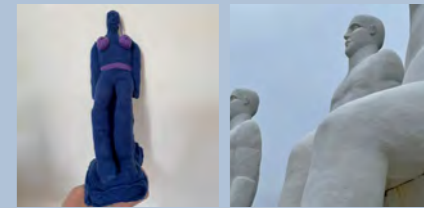
144. Matterhorn med toblerone

Jeg har valgt at strikke en lokal skulptur som er lavet af kunstneren Bjørn Rødding. Skulpturen har ingen titel, men den forestiller toppen af bjerget Matterhorn, og den er placeret i en rundkørsel i Holte omkranset af lavendler. Det er en enkel og smuk skulptur med en guldkugle, der hviler på toppen. Jeg har strikket skulpturen i retstrikkning og derefter trukket nogle tråde gennem mit strik for at forsøge at nærme mig granittens uregelmæssige form. Mine kommentarer til skulpturen er flg.: Jeg har tilføjet en Toblerone som jeg har placeret på bjergets ene side. Det har jeg gjort fordi netop Toblerone er lavet som trekanter og i reklamen for chokoladen fremstilles den med netop Matterhorn på emballagen og med chokoladen placeret på bjergets ene side. Jeg overvejede også at tilføje et par ski/en skiløber da jeg har oplevet bjerget på et besøg i skisportsbyen Zermat og fik fortalt at flere har stået på ski ned ad det spidse bjerg - imponerende.

Modificeret efter:
Ingen titel / Bjørn Rødding
Holte

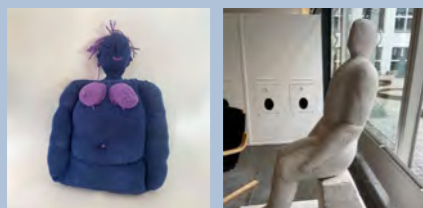
145. Menneske ved havet

Jeg er meget glad for Mennesker ved Havet og kommer ofte forbi dem i bil, gående, cyklende. Alene eller sammen med nogle. Da jeg skulle vælge var det et oplagt valg, men det springer også umiddelbart i øjnene, at de 4 mennesker er mænd, og i folkemunde kaldes de også De fire hvide mænd. De er meget universelle i deres udtryk, men er stadigvæk maskuline. Jeg ville gerne bevare det universelle (menneskelige), men de kunne jo ligeså selvfølgelig have et feminint udtryk. Så jeg har tilføjet bryster og en mere tydelig talje. Jeg har af pragmatiske grunde kun strikket en af de fire figurer. Det har været en sjov og spændende proces, hvor jeg har været på besøg hos skulpturerne flere gange og fotograferet dem. Mit produkt har været med hos mændene. Jeg har ført en slags logbog over processen, hvor jeg har indsat mine billeder, kommentarer og løbende noteret min opskrift.

Modificeret efter:
Mennesket ved havet / Svend Wiig Hansen
Esbjerg

146. Menneske ved havet

Jeg starter mit arbejdsliv ved Esbjerg kommune samme år som værket bliver til. Jeg holder meget af værket og fulgte byggeprocessen. De 4 hvide mænd, sådan omtales værket ofte. Stort, tungt, ja bastant. Den oprindelige skulptur af Svend Wiig Hansen fra 1954 bar navnet Moder Jord. I anledning af Esbjergs 100 års jubilæum (1994) blev værket forarbejdet. Det rene ufordærvede menneske, uden så meget magt beskrives det. Jeg ser de 4 mennesker anderledes, og har ofte tænkt og savnet at de var mere frigjorte og rebelske, men også mere favnende, så nu har jeg modificeret den ene til en kvinde og hun sidder ikke yderst, men i midten og samler dem. Ville gerne have vedhæftet den oprindelige skulptur men valgte arbejdsmodellen.

Modificeret efter:
Mennesket ved havet / Svend Wiig Hansen
Esbjerg

147. Metalsvinet & barnet

Mit valg af min skulptur var ganske let. Da jeg hver dag fra mit vindue på Brotorvet i Holstebro, ser lige ned på det. Samt at jeg synes historien bag denne er ganske fin. Metalsvinet i Holstebro er en kopi af den originale METALSVIN som står i Firenze og er et lykkesdyr og ønskebrønd. Den originale er skabt af Kunstner Pietro Tacca (1577 – 1640). Der findes rigtig mange kopier af Metalsvinet som er støbt i bronze, som står verden over, bl.a. Holland, Sidney i Australien og på Vancouver Island i Canada. Metalsvinet i Holstebro stod oprindeligt på Borbjerg Holmgård, i 1984 blev det flyttet til dens nuværende plads på Brotorvet.

I Holstebro har man fundet inspiration i ovenstående og lavet en ønskebrønd ved Metalsvinet. Ved at gnide svinet på tryk og kaste en mønt i brønden, støtter man et godt formål. Til forskel fra de fleste andre ønskebrønde, er der garanti for, at ønsker bliver opfyldt. Enten sit eget ønske, ellers medvirker man til at støtte kræftramte børn. Derfor min modifikation.

Modificeret efter:
Metalsvinet / Pietro Tacca
Holstebro

148. Militarismen

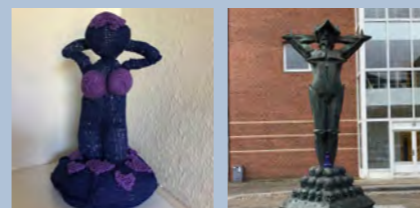
Militarismen, der står i min hjemby - Vejen, har et grufuldt, brutalt og hoverende udtryk, det giver stof til eftertanke, specielt nu, i en tid med krig i Europa.

Processen med at omskabe værket til blød strik og samtidig fastholde en flig af den hårde rædselsvækkende fremtoning var en udfordring. Kranierne på soklen blev strikket på fire forskellige måder, før accept. Ret hurtigt blev modifikationen besluttet. " - så SE dog for pokker alle de grufulde menneskelige omkostninger..... = et stort øje i panden eller på brystet.

Opgaven har ændret min opfattelse af statuens relevans. Tidligere syntes jeg ikke, at den passede ind i gadebilledet i en fredelig dansk provinsby. Nu har arbejdet givet tanker om, hvor vigtigt og evigt aktuelt det er at blive advaret om, hvad krig medfører.

Modificeret efter:
Militarismen / Niels Hansen Jacobsen
Vejen

149. Militarismens Hjerter Dame

Ikke langt fra hvor jeg bor i Vejen står Militarismen, går ofte forbi den. Jeg har valgt den, da jeg synes den er så uhyggelig og skræmmende. I dag er der krig ikke langt fra Danmark. Verden har brug for mere kærlighed, derfor har min Militarisme fået hjerter på sig og blevet en kvinde, for ingen kvinder har startet en krig med våben. Min følelse for værket har ikke ændret sig, men jeg er blevet nysgerrig på dens historie. Militarismen er lavet i Frankrig 1898 - 1899 af Niels Hansen Jacobsen, som på det tidspunkt boede i Paris. Han flyttede senere til sin barndoms by Vejen. Franskmændene brød sig ikke om Militarismen. I 1900 ville NHJ gerne have Militarismen med på Verdensudstillingen i Paris. Den Danske udvælgelseskomité syntes ikke om den, så den blev ikke optaget. I nogle år stod Militarismen i Vejen anlæg, siden 1981 har den stået på torvet med udsigt til Vejen Kunst Museum, der blev grundlagt af NHJ, som også var æresborger i Vejen. NHJ døde i 1966.

Modificeret efter:
Militarismen / Niels Hansen Jacobsen
Vejen

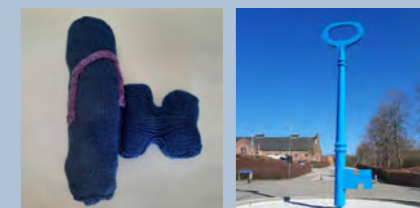
150. Min brune pelikan

Den originale skulptur, som jeg har valgt til dette projekt, er en brun pelikan. Den er lavet af cortenstål af en af vore lokale kunstnere Steen B. Langvad. Steen er uddannet smed, illustratør og billedhugger. Han laver meget natur- og kulturhistoriske ting og giver udtryk for, at udfordringen ofte ligger i at få det til at ligne. Når Steen laver en skulptur, starter han med hovedet, som så definerer resten af skulpturen. Steen ønsker, at hans kunst skal starte en dialog med tilskueren. Den brune pelikan findes ikke under vore himmelstrøg. Den lever i kystområdet mellem USA og Ecuador. Kunstneren så den brune pelikan, og ønskede at få en sådan. Da det ikke var muligt, måtte han lave den selv. Jeg valgte denne, da jeg ofte kører forbi stedet, hvor den står, og den får bare smilet frem, hver gang, jeg ser den. Den er så fin - så smuk, varm og hyggelig. Min modifikation er, at pelikanten har fået en fisk, som den er ved at spise. Vi bor alle ved vandet her på Orø.

Modificeret efter:
Brun pelikan / Steen B. Langvad
Orø

152. Min nøgle til kunsten

Valgte Sven Dalsgaards Den blå Nøgle som står ved musik og teater huset Værket i Randers. Fordi især musik betyder meget for mig. Om skulpturen kan man læse at den vidunderlige blå er en mulighedernes farve, og at nøglen er adgangsgivende til en anden og større virkelighed. Og den giver adgang til en vidunderlig verden af musik og teater. Jeg har valgt at arbejde med det nederste af nøglen for det må være låsemekanismen der er det vigtige. Jeg har givet den en korrektion i form af en enkelt node. Sven Dalsgaard var hele sit liv Randers kunstner. Den er opstillet i 1991, lavet i zink og er 7 meter høj. Den står i tørke pt, men den står ellers med foden i et vand bassin.

Modificeret efter:
Den blå Nøgle / Sven Dalsgaard
Randers

153. Mindeplade til os alle

Jeg går ofte forbi mindeplader for faldne modstandsmænd på hovedbygningen til Bispebjerg Hospital. Og hver gang bliver jeg lige berørt over tabet af de ofte unge liv. Men det har også fået mig til at tænke på hvordan vi alle, over hele verden, har bidraget og stadig bidrager, til at skabe den verden vi har i dag. Hvert eneste menneske sætter sit aftryk, i stort og småt, på godt og ondt, midlertidigt eller varigt - alle mennesker i hele verden er i dag et meget bedre sted end for bare 50 år siden. Mit værk er en mindeplade og en hyldest til os alle - R.I.P. - og for at understrege det globale, har jeg strikket en jordklode som er påsat i toppen. Ændringerne er altså at det gælder os alle, ikke bare ét menneske, og at jordkloden er sat på toppen.

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
København

154. Mindesmærke i Øster Voldgade

Projektet gav mange muligheder for at reflektere over kunst mm. Jeg valgte det nærmeste, et mindesmærke, jeg ser hver dag. Siden 2003 har jeg boet i en af de tolv lejligheder i Den Johnsonske Stiftelse i Fredericia. Bygningen er opført i 1909-1910 for penge testamenteret af det dansk-amerikanske ægtepar Caroline og Thos. Johnsen. Foran Hovedindgangen er rejst et mindesmærke for ægteparret - en natursten højde ca 1,40 m og bredde ca 1,40 m. Til Stiftelsens 25 års jubilæum skabte billedhugger Dan Petersen dobbeltportrættet af ægteparret. Det er senere indsat i stenen. Min modifikation ville være at ændre beplantningen af bedet hvor stenen står og frigøre stenen, så hele bunden af stenen blev synlig. Bedet kunne også forenkles til at være dækket med et antal små natursten og jorden dækket af Japanske trædebgren. På et fællesmøde i huset d. 18.4.23 fremlagde jeg forslag om ændring af bedet. Det blev enstemmigt vedtaget og den 21.4.23 gik gartneren i gang med at ændre det (desværre kun forsiden).

Modificeret efter:
Ukendt / H.P. Pedersen-Dan
Fredericia

155. Mindesten – med fortællingsbog

En lille plade uden fortælling. Som så mange andre mindesten som vi går forbi, ser vi navne og datoer, men kender ikke fortællingerne som ligger bagved. Alf Tolboe Jensen blev henrettet efter dom fra tysk krigsret den 29.12.1943, kun 25 år gammel. Men vi ved ikke mere. Jeg blev nysgerrig, og fandt, på Trip Advisor, mere om denne unge mand. Men det ville være rart at vide mere.

Men hvem var han?
Hvilken familie havde han?
Hvad havde han egentlig begået?

Det viste sig, at liget af denne unge Alf og ligene af fire andre unge mænd, var blevet kørt til Blåvand og kastet i en fælles grav. En tysk soldat udpegede dette for danskere da krigen sluttede.

Ligene blev gravet op og de kom 'hjem' til et gravsted i deres sogn. Alf kom til Brabrand.

Jeg har tilføjet en fortællingsbog som kan rumme fortællinger som den afdødes nære vil dele med os, så vi ikke bare går forbi en sten, men et liv med 'røde tråde' til fortiden, nutiden og fremtiden.

Modificeret efter:
Mindedækslet Århus
/ Nedsat af Frihedskampens Veteraner
Aarhus

156. Mindesten 1864

Var længe i tvivl om, hvad der skulle være udgangspunktet, da der ikke er så mange monumenter i Daugård og omegn. Vi har næsten dagligt kørt forbi mindestenen uden at bemærke den, men når først opmærksomheden er der, er stenen markant. Jeg bemærkede, at den heroiske tekst afsluttes med to hjerter, som jeg synes er usædvanligt og har valgt at fremhæve dem med et forstørret hjerte. Samtidigt taler det til mig at mindestenen er for krigen i 1864, hvor Sønderjylland blev tabt, og stenen blev rejst 29. marts 1914, dvs. kort før 1. verdenskrig, og dermed Sønderjyllands genforening. Som også var anledningen til det første projekt jeg deltog i. Stenen får mig nu til at tænke på de mange tab, både i 1864, i verdenskrigene og nu, selv i det 21. århundrede. Baggrunden for at der står en sten i Assendrup er, at den danske hær i marts 1864 overfaldt et kompagni preusserne i Assendrup. Danskerne tog en del fanger, og desværre for Assendrup siger kilderne at preusserne tog hævn på landsbyens beboere.

Modificeret efter:
Mindesten for faldne soldater 1864,
Assendrup / Ukendt
Assendrup

92

157. Mine eller minde

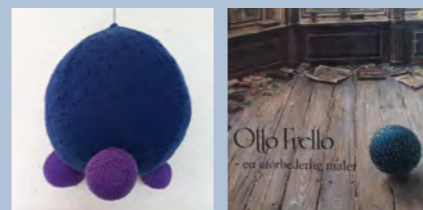

Jeg går tit forbi den uden at standse - den står i mange byer i hele landet. Den er et uofficielt monument, da dens primære formål er, at samle penge ind til sømandsenker. Med ændringen vil jeg gerne give den nyt liv og mening. Ved at tiltrække opmærksomhed som her med et blomsterdække, der tiltrækker insekter og sommerfugle. Det kunne også være en opmærksomhed, der samler penge ind til nye lokale eller globale formål. Krig i Ukraine, klimaforbedringer, lokale foreninger mv.

I processen skifter søminen udtryk fra glat, støbt overflade til blød strik og får en helt anden karakter. At det bliver en blød bold forstærker kontrasten fra en frygtet krigsmaskine, der desværre stadig er aktuel, til en hyggelig, strikket bold, der kan få plads i ethvert børneværelse.

Modificeret efter:
Sømine / Ukendt
Fredericia

158. Mit liv

Jeg har valgt at strikke selve den blå kugle og strikke 3 støtter i forskellige størrelser for at den ikke ruller nogen steder. Jeg har fået ro om den blå kugle, da den ikke kan trille nogen steder hen.

Modificeret efter:
Blå kugle / Otto Frello
Varde

93

159. Moder Jord – Urkraften

Svend Wiig Hansens (1922-1997) "Moder Jord" stod foran Thisted Bibliotek (Min hjemby), da jeg var barn i 60'erne og 70'erne. Hans "Siddende Kvinde" sad til venstre for flisegangen og "Moder Jord til højre. Hun sidder der ikke mere...

Hun sad foran Biblioteket med bøjede og let spredte ben – en muskuløs og stærk kvindekrop – Moder Jord. Man fjernede hende i forargelse og misbilligelse over hendes konfronterende og blottede køn.

Jeg er Jordemoder og ansat på Fødeafdelingen i Thisted, og selvfølgelig har Svend Wiig Hansens, "Moder Jord" talt sit tydelige sprog til mig om kvindeskøn og urkraft. Nu sidder hun i Herning i foyeren på Tekstildesign, håndværk- og formidling, VIA, men jeg har også gænsket hende på HEARTs store udstillinger af Svend Wiig Hansens værker.

Modifikationen: For mig er fødslen den ultimative form for kvindelig urkraft, hvilket Svend Wiig Hansen tydeligvis anerkendte.

Modificeret efter:
Moder Jord / Svend Wiig Hansen
Herning

160. Móðurskapur (moderskab)

Har altid beundret denne flotte statue af Hans Pauli Olsen, men synes at hun har været gravid alt for længe, siden 1990-92, så nu skulle hun endelige få lov at få den fantastiske oplevelse af at holde sit eget barn.

Modificeret efter:
Spejlsmynd (spejlbillede)
/ Hans Pauli Olsen
Thorshavn, Færøerne

161. Monument

Per Kirkeby er kendt for at "stable" røde mursten. Aars by har flere bygninger bl.a museet, muren, gymnasiet og tre monumenter ved rundkørsler til byen. Da de blev bygget var der delte meninger, om de fortalte om byen. Bl.a "er det et projekt for jobcentret", "har den lokale murer tabt et læs røde mursten". Personligt synes jeg det kunne være bygget med flere kanter og vinkler.

Modificeret efter:
Monument af Per Kirkeby ved rundkørsel
/ Per Kirkeby
Aars

162. Monumentet, der vækkes af Tornerosesøvn

Mit første valg var skulpturen Frihed af Peter Brandes fra 1988. Efter at have hørt J.Wambers oplæg om smagløs kraft/tornerosesøvn, D. Iversens oplæg om hvem der bestemmer over kunst i det offentlige rum, B. Knudsens oplæg om kulturarv og M. Billes oplæg om materialitet har jeg valgt om. Frihed er et udtryk for smagløs kraft. Støtten er fra 1988 og placeret ved Sydbanks indgang. Den er lavet af glyptonit. Jeg har i stedet valgt et andet monument. Ingen lægger mærke til monumentet og der er ikke mulighed for at stoppe for at se nærmere på det. Det er rejst i 1926 over dyrlæge J.J. Schmidt af Nordens Dyrlæger. Monumentet har indskriften: "ved din forskning fjernede du kælvingsfeberens svøbe og gjorde dit navn og din by verdenskendt". Billedhugger Niels Hansen-Jacobsen har udarbejdet monumentet. Til afsløringen i 1926 var der mange inviterede gæster. Det er et smukt monument, men det sover tornerosesøvn og derfor opliver jeg det med en blomst for at vække opmærksomhed.

Modificeret efter:
Dyrlæge Schmidts Mindesmærke / Niels
Hansen-Jacobsen
Kolding

163. Mor er vred – krukken

Jeg har altid været fascineret af denne store krukke, brændt i et stykke. Krukken har til alle tider været til opbevaring af mad, vin, olie, livsvigtige fødevarer. Så min første modifikation var, at lave en krukke med huller således, at det funktionelle gik af krukken og den fremstod som skulptur. Undervejs i min strikkeproces begynde jeg at filosofere over krukken og den fremstod som skulptur. Undervejs i min strikkeproces begynde jeg at filosofere over krukken og den fremstod som skulptur. Undervejs i min strikkeproces begynde jeg at filosofere over krukken og den fremstod som skulptur. Undervejs i min strikkeproces begynde jeg at filosofere over krukken og den fremstod som skulptur.

Modifieret efter:
Isak / Sevilla krukken / Peter Brandes Middelfart

164. Mågen

Jeg elsker at gå ved Vesterhavet i al slags vejr. Uanset vejr og vind er der altid måger, der enten sidder, svæver eller kæmper mod naturens kræfter. Jeg synes Erik Heides skulptur er rigtig fin, og passer perfekt til stranden, dog har jeg valgt at ændre kuglen, til en bølge, for at få havet med i skulpturen.

Modifieret efter:
Mågen Katrine / Erik Heide Henne

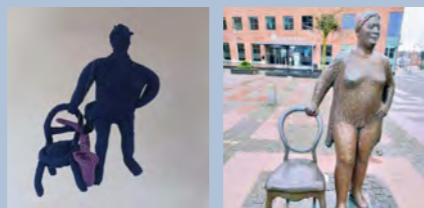
165. Nedvej

Et symbol på venskab de nordiske lande imellem. Jeg har ofte undret mig over, hvorfor Prædikestolen, et udsigtspunkt i Norge, var placeret på en lille plads mellem bygninger, hvor ikke mange færdes. "Stenen" er en gave fra venskabskommunen Forsand, Norge. Lidt synd synes jeg, at et tegn på venskab ikke opleves af mange flere. Formen på stenen og den tilhørende "Bølgeslagsriller" har været en sjov udfordring at få styr på. "Bølgerne" ved siden af er flot lavet. De små kluntede mænd på toppen må jeg forlige mig med. Nu vil jeg bare nyde synet af selve stenen og dens overflade, jeg kender formen nu, og den synes jeg er spændende. "Prædikestolen" kalder desuden også minder frem fra en flot sejltur på Lysefjorden en sommerdag. Et spektakulært syn jeg tydeligt husker. De små "mennesker" på toppen har ingen mulighed for at komme derfra, for vejen op til stedet mangler, derfor har de nu fået en rebstige, så de kan klatre ned ad den, de 600 meter til Lysefjorden og sejle derfra.

Modifieret efter:
"Den lille Prædikestol"
Langeskov

166. Nicole nu med sax

"Skjernpigen" er resultat af en jubilæums-konkurrence i anledningen af Skjern Banks 75 års jubilæum. Ved afsløringen blev der bl.a. sagt at "Figuren skal få os til at vedgå glæden ved det vi er". Figuren er udført i bronze. Hanne Varming kaldte figuren "Nicole med stol", hun havde mødt Nicole til en fest hvor der blev spillet salsa. Derfor er min tilføjelse til skulpturen en saxofon. Mit valg af skulptur var ikke svært, det skulle være en kvindelig kunstner og jeg kender Nicole som har stået model til skulpturen.

Modifieret efter:
Skjernpigen / Hanne Varming Skjern

167. NiNu med legende børn

Værket af Eva Koch, som man møder i Kongens have i Odense, er en lydskulptur, hvor et Nu udtalt på ni forskellige sprog, skifter mellem de ni små bronzekupler, som stiger op af jorden. Der er ingen sokkel. Værket har en rolig skønhed, som jeg fik lyst til at arbejde med. Samtidig er det skiftende Nu en spændende uro, som man gribes af. Man kan se at kuplerne er slidte, så der leges og sidder på dem. Det er derfor et par legende børn og en lille fugl er tilføjet og strikkes i lilla.

Modifieret efter:
NiNu eller NineNow / Eva Koch Odense

168. Nu med noder

Hans August Andersen, 1926-2003, billed-kunstner HAA er Kolding-kunstner, bl.a. uddannet af lokale kunstnere. En af de første i DK inden for "OP-Art". Specielt kendt for sine store skulpturer i cortenstål, som præger det lokale miljø.

Jeg har valgt "Stemmegaflen", et "symbol på accepten mellem mennesker", fordi den i rustfrit stål står flot og hilser alle velkomne til Kolding by, og ud fra den betragtning, at alle måske ikke ved, hvordan en stemmegaf-fel ser ud.

Derfor har jeg tilføjet noder som inspiration/ forklaring og en pude, så betragteren kan sidde og nyde omgivelserne.

Modifieret efter:
Stemmegaflen / Hans August Andersen Kolding

169. Nysgerrighed og dannelse

Jeg søgte på nettet efter skulpturer i min bopælskommune Faaborg- Midtfn og udvalgte 3 i Faaborg, som jeg særligt synes om ift æstetik og betydning. Dem besøgte jeg på en gåtur med min mand og valgte Genesis, som jeg synes, er interessant i sin fortælling om kosmos, der udspringer af kaos eller urhavet. Kunstneren er lykkedes med en mytologisk fortælling om skabelsen, som jeg finder meget smuk i sit udtryk. Jeg har suppleret skulpturen med 3 små personer, der nysgerrigt udforsker og undersøger verden. Med modifikationen prøver jeg at forstærke kunstnerens fortælling om menneskefødslen og menneskers dannelse gennem viden. Jeg var så heldig, at kunstnerens datter sendte mig udklip og billeder fra hendes fars arbejde med skulpturen. Dette og mit eget strik gav anledning til tanker og refleksioner om de menneskelige dannelses-processer, som vi alle er i kontinuerligt, men særligt i overgangen fra ung til voksen.

Modifieret efter:
Genesis - Kosmos og Kaos / Mogens Ryhl Svendsen Faaborg

170. Næssedronningen

Da jeg bor på Trelde Næsvej, kommer jeg ofte på Næsset og har talt med mennesker, som har mødt omtalte dame. Bestemt ikke kedelige historier! Derfor blev det hende, jeg ville strikke. Hun ville gerne kaldes Fruen på Næsset, derfor synes jeg, at hun har fortjent et diadem. Excentrisk var hun, og det fortsætter i den strikkede udgave, som kræver (som H.C. Andersen) kun at blive foreviget i profil!

Modifieret efter:
Ane Ryholt / Siegfried Wagner Trelde

171. Obelise

Først tænkte jeg bare, at det værk indbød til at blive strikket. Det var før, jeg vidste det med farverne. Da jeg fandt ud af det, syntes jeg, at nederdelen var indlysende, og så skulle der bryster på. Og med to frontsider, en med grin og en med kysmund. Men så kiggede jeg nærmere og indså, at denne kvinde kun har et bryst. Så Obelise er brystopereret og bliver nu: Dedikeret til Lene og de andre kvinder med kun et (eller intet) bryst. Billede fra processen: Strikkelise skal hjælpe Obelise. Så dem vil jeg tænke på, når jeg nu ser statuen igen.

Modifieret efter:
Obelisk / Karl Åge Riget Esbjerg

172. Oceania

Værket er og har været meget omdiskuteret. Det er blevet sagt: Er det en mand eller en kvinde? Den er anatomisk ukorrekt. Den er grim. Jeg synes, at Oceania er flot og mennesker der færdes på Flakhaven, forholder sig til den. Forældre hjælper deres børn op på dens hoved (den er 2,5 meter høj), så de kan få en glidetur på kvindens krop. Turister fotograferer og kommenterer. Oceania er muskuløs, hun har sixpack og tydelige muskler på arme og ben. Nogen ville sige mandhaftig. Hun byder sig ikke til, i modsætning til de fleste andre afbildninger af kvinder i det offentlige rum. Hun hviler i sig selv - fri af mand og børn. Ansigtet er drejet til venstre som om hun tænker: Og hvad sker der lige her? Hun er der i sin egen ret! Hendes bryster er ikke seksuelt attraktive - ej heller fyldt med mælk til et diende barn. Brysterne er der fordi hun er en kvinde. Jeg ved ikke hvad kunstneren har tænkt, men hun er tydeligvis blevet et skattet stykke brugskunst, folkeeje!

Modifieret efter:
Oceania / Svend Wiig Hansen Odense

173. OL guld til Jesper Bang

Den smukke granitskulptur står på Strandvejen i Fredericia ved nedkørslen til lystbådehavnen. Blev udført som tak til Jesper Banks OL guldmedalje i 1992.

Modifieret efter:
Solingen / Thomas Andersson Fredericia

174. Omfavnet

Syntes det kunne være spændende at omsætte stenens struktur til strikkede masker. Forandringen blev til efter refleksion over stenens hårdhed og kulde, derfor fik den strikkede skulptur: omfavnelser og kærlighedstegn.

Modifieret efter:
Krop / Niels Peter Bruun Esbjerg

175. Opfedet kalv

Værket står for foden af Bovbjerg fyr. Her kommer mange mennesker for at se udsigten over Fjaltring, Trans, Ferring, Strande, Thyborøn og så selvfølgelig Vesterhavet. Det ligger brusende neden for fyret og de stejle skrænter. Her går Vestkystruten, som nu også er blevet til Vesterhavscaminoen. Mange surfere flyver forbi med fuglene, mennesker går tur, ser på kunst på fyret og nyder deres frokost eller eftermiddagskaffe. Erik Heide skulptur: Hyrden passer fantastisk ind i fyret og omgivelserne, levende kvæg, heste og får græsser lige ved siden af fyret. Også fuglelivet er mangfoldigt. Virkelig et sted i Danmark, der er værd at besøge. På fyret kan man i perioden april til november udstille sine kunstværker. Jeg valgte værket ud fra, at det var smukt og enkelt. Jeg er ikke strikkefaren - det skulle nok gå. Men ak. Jeg bliver nødt til at øve mig lidt mere ud i strikkekunsten. Især den lilla farve voldte mig problemer. KALVEN - Den stakkel har stået uden at få mad siden 2006.

Modificeret efter:
Hyrde / Erik Heide
Ferring

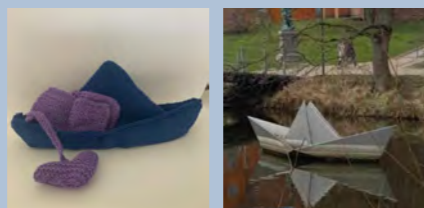
176. Organisme overtages af levende organisme

Jeg har haft mange kunstværker oppe at vende og har drøftet det med venner og familie - jeg er blevet beriget, det var noget jeg ellers aldrig ville gøre. Jeg har efter mange fravalg valgt kunstværket "Organisme", jeg synes, det er smukt og enkelt. Men titlen provokerer mig, da jeg opfatter organisme, som noget levende. Derfor er min ændring, at en levende organisme overtager den "døde".

Modificeret efter:
Organisme / Ukendt
Odder

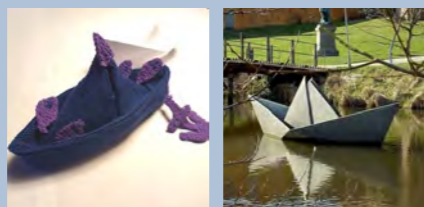
177. Papirbåd

Jeg har min daglige gang gennem Eventyrhaven i Odense, hvor papirbådens placering i åen, leder tankerne hen på H. C. Andersens eventyr. Samtidig gør skulpturens placering, at skulpturens stålblanke overflade spejler sig i vandet og ændrer udtryk efter årstidernes skift. Papirbåden er placeret tæt på en statue af H. C. Andersen, hvilket fører tankerne hen på hans eventyr om den standhaftige tinsoldat. Jeg har modificeret med eventyrbog og det smeltede hjerte fra fortællingen og dermed forstærket indtrykket, så du uvægerligt kommer til at tænke på "Den standhaftige tinsoldat" og den ugen-gældte kærlighed. Kender du ikke eventyret er det nok Peter Pedal og hans armada af papirbåde du kommer til at tænke på og så vil modificeringerne nok symbolisere en billedbog/fantasi og kærlighed til historierne om den elskelige abe

Modificeret efter:
Papirbåden / Erik Heide
Odense

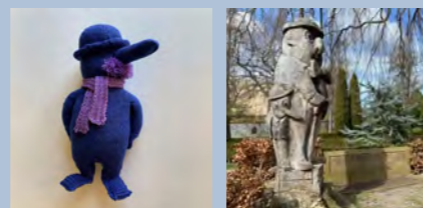
178. Papirbåden

Erik Heide har lavet to udgaver af Papirbåden. Den ene står i Odense Å ved Eventyrhaven i Odense. Den anden står i Nykøbing Mors. Min anledning til at vælge Erik Heides skulptur er, at han er fra Mors, som jeg føler mig tilknyttet til og hvor vi har sommerhus. Udgaven på Mors er til minde om færgefarten til og fra Mors. Den anden udgave i åen ved Eventyrhaven forbindes med H.C. Andersens eventyr: Den standhaftige tinsoldat. - Skulpturen er naivistisk og derfor har jeg valgt enkle tilbehør til båden: flag, anker og fisk. Sammen med min udgave afleveres to beskrivelser af kunstværkerne og Erik Heide.

Modificeret efter:
Papirbåden / Erik Heide
Odense

179. Pingving

Jeg har valgt at strikke Ping, fordi Robert Storm Petersen var tegner, ligesom mig. Jeg har strikket halstørklædet i lilla, det er inspireret af sparebøssen Pondus man engang kunne få i banken. Så har jeg lavet overskægget i lilla fordi jeg i 2014 var med i en tegne konkurrence på Storm P museet, hvoraf en af de ting tegningen skulle indeholde i konkurrencen var et overskæg. Fra at være en hård træskulptur, til blød strik med overskæg. Er Ping nu blevet til en blød lille mand.

"En lille mand kan kaste stor skygge"
Citat: Storm P. (Robert Storm Petersen)

Modificeret efter:
Peter & Ping / Robert Storm Petersen
Frederiksberg

180. Postens budbringer

Jeg er født op opvokset i Vestervig, derfor valgte jeg en skulptur derfra. Postens Ben er opstillet i 1988 i forbindelse med opførelsen af det nye posthus i Vestervig. Posthuset er nu nedlagt og skulpturen er flyttet til parkeringspladsen/torvet i Vestervig. Modificeringen har jeg lavet, fordi skulpturen nu er flyttet og det ikke er så tydeligt, at det er postens ben, derfor har jeg lavet en brevdue, som tegn på postudbringeren før postbuddet kom og selve brevet som tegnet/ikonet på den elektroniske post. Jeg har ikke ændret opfattelse af skulpturen, synes stadig meget godt om den.

Modificeret efter:
POSTENS BEN / Erik Heide
Vestervig

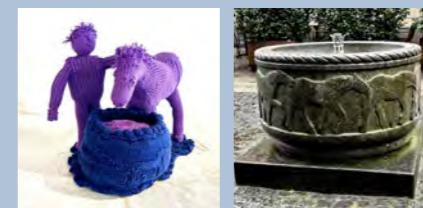
181. På bedding for børn

Fredericia er en by med en lang særlig historie - men jeg har valgt at se på den nye kunst i den nye bydel - Kanalbyen - indtil videre er der fem værker i det offentlige rum i Kanalbyen. De er unikke på hver sin måde men jeg har valgt at tage fat i værket "På bedding" af Gunhild Aaberg - der er tale om flere både af beton, der ligger på bedding, hvor der tidligere lå et skibsværft. Værket er smukt - og så er værket så offentligt at de fungerer som bænke, træningsredskab, legeredskab - så jeg vil på den ene side hylde både Gunhild Aaberg og de 4 øvrige kunstnere der har værker i Kanalbyen - og så vil jeg gerne tilføje en detalje - at gøre værket mere fysisk tilgængeligt også for børn - så et lille trin der gør det lettere for børn at "bestige" værket. Det er så dejligt med kunst, der er tilgængeligt for alle.

Modificeret efter:
På bedding / Gunhild Aaberg
Fredericia

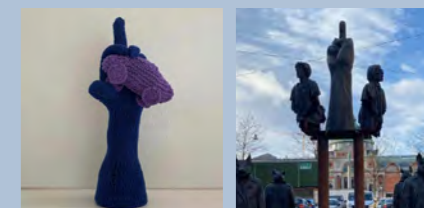
182. På hestemarked i Roskilde

Jeg har været forbi 5 skulpturer både i Fredericia, Stege og Roskilde inden jeg tog min endelige beslutning, værket skulle fremstå tydeligt og harmonisk og samtidig holde sig indenfor de givne rammer, og jeg er meget tilfreds med det færdige resultat. Jeg har set på Robert Jacobsens "fortid, nutid, fremtid", men den havde for mange detaljer. Derfor begyndte jeg at se efter noget mere enkelt og tænkte på en obelisk i Fredericia, som jeg er cyklet forbi hele min barndom. Den kunne desværre kun være 1,5-2 cm på hver side, og det ville ikke være tilfredsstillende at arbejde med. I Stege står en skulptur, som jeg egentlig ikke bryder mig om og tænkte, den måske ville vinde ved nærmere bekendtskab, men efter et par forsøg på positiv dialog, lykkedes det imidlertid ikke, og jeg vendte min opmærksomhed mod 2 skulpturer i Roskilde. Jeg valgte Hestebrønden på Hestetorvet, fordi jeg aldrig har strikket en hest, og det blev virkelig sjovt.

Modificeret efter:
Hestebrønden / Karl Glem
Roskilde

183. Red demokratiet

Værket blev placeret på Dantes plads i 2021 i anledning af 700 året for Dantes død. Ligesom Dante ønsker Galschiøt at inddrage offentligheden i dialogen omkring de demokratiske processer - eller mangel på samme. Værket står i mit nærrområde i København på Dantes plads, og er en kommentar til en politisk beslutning, som har skabt store protester fra borgerne i området: Københavns kommune solgte i 2018 retten til pladsen til Q-park for at lave underjordiske parkeringspladser. Min modifikation er derfor en bil. Jeg har et meget ambivalent forhold til Galschiøts værker. Jeg provokeres voldsomt af hans manglende sans - eller måske interesse -for æstetik, men drages samtidigt af hans kunstaktivisme og autonome tilgang til kunsten. I takt med at jeg arbejdede med mit strik syntes jeg at det var min overlevelse at kunstneren arbejder så rå og i min forståelse uæstetisk. Jeg kom til at holde af mine strikkefejl og kunstværket, og vægtede udtrykket højere end teknikken og æstetikken.

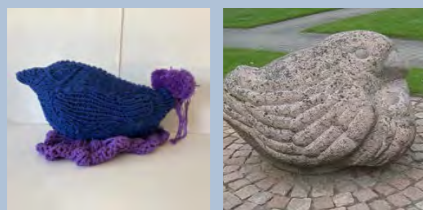
Modificeret efter:
Dante går i dialog med det 21.århundrede / Jens Galschiøt
København

Bidrag monteres på det store fællesskabte værk.

184. Redeliggende fugl

Jeg har valgt fuglen, fordi jeg tænkte den som værende både fri og let, men også stabil og velkendt. Skulpturen er massiv og indbyder til, at man kan kravle på den eller lege ved den. Jeg har valgt at give fuglen en puffed halefjer og strikkes en rede, så den ligger på æg. Jeg syntes, fuglen virkede bar og ensom uden en rede, og halen på skulpturen virkede for kort til at fuglen kunne balancere ordentligt.

Modificeret efter:
Fugl / Henrik Voldmester
Vonsild

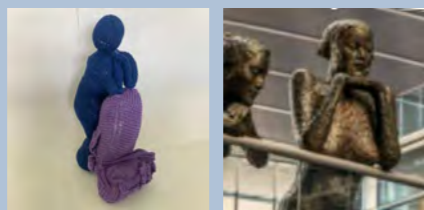
185. Rejsen fortid til nutid

Jeg var ret hurtigt enig med mig selv om, det skulle være roepigerne. Ikke fordi jeg så dem som polske roepiger, men fordi de for mig viste sammenhold og omsorg. Jeg har valgt at udtrykke rejsen fra 1940 til i dag 2023. Det lilla skal vise forskellen på kvindeholdning i klædedragt og frihed, men tørklædet ligger der jo i baghovedet gennem opdragelse. Har været meget påvirket af refleksionerne fra de foredrag, Trapholt har holdt i forbindelse med dette kunstværk.

Modificeret efter:
Roepigerne / Gottfred Eickhoffs
Sakskøbing

186. Rejsetid

De to kvinder er utroligt flotte og Hanne Varmings kunstner og stil fantastisk. For mig, er de to kvinder indbegrebet af, at nu er det rejsetid og forventninger om en dejlig ferie, et godt møde med udenlandske kolleger og spændende oplevelser... Derfor har jeg valgt at strikke en af kvinderne og give hende rejsetasker med. Forandringen er to tasker - en mindre håndtaske til alt det, man har brug for, hvis nu bagagen ikke dukker op, når man kommer frem, og en stor rejsetaske, som man kan læne sig op af, når man har brug for et lille hvil, og med masser af plads til at hjembringe minder og alt det, man ikke kan "leve uden". Taskerne kom først til sidst i processen, da jeg syntes, de ville passe fint til alt det, som man gerne vil have med på sine rejser, og derfor har jeg også indsat et foto, hvor de er i fokus.

Modificeret efter:
Piger fra Paris / Hanne Varming
Kastrup

187. Ringrider

Der er en stor tradition i Sønderjylland for ringridning og stort set hver by og sogn afholder hvert år ringriderstævner. På ringriderpladsen i Aabenraa er der ved 2 indgange opstillet en høj skulptur forestillende den ring, som rytterne til hest skal fange/spidde. Den er her gengivet i rimelig præcis målestoksforhold, strikkes i blå. Da ringridningen samtidig indebærer store byfester, hvor ølteltene indgår som en naturlig del af arrangementerne har jeg valgt at placere modellen af ringen på 2 ølflasker, her strikkes i violet.

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Aabenraa

188. Rislende vand vej

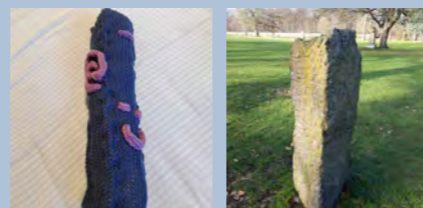

Skulpturen fangede mit øje fordi jeg synes den har en forkert dimension i forhold til bygningen den står ved.

Jeg så skulpturen som bølger, derfor denne kugle øverst på værket. Kuglen skal "risle" vand ud over skulpturen. Jeg har fjernet den ene bølge/vej for ligesom at løfte skulpturen, så den bliver synligere.

Modificeret efter:
Vej vejen / Hans August Andersen
Kolding

189. Runesten møder nutid

Jeg valgte at strikke en runesten fra Jægerspris for at lave en tidslinje fra fortid til nutid med et stykke lokal kunst fra mit nærområde. Jeg bandt Flemløsestenens runer sammen med nutidens billedsprog i form af en smiley, et @ og en tankestreg i lilla hestetømme. Processen har givet mig anledning til at tænke tilbage på mange flotte oplevelser med ny og gammel kunst.

Modificeret efter:
Flemløsestenen / Ajer
Jægerspris

190. Sammenhold og kærlighed

Skulpturen er lavet af cortenstål, sprøjtemalet sort. Den er inspireret af kalligrafiske skrifttegn. Hans August Andersen, kunstner fra Kolding området, var bror til mine forældres ven og det var første gang jeg hørte hans navn. Dengang tænkte jeg, at han blot var én der lavede kunst. Jeg har tidligere været inspireret af Pagoden og malet et maleri, som minder om skulpturen. Det kom til at hedde "Mine tre døtre". Da Trapholt-projektet blev præsenteret, var det oplagt for mig endnu engang at bruge Pagoden. Det har været en meget anderledes måde at strikke på, men utrolig spændende. Processen med opmåling af skulpturen og udregning af det maskeantal, der skulle bruges for at få en bestemt højde, har været en sjov udfordring. Det har også været anderledes at skulle strikke kreativt og ikke "helt" akkurat, men at strikke med det mål at få det til at ligne. Min tilføjelse skal symbolisere "sammenhold og kærlighed". Jeg føler efter denne her proces at Pagoden er blevet en del af mig.

Modificeret efter:
Pagoden / Hans August Andersen
Kolding

191. Sarpsborgpiggen med lyd til Struer

Jeg valgte Sarpsborgpiggen, fordi den har en smuk historie, der også taler ind i det vi oplever med krigen i Ukraine...at vi ikke kan tage noget for givet. Den norske by, Sarpsborg, er i dag venskabsby med Struer, fordi Struer sendte fødevarerforsyninger til de sultende nordmænd, lige efter 2. verdenskrig. Som respons fik vi skænket skulpturen, i 1948, for deres taknemlighed for disse fødevarerforsyninger, og skulpturen er i dag Struers vartegn. Jeg bor selv på Sarpsborgvej. I dag kendes Struer som lydernes by, og jeg har derfor byttet fuglen ud med nodelinjer og en G-nøgle. Derudover har jeg strikket en nederdel, fordi Struer også er hjemstavn for den verdenskendte designer, Jørgen Simonsen. Jeg strikkede ud af hovedet, og processen gjorde mig endnu mere glad for den smukke skulptur. Processen med at 'føle' sig frem, får en til at føle sig, som ét med skulpturen.

Modificeret efter:
Sarpsborgpiggen / Kåre Orud
Struer

192. School of fish // fiskestime

Fisken står i skolegården på Langmarks-kolen. Skolegården er på mange måder et mødested for mange forskellige børn og venskaber på kryds og tværs. Som tidligere lærer på skolen er skolegården et udtryk for et sted, hvor både livskraft, glæde, venskaber, energi og bevægelse og gråd, konflikter, mismod og ensomhed mødes. Fisken står placeret et sted, hvor mange af skolens børn kommer forbi hver dag. Men fisken er ikke særligt ofte en aktiv del af børnenes leg. Det kan der være mange grunde til. En af dem handler måske om placeringen over nogle trin, der gør den uegnet til fx. "dåseskjul", da eleverne ofte vælter op ad trinnene. Selve fisken får derved et lidt "ensomt" liv i en kontekst, der kan være meget mere. Jeg overvejede derfor om man kunne lave den mere levende og interaktiv ved at give den nogle venner. Det fik mig til at tænke på at en fiskestime på engelsk hedder "A school of fish" - Perfekt modifikation til en ensom fisk i en skolegård.

Modificeret efter:
Fisk / Erik Heide
Horsens

193. Seier og tab

Første slesvigske krig 1848-51
– Seier Steffensen

Første skud fra krigerskare
Voldte byen skræk og fare
Men med pris og tak og hæder
Broderlig vi mindes eder
Som for os i første møde
Seier vandt hvor Seier døde

Ud mod hovedvejen syd for Rinkenæs står en mindestøtte i granit. Beboerne i Rinkenæs rejste stenen, til minde om Seier Steffensen, underjæger nr. 83 ved 1. jægerkorps 4. kompagni. Han stod vagt, klar til at tage imod tropperne, der kom fra syd. Han var det første offer i krigen, den krig, som Danmark vandt og som senere blev efterfulgt af anden slesvigske krig i 1864, den krig, der fik katastrofale følger for Danmark.

Min ide med en tilføjelse til stenen skal minde os om, at bag enhver træfning er der store, personlige tab og ofre - uanset hvem der vinder eller taber. Den ene side med korset for soldatens død. Den anden side med V-tegnet for sejren, V, der spejles i Seiers døde ben, der var prisen for sejren.

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Rinkenæs

194. Sejrens pris

Jeg har valgt at arbejde med busten af General Bülow og triumfbuen, der overdækker den. Valget faldt på dette monument pga. historien og opdagelsen af at det er landets eneste. Modifikation: 1) Et stort V: Jeg har strikket granitsoklen. Undladt Bülows buste og tilføjet et stort V som symbol for Victory - sejren. Dette i respekt for hvad monumentet skal symbolisere. Bülow var jo byens helt, og borgerne i byen samlede selv ind til busten. 2) Et hjerte: Som symbol for kærligheden. Til landet og til Bülows egen familie, han døde og betalte selv den højeste pris. De menige soldater, der faldt eller fik varigt mén og har efterladt sig mødre, kærestes, koner, børn. 3) Blomsten: Symbol på kærlighedens pris: Sorgen. Jeg har nu fået mere øje for monumenter i bybilledet, større nysgerrighed for, hvad, hvorfor, hvordan og oplevelsen af det. Jeg vil nu altid se lidt ekstra på den fine triumfbue på Bülows Plads.

Modificeret efter:
Buste af general F.R.H. von Bülow med overdækning af triumfbue / Busten: H.W.Bissen, triumfbuen: L.A.Winstrup
Fredericia

195. Siddende dreng

Jeg valgte dette kunstværk, da jeg passerer det dagligt. Drengen ser ensom ud, og mine tanker går i retningen af manglende omsorg. Jeg har valgt at illustrere omsorgen for drengen ved at strikke hue, luffer og sokker til ham i lilla.

Modificeret efter:
Siddende dreng / Gunnar Westman
Fredensborg

196. Siddende Pige

Jeg har altid været fascineret af hvordan mennesker portrætteres i kunsten og af menneskets anatomi. Derfor blev jeg inspireret af skulpturerne af mennesker, der står på Borgvold i Viborg. Jeg valgte den Siddende Pige, fordi den virker levende, men det ærgrede mig, at man ikke så tit ser statuer med løst hår. Derfor valgte jeg, at genskabe denne skulptur med løst siddende hår.

Modificeret efter:
Siddende Pige / Gerhard Henning
Viborg

197. Skib på bølger

Har selv nydt at sejle, derfor skulle det være Esbjergskibet. I området er der mange aktiviteter, der har med vand at gøre, derfor syntes jeg, der manglede lidt bølger.

Modificeret efter:
Esbjerg skibet / Jørgen Martin Pedersen
Esbjerg

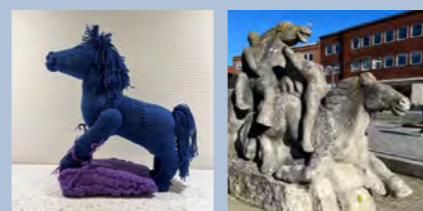
198. Skibet

Esbjerg har en stor havn, som før blev brugt til fiskeri, og nu er blevet udskibningshavn for vindmøller. Esbjergs befolkning er gode til at omstille sig og se nye muligheder, når det kræves. Mit skib har fået en gallionsfigur, fordi det blev brugt til at beskytte søfolkene på skibene. Skulpturen er utrolig smuk, den er så ren og flot i linjerne.

Modificeret efter:
Skibet / Jørgen Martin Pedersen
Esbjerg

199. Skinfxe

Jeg har valgt Skinfxe - en del af skulpturen "Rimfxe og Skinfxe" fordi jeg gerne ville lave et lokalt kunstværk. Denne har stået på Vinkældertorvet i Faxe siden d. 21. December 1941 - oprindeligt i byens gadekær. Der mødte over 2000 mennesker op til afsløringen som en lille protest imod krigen. Det siges at billedhuggeren lod sig inspirere af symbolikken i sagnet om Guden Dag på ryggen af sin hest Skinfxe der driver Guden Nat på sin hest Rimfxe på flugt. Lyset jager mørket på flugt. I 2007 blev torvet renoveret med nyt bassin og springvand. I 2022 blev bassinet tømt og springvandet slukket pga de stigende energipriser. Min modifikation skal forestille vandet og springvandet, som jeg ønsker kommer tilbage.

Jeg kendte i forvejen sagnet om Rimfxe og Skinfxe fra den nordiske mytologi, men jeg har gennem projektet fået knyttet det til byen Faxe og har lært mere om skulpturens og områdets historie.

Modificeret efter:
Rimfxe og Skinfxe / Aage Petersen
Faxe

200. Skovens Vogter

Kunstværket hedder Skovens vogter. Den står ved stien på Krabbes Grønne Ring i Kjellerup nord for Silkeborg. Værket er lavet i træ og har desværre fået fodsvamp. Der kan ikke gøres noget ved det, så den vil langsomt gå i forfald. Der er planer om flere nye værker langs Krabbes Grønne Ring, hvis der kan findes økonomi til det. Jeg har valgt den øverste del, da den stadig er fin.

Modificeret efter:
Skovens Vogter / Jonas Suk
Kjellerup

201. Skrydstruppigen

Modificeret efter:
Skrydstruppigen / Jens-Peter Kellermann
Vojens

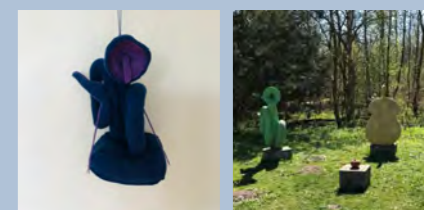
202. Skulpturer på søjle på Haderslev torv

Hver gang jeg passerer Haderslev Torv, beundrer jeg de 14 skulpturer, udført i smedejern på granitsøjle af Erik Heide i 1987. Især torvekonen får mange kærlige tanker. Tanker til hendes slidsomme liv med avl og salg af egne produkter. Havde hun et godt liv? Ville hun hellere noget andet? Måske læse bøger? Var der måske lidt en "provo" i hende? Derfor "strithåret" under kysen. Var hun måske lidt forfængelig? Derfor charmekluden.

Modificeret efter:
Torvekonen i Haderslev / Erik Heide
Haderslev

203. Slangen i Paradis

Jeg finder ideen bag kunstværket fantastisk – Adam, Eva og slangen i Paradis symboliseret som instrumenter. Jeg valgte at strikke tubaen. Den lilla forandring gjorde den til slangen. Værket er efterfølgende blevet fjernet fra Hollufgård Skulpturpark, da skulpturparken desværre skal lukkes ned.

Modificeret efter:
Trio Paradiso Playing Apple Blues / Erling Tingkær

204. Slip kunsten og tankerne fri

Jeg har været stærkt forundret over en række sager om ophavsret ift. værker i det offentlige rum. Jeg har taget udgangspunkt i et fysisk værk, der står i det offentlige rum, og som også er blevet til et nationalt symbol.

Da jeg så at et foto af værket ligefrem var blevet klippet ud af Trapholts brochure blev jeg helt sikker på, at jeg ville arbejde med det.

Jeg vil ikke overtræde ophavsretten, så jeg har ikke gengivet værket i det blå garn. Jeg har strikket den sten, som værket sidder på. Og så har jeg placeret det i en luftballon, så værket kan komme ud og flyve.

Jeg slipper kunsten og tankerne fri!

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Langelinje

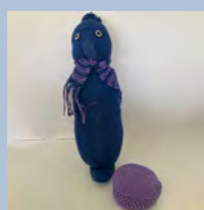
205. Sneugle med tørklæde

Jeg kiggede på hvad Køge Skitsesamling havde og så Sneuglen. Min mormor boede i bebyggelsen, der hvor Sneuglen står og jeg så at den blev sat op mens jeg besøgte hende. Efterfølgende tænker jeg altid på hende når jeg ser den. Modifikationen er et tørklæde bundet som hun gjorde. Mens jeg strikkede værket blev jeg opmærksom på hvordan Sneuglen er opbygget og det gjorde det skridt for skridt nemmere for mig at strikke den.

Modificeret efter:
Sneugle / Gunnar Westman
København

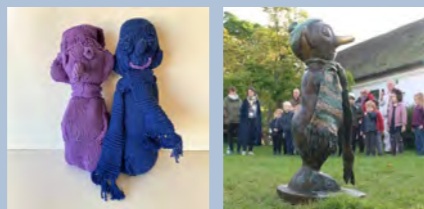
206. Snøvsen

Jeg har valgt Snøvsen, da han jo er kendt for at komme frem i livet, på trods af de begrænsninger han har ved kun 1 ben. Jeg har valgt at give ham en trampolin, da han gerne vil med til "lympiaden" (Olympiaden) så intet burde begrænse den, der har viljen.

Modificeret efter:
Snøvsen / Stine Ring Hansen
Kongens Lyngby

207. Snøvsen og Snøvsine

Snøvsen er et nyt kunstværk fra 2021. Han står ved biblioteket i Lyngby. Børnebiblioteket i Lyngby har altid været meget aktivt. Og placeringen er lige i øjet, da Benny Andersen, som har lavet bøgerne om Snøvsen, er lokal. Den sproglige vending: "at gå fra snøvsen" ansporede Benny Andersen til en hel bogrække om det triste i, at man bliver efterladt, når nogen går fra én. Jeg ville i første omgang give Snøvsen en veninde. Jeg tegnede "modifikationen", pigen ved træet med slangen, og tænkte mit. Så slog jeg "Snøvsine" op og blev ledt til en annonce for bogen "Snøvsen og Snøvsine" på Den Blå Avis". Straks blev fletningerne strøget til fordel for en strikket hue. Og jeg fandt ud af, at Benny Andersens kone havde lavet de oprindelige tegninger på forsiden. Snøvsine er tre gange så stor som Snøvsen og hvid. Nu blev det som det blev. Snøvsen fik en veninde. Og et stort smil på læben. Bronzestatuen er tilsyneladende lavet efter en strikket dukke.

Modificeret efter:
Snøvsen / Stine Ring Hansen, Rådved Fabrik
Kongens Lyngby

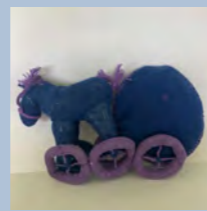
208. SOCLE DU MONDE 2023

SOCLE DU MONDE af italienske Piero Manzoni var mit første møde med rigtig kunst som barn på 'Den runde fabrik' i Herning, jeg syntes, det var underligt at teksten stod på hovedet. Nu synes jeg SOCLE DU MONDE er genial og aktuel kunst og jeg har tænkt klima som mit tema her. De lilla og blå striber symboliserer skismaet mellem at ville opretholde vores nuværende levestandard - blå - vel vidende hvilke konsekvenser, det har - lilla. Strikket i glatstrikket. Den lilla side på soklen symboliserer FN's klimarapport, som udkom da jeg var begyndt at strikke - uha! Jeg skiftede til en ru overflade i perlestrikket. Den lilla trekant i retstrikket symboliserer en flig af soklen, som er faldet af. Jeg har fået en modifikation forærende i form af garn og strik, da det færdige, bløde og formbare produkt kan tolkes som om universet er på vej i knæ. Bomuld, som garnet er lavet af, er desuden meget belastende for klimaet på grund af behovet for vand og kemikalier. Modellen er strikket i størrelsesforholdet 1:4

Modificeret efter:
SOCLE DU MONDE / Piero Manzoni
Herning

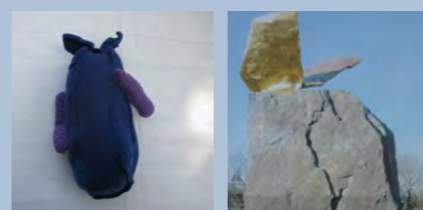
209. Solvognen

Solvognen er Odsherreds kommunes logo, og bronze figuren er fundet ved Trunholm Mose, som ligger tæt på vores by Asnæs. Og så har jeg valgt at lave ændringer, fordi min perfektionisme gør, at jeg synes, at hjulene skulle være hele, og manke, hale og seletøj er for, at give den et mere personligt udtryk.

Modificeret efter:
Solvognen / Ukendt
Asnæs

210. Sommerfugl

Jeg har valgt Sommerfuglen som står på Askov kirkegård. Den blev indviet i 2014. Sommerfuglen er et billede på det kristne opstandelsehåb. Sommerfuglen har tre stadier: larve (liv), puppe (død) og sommerfuglen (opstandelse). Mine modifikationer er larven og puppen. Gennem hele processen har jeg mindet og tænkt på de kære, som jeg har mistet igennem livet.

Modificeret efter:
Granitsøjle / Erik Heide
Askov

211. Sommerfugl på afveje

Jeg valgte Birns Bier fordi det er et kunstværk, som jeg har været fascineret af i mange år, og nu hvor jeg har fået nyt arbejde i Bur kommer jeg forbi værket 2 gange hver dag og nyder synet. Det er også valgt fordi det er symbolet på en af de største arbejdspladser i Holstebro, der i 1996 hvor kunstværket er fra, kunne fejre sit 100 års jubilæum. I dag er der ca. 500 ansatte på Jernstøberiet.

Modificeret efter:
Birns Bier / Erik Heide
Holstebro

212. Spiddet barn og isbjørn

Jeg har valgt Jens Galschiøts værk Unbearable (Isbjørnen), da jeg opfatter isbjørnen, som et symbol og en opsang til menneskene om at vi ikke tager vare på vores jord, ud fra klimaet og naturen. Her mener jeg, at der mangler en dimension og det er vores børn. Jeg synes ikke vi varetager børnenes ve og vel godt nok. Vi har valgt et samfund, hvor forældrene arbejder, hvilket medfører at børnene skal passes af offentlige eller private udbydere. Ligegyldigt om det er offentlige eller private udbydere, er der ikke nok voksne omkring børnene. Som jeg ser det, medfører det at der er for mange børn der har det dårligt psykisk.

Modificeret efter:
Unbearable / Jens Galschiøt
Middelfart

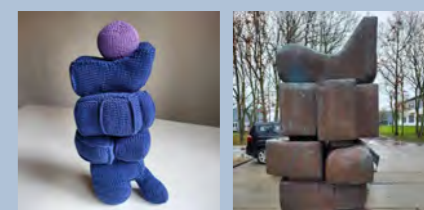
213. Spor af Fenris mor

Henrik Voldmester var en lokal stenhugger. Han har flere skulpturer rundt i byen. Vi boede nabo til ham for en del år siden, og min datter fik lov, at lave skulpturer i hans værksted. Henrik døde kort efter skulpturen af Fenris blev lavet. Og dette er min hyldelse til ham. De lilla ekstra spor, er Henrik der har foreviget hans "spor" i vores lille by.

Modificeret efter:
Spor af Fenris / Henrik Voldmester
Ulfborg

214. Stablet

Jeg cyklede forbi bronzeskulpturen i årevis, til og fra arbejde, og jeg havde udsigt til den fra mit kontor. Jeg har ofte haft lyst til at lægge en rød badebold på toppen, bare for at se hvor længe den kunne holde stand mod vestenvinden i Thy.

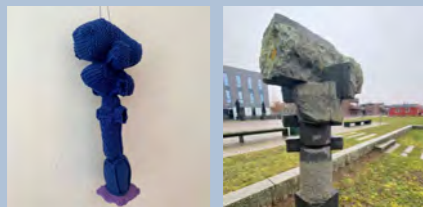
Det lette mod det tunge.
Det runde mod det kantede.
Det luftige mod det nagelfaste.
Skulpturen er opstillet på østsiden af Thisted Gymnasium i 1998, og en enægget tvilling er opstillet i Sønder sø i 2001, i følge www.samlingen.koes.dk

Jeg strikker altid efter opskrift og har i denne opgave oplevet en ny strikketeknik efter udfoldningstegninger. Jeg fandt efterhånden ud af at strikke de kantede figurer i ét stykke, og i stor udstrækning strikke stykkerne sammen.

Interessant og lærerigt. Min perception ser stadig skulpturer i det offentlige rum :-)

Modificeret efter:
Stablet / Bent Sørensen
Thisted

215. Stadig låst

Skulpturen udfordrer med den lette, spinkle sokkel og nederste del og den tunge overdel. Det ender med et fint afbalanceret værk, trods uligheden.

Skulpturen giver striketechniske udfordringer både i struktur, overflader og i forskellige former. Den er strikket i 8 dele og syet sammen. Titlen "Den låste"-

Er skulpturen at sammenligne med et puslespil, hvor sidste brik holder det hele sammen? - og hvilken del?

Hvad med balancen i skulpturen? Den øverste blok er meget dominerende.

- Vælter den?

Tredje øverste blok ligner et væsen - er det den, der er fanget og låst fast?

Ubalancen i værket er forsvundet under strikningen og ændret til ærbødighed over, at den bare står der. Så flot og imponerende.

Min modifikation kommer fra undring over skulpturens placering. Oprindeligt stod den ved Køge museum, men blev i 1988 flyttet. Jeg synes ikke, at den får et flot byrum at stå i. Og det fortjener skulpturen.

Modificeret efter:
Den låste / Jørgen Haugen Sørensen
Køge

216. Stadig Varme Hænder

Jeg har altid været fascineret af hænder, har snittet i træ og formet i andre materialer. Skulpturen med hænder på Sønderne havn ved Åbassinet, skal jeg altid lige hen og mærke når jeg er i nærheden.

Den blev sat op i 2018 af Hjemmeværnsforeningen til minde om 75 året for hjælpen Køge gav til jødiske flygtninge, der blev sejlet til Sverige under 2. Verdenskrig. Efter flere mulige kunstnere, først Prins Henrik, derefter Arnoldi, endte det med at blive Lise Højer, en kunstner fra Køge, der skulle tegne kunstværket Varme Hænder. Jeg kender kunstneren Lise Højer. Og var med til indvielsen ved Åbassinet. En speciel rørende dag, med bl.a. taler fra en kendt jødisk familie. Derfor denne inspiration, da muligheden kom for at strikke. Under krigen var Køge klar til at hjælpe jøderne til flugten. Der er stadig brug for at hjælpe flygtninge, ikke med en båd, men med kærlighed og hjælp i forskellige former. Derfor har jeg byttet båden ud med hjerter.

Modificeret efter:
Varme Hænder / Lise Højer
Køge

217. Stele på kærlighed

Jeg bliver så rørt af Ole Christensens "Stele". Den viser samhørigheden mellem to mennesker, der støtter sig til hinanden. Deres kærlighed er hugget i granit. Man fascineres over hvordan et så stærkt budskab kan formidles så enkelt. Jeg syntes, det ville være spændende at se, hvad der ville ske, når det på samme tid hårde materiale og bløde og enkle udtryk, blev overført til strik, udstoppet med vat. Stelens ru sokkel er delvis dækket, hvor den står nu, hvorfor ved jeg ikke. Jeg tror, den er funderet i kærlighed, og derfor er min modifikation en ny base, et stort, anatomisk hjerte, som holder de to søjler sammen. Min bekymring var, at jeg ved at gøre den del af værket budskab eksplicit, ville gøre stelen plat. Men faktisk - jeg røres også af den modificerede stele, med hjerte, aorta og det hele.

Modificeret efter:
Stele / Ole Christensen
København

218. Stelen version 2

Jeg valgte Bent Sørensen's "Stelen". Den er lavet af granit og har både kanter og bløde former, desuden er der tre huller i skulpturen, hvor man kan kigge igennem og få et kig f.eks. uddrag af himlen, Mariagerfjord, en sejlåb eller hvis man kigger fra den anden side se noget af byen. Min ene sikre modifikation var at spejle den nederste del af figuren, så dette hul blev større og lettere at kigge igennem. Den oprindelige ide, var at lave tro-, håb- og kærlighedssymboler i de tre huller, men dette ville blot ødelægge udsynet gennem hullerne. Jeg valgte dog, at bibeholde hjertet og sætte det på den blå del af den nederste del af skulpturen. Billedhuggeren Bent Sørensen havde stor kærlighed til området og har lavet mange kunstværker, der kan ses rundt om i Hobro. Jeg har snart boet i Hobro i 40 år og elsker fjorden og området. Så selvfølgelig skulle hjertet med også. Jeg har nydt at arbejde med selve strikkeprojektet, men også hvad kunstneren ellers har arbejdet med.

Modificeret efter:
Stelen / Bent Sørensen
Hobro

219. Stenbideren anno 2023

Jeg har valgt at arbejde med "Stenbideren", der står på Nytorv i Frederikshavn. Skulpturen er lavet i 1964 af vores lokale stenhugger Sven Bovin, og den indgår i en fontæne, der består af 5 skulpturer. Stenbideren blev lavet med inspiration fra byens daværende hovederhverv, som var fiskeri fra mindre kuttere. Stenbideren var i mange år byens samlingspunkt, men efter fontænen blev tørlagt i 1996, på grund af erodering i fundamentet, har den levet en stille og anonym tilværelse. I 2019 er der igen kommet vand omkring Stenbideren, og jeg vil give den nyt liv, der kan skabe undren og refleksion hos den forbigående. Modificeringen er inspireret af Frederikshavns nuværende DNA med bæredygtighed, recycling og grøn energi, hvor havet fortsat har en af hovedrollerne. Jeg tilføjer hænder, der vokser ud bag gællerne på fiskens højre og venstre side. Hænderne samler sig i en beskyttende omfavelse af fisken og den tilføjede plante på fiskens ryg.

Modificeret efter:
Stenbiderfontænen / Sven Bovin
Frederikshavn

220. Stenen

Monument i offentlig rum: så naturligvis valgte jeg et fra mit lokalområde. I 2013 lavede Robert (tidligere graver i V. Nebel) monumentet af sten, som han syntes, var passende til dette værk. Hvis der absolut skulle modificeres noget, synes jeg, at "støtterne" kunne undværes. Blandede følelser - pga. kravet til polyesterfyld. Synes ikke, korset kommer til sin ret med de runde former.

Modificeret efter:
Tro, håb og kærlighed / Robert Andersen
Haderslev

221. Stor fugl får sin frihed

Mit valg faldt på, at jeg aldrig havde lagt mærke til denne skulptur, til trods for, at jeg igennem tre år gik på seminariet i Esbjerg, som har fælles parkeringsplads med Bakkeskolen, hvor skulpturen står. Derfor er det vist på tide, at jeg sætter denne smukke fugl fri. Mine tanker omkring Stor Fugl føres ud til Vadehavet, hvor der kommer flere og flere havørne og det derfor var lige netop havørnen, som jeg ser i skulpturen. Det vil dog være både synd og skam, hvis mit værdige projekt, skal sammenlignes med en havørn.. for da først fyldt kom i min figur, ændrede den sig til en ukendt art og blev en meget tyk fugl 😊 Lækker og blød!

Modificeret efter:
Stor fugl / Erik Heide
Esbjerg

222. Stor fugl/Lunde

Jeg holder meget af fugle, så derfor var det oplagt at strikke en fugl. Erik Heide siger om fuglen, at den er fuld af enkle symboler - frihed, skaberglæde og inspiration. Jeg har valgt, at gøre den lidt mere "kluntet", tilføje nogle større vinger, så den kan flyve ud over havet og et større næb, så den kan fange nogle fisk. Jeg tænker her på en Lunde, som jeg synes er en skøn fugl.

Modificeret efter:
Stor fugl / Erik Heide
Esbjerg

223. Stormflod

På stormflodssøjlen kan man se stormfloderne igennem tiden, og de katastrofer der har været på disse tidspunkter. På grund af klimaforandringerne kan vi forvente endnu højere vandstande. Derfor har jeg valgt, at strikke et stykke ind, så søjlen kan blive endnu højere.

Modificeret efter:
Stormflodssøjlen i Ribe / Ukendt
Ribe

224. Stormflodssøjlen

Klimaændringer - Stormfloder - Vandstandsstigninger. Efter et foredrag med DMI i anledning af deres 150 års jubilæum blev jeg ret forstemt, og det gav mig ideen til mit bidrag. Min modifikation må aldrig blive til virkelighed, men skal ses som en opfordring til at stoppe CO2 udledningen!!!!

Modificeret efter:
Stormflodssøjlen i Ribe / Ukendt
Ribe

225. Strik omkring "På Bedding"

Jeg havde på forhånd bestemt, at jeg ville vælge et kunstværk i min hjemby. De to værker, jeg ofte genbesøger på mine ture og er fuldkommen fascineret af, evnede jeg ikke at se som strikket. Derfor valgte jeg et tredje værk, som samtidig fortjener større synlighed. Processen har været så givende og sjov. Min modifikation er et forsøg på at fortælle, at de mange både i På Bedding burde have fået deres helt eget byrum. I dag forstyrres værket af omkringstående almindelige bænke.

Modificeret efter:
På Bedding / Gunhild Aaberg
Fredericia

226. Støberen

Kunstværket er en arbejder fra Valdemar Birns Jernstøberi. Jernstøberiet er og har været en af Holstebros største arbejdspladser de seneste 127 år og har derfor haft enorm betydning for Holstebro. Det blev opstillet i forbindelse med virksomhedens 100 års jubilæum i 1996. Kunstværket er hugget ud i sten med skarpe kanter, hvilket er grunden til at jeg har valgt at strikke i perlestrikket for at symbolisere den ru overflade og lavet sammensyninger fra retsiden for at vise de skarpe kanter. Jeg har tilføjet skulpturen lidt flydende jern i støbeskeen, som løber over og breder sig ud over det fundament den står på. Skulpturen er i aktivitet og medarbejder på byens fremtid.

Modificeret efter:
Støberen / Erik Heide
Holstebro

227. Super mom med unge

Har set skulpturen i Kildevældsparken mange gange i al slags vejr. Den tætte relation mellem mor og unge fascinerer mig. Næb mod næb, tæthed og relationen. Al overflødig er skåret væk. Min datter - og flere af hendes veninder - er for nyligt blevet mødre. Dette er en hyldest til alle mødre, deres smerter, bekymringer, tanker, glæder og sejre. Den lille forandring er ekstra omsorg til ungen, et halstørklæde og helte kappe til moderen. Jeg har læst om Sonja F. M. og hendes kampe som kvinde, kunstner, mor. Fandt ud af der står en mindre afstøbning af Fugl med unge på familiens gravsted på Assistens Kirkegården Kbh. N. Den har jeg besøgt og sagt tak for lån til Sonja. Værket er så enkelt og så udtryksfuldt. Mit strik gør det ikke ære, men håber min hyldest til mødre bidrager til det samlede værk på Trapholt.

Modificeret efter:
Fugl med unge / Sonja Ferlov Mancoba
København

228. Superellipseægget — nu med kylling

For år tilbage sad man ofte med det lille æg i hænderne og slappede af. Nu kører jeg ofte forbi et stort superellipse æg og tænker: hvad kunne ægget måske rumme? Min fantasi har været omkring flere ting, men hvad er der i æg? kyllinger... derfor mit valg at modificere "ægget" med en rede og lilla kylling på vej ud i verden. Monumentet er på en 120 cm høj sokkel og selve ægget er 190 cm høj. For et overholde målene i opgaven er monumentet minimeret til en niendedel. Det har krævet en del "ommere" før den specielle ellipseform blev rimelig, så det har uden tvivl krævet mange "ommere" i udregningerne da den originale form blev udviklet. Min dybeste respekt.

Modificeret efter:
Superellipseægget / Piet Hein
Kolding

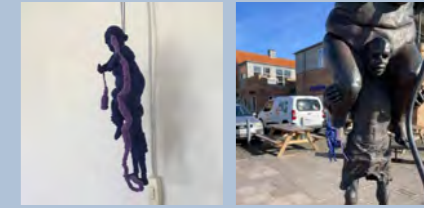
229. SuperWoman

Hvorfor er kvinden bar og manden tildækket? Skulpturen Kvinden På Trappen eller SheMan, som skulpturen også hedder, giver beskueren meget undren. Ser man vinkelret på skulpturen, vil den fra den ene side ligne en mand og den anden side en kvinde. Jeg har været så heldig at besøge kunstneren bag - Heidi Guthmann Birck. Først under vores samtale, gik det op for mig, at skulpturen er en kvinde. Skulpturen er fra først i 1990 - hvor karrierekvinden kom ind i kulturen (habitten). Kunstneren er påvirket af de tidligere græske Kourori eller tvekønnede væsner. SheMan er en modsætning til HeMan. Skulpturen er meget aktuel i forhold til den debat, der er omkring vores identitet i 2023. Egentlig havde jeg ikke lyst til at tilføje en modifikation til SheMan, da jeg blev så glad for skulpturen, jo mere jeg arbejdede med den. Men med stor respekt for skulpturen og kunstneren, blev min modifikation: SuperWoman med kvindetegn (modsatning til SuperMan) og en smuk fletning for at gøre hende mere feminin.

Modificeret efter:
SheMan - Kvinden på Trappen / Heidi Guthmann Birck
Haderslev

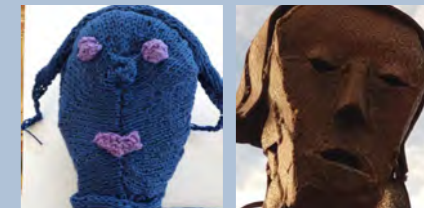
230. Survival of the Fattest

Jeg har set statuen flere gange, og blev straks grebet af dens betydning, om hvordan verdens goder er ulige fordelt. Jeg valgte at strikke en flaske vand, til den stakkels tørstige udsultede mand, stokken blev afløst af en slange, som symboliserer ondskaben i verden.

Modificeret efter:
Survival of the Fattest / Jens Galschiøt
Ringkøbing

231. Sørøveren Børre

Da jeg bor på en vej med navnet Børrehovedvej, tænker man selvfølgelig: Hvem er/ var Børre? Børre var ifølge sagnet en drabelig sørøver, som hærgede i Isefjord. Dette gjorde beboerne på Orø rasende. Derfor lykkedes det dem at indfange sørøveren og hænge ham og senere halshugge ham og sætte ham på en stage....de ville være helt sikre på, at han var død....og samtidig være med til at skræmme ligesindede væk fra farvandet omkring Orø. Han har fået øjne - måske kan de åbne for en indsigt til ikke at hærge uskyldige søfarere. Og en mund til evt. selvforsvar! Værket står på stranden som et varsel - et sømærke - og en påmindelse om at færdes med respekt på havet.

Modificeret efter:
Børre / Steen B. Langvad
Orø

232. Teglværkskvinde

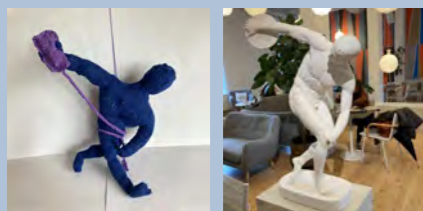
I 1999 blev det dansk/tyske teglsymposium "Terra Arte" holdt på Cathrinesminde Teglværk. Ved spillepladen og ved indkørslen til Cathrinesminde Teglværk står der 3 skulpturer som er lavet ved symposiet, bl.a. en stor flaske i tegl, der er lavet af Vibeke Sørensen.

Cathrinesminde Teglværk vil for mig altid være forbundet med teglværksspillene og dermed med teater.

Denne skulptur minder mig om en person/figur/skuespiller. Derfor modificeringen med tørklæde, arme, forklæde og ikke mindst maske.

Modificeret efter:
Flasken / Vibeke Sørensen
Broager

233. Telefonkasteren

Jeg så en kopi af den gamle græske statue og har erstattet Diskos med en telefon, da jeg synes jeg (og mange andre) er blevet afhængige af den, men samtidig grinte jeg af mig selv, for jeg tog jo netop billedet af skulpturen med min telefon! Derfor har han fået ledningen med el stik bundet rundt om livet.

Modificeret efter:
Diskoskasteren / Myron
Odense

234. Telemuren, detalje

Telemuren er skabt af den svenske kunstner Ulla Viotti i sten fra Petersen Tegl ved Nybøl Nor. Opført 1. gang 1993 og nedtaget 2007. Muren er 45 m lang, 5 m bred og 1,8 m høj. Muren blev nedtaget, da der skulle bygges en bagerbutik på stedet og har i de mellemliggende år været deponeret på Aabenraas losseplads. I skrivende stund er der meldinger om en genopførelse, og at genindvielse på den nye placering forventes at ske den 3. juni 2023, hvilken er samme dato, som muren oprindeligt blev indviet for 30 år siden. Fra første gang, jeg så den, har jeg holdt meget af det smukke kunstværk og derfor været dybt forarget over den udviste mangel på respekt for kunstnerens arbejde til fordel for en forretning. Jeg har valgt både at se tilbage på muren som et monument over tidligere tiders telekommunikation og fremad på dagens kommunikation med mobile computere og telefoner. Min modifikation er derfor tilføje af en siddende person med en laptop og en stående person, der taler i mobiltelefon.

Modificeret efter:
Telemuren / Ulla Viotti
Aabenraa

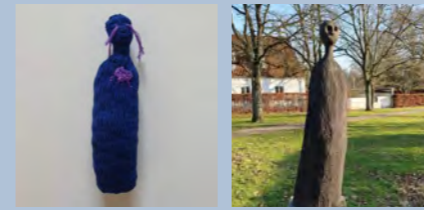
235. Terningen

Mit værk er en terning, som står i Svendborg, som vist på kortet. Terningen er udført i svensk granit og hedder "Den Sorte Kube". Matematiske former er grunden til at jeg valgte denne. Min terning er et heksæder med 6 sider, 8 hjørner og 12 kanter. Reglen er sider +hjørner -kanter = 2 Altså $6 + 8 - 12 = 2$. Archimedes kendte denne regel allerede i 200-tallet f Kr. Da jeg skulle beregne målene på min terning, gik jeg ud fra højden 30 cm. Ved hjælp af Pythagoras sætning kom jeg frem til, at diagonalen er side gange kvadratrods 3. Min sidelængde skulle derfor være max 17 cm, som så skulle omsættes til masker. Jeg strikkede også rundt, så jeg fik strikket 6 kanter, og der var derfor kun 6 kanter, der skulle syes sammen. Da det nu er en terning, valgte jeg at markere antallet af øjne. 1, 2 og 5 er markeret med bomber i lilla, 3, 4 og 6 er strikket med vrangmasker. Terningen står på en spids, som er nedstøbt i underlaget. Jeg har ikke fjernet spidsen, for jeg ved, at den er der!

Modificeret efter:
Den Sorte Kube / Jørn Larsen
Svendborg

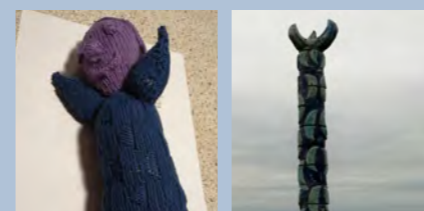
236. Think of the matter of things!

Jeg går mange ture i Hollufgård-området uanset vejr og vind, fordi mine sanser afslappes og pirres i vekselvirkning. Kunstværkerne der dukker op, leder tankerne i anden retning, jeg bliver glad og inspireres til det gode, sunde, levede liv. Værket er udarbejdet i træ – som får lov til at have sit eget liv, fordi kunstneren ikke ødelægger dets oprindelige "ukurante" form og arbejder dermed bæredygtigt. Skulpturen kan dreje rundt om sin akse, så skyggen udfolder sig efter årstiden. Jeg VED nu hvad en shadowhunter er. Skulpturen er udstyret med et HÅB om assistance fra hjerteløbere (HJERTELØBERSYMBOL), der skal beskytte beslutningstagere mod dæmoner, og tårerne, der løber i stride strømme af øjnene på baghovedet, symboliserer den bagudrettede sorg over konkursen, mens de færre tårer foran er et håb om ny god fremtid. Fra at være en sort, uhyggelig skulptur, jeg hurtigt passerede, fik jeg øjnene op for, hvorledes en skulptur kan vedblive at folde sig ud - hvis man giver den opmærksomhed!

Modificeret efter:
Shadow Hunter
/ Niels-Erik Hilbert von Øhlenschläger
Odense

237. Thy søjlen

Jeg bor i Hurup og kigger på søjlen mange gange, synes den var interessant. Derfor har jeg valgt at tilføje et hovede for at vise de stærke folk i Thy.

Modificeret efter:
Thy søjlen / Erik Nyholm
Hurup Thy

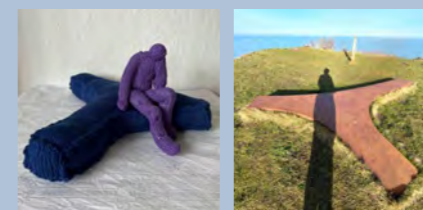
238. Thysøjlen

Har altid boet i Sydthy og derfor næsten dagligt kørt forbi søjlen siden den blev indviet i 1984. Fulgte med i debatten, der var i blandt Thyboerne, om nu ikke det var alt for dyrt (200.000) og at den lignede en totempæl. Jeg har altid syntes den var så flot og har de fineste blå farver. Kunstnerens mening med værket var at det var et var-tegn for Sydthy og at det var lavet til livet, naturen og menneskene. Min forandring er et kvindehoved i stedet for de tre "horn", da Thy altid har haft stærke kvinder og jeg kan godt lide tanken om, at det er en kvinde, der byder velkommen til Hurup Thy. Jeg synes ikke, jeg har fået en anden opfattelse af dette værk, men jeg skal da love for at jeg ser andre værker og tænker : den kunne jeg da også have lavet - i det hele taget ser jeg flere af de værker jeg passerer og tænker over meningen med dem.

Modificeret efter:
Thy søjlen / Erik Nyholm
Hurup Thy

239. Tid til eftertanke

Jeg bor på Fur, var derfor rundt for at se på lokale monumenter/kunstværker. Efter det var jeg ikke i tvivl om, at Diatome 3 skulle være mit værk. På mine gåture har jeg siddet på værket mange gange. Herfra kan man se de fantastiske molerklinter, der består af Diatome-skaller og ler. Når man sidder der, bliver man lidt lille i den store sammenhæng. Jeg har altid været glad for værket, men nu tænker jeg også på fællesværket på Trapholt, når jeg sidder der. Diatome 3 er et af tre udsigtspunkter, der er anbragt på Knudeklinterne og forbundet med et stisystem. Diatomerne er en del af Realdanias initiativ "Stedet tæller".

Modificeret efter:
Diatome 3 / Leth & Gori og Reilulf Ramstad
Fur

240. Tidens tand 3. kopi

Det originale kunstværk, en elefanttand, er/var opbevaret hos en konservator. Som John Olsen var, er jeg også meget fascineret af kunst i naturen, udtænkt af den største kunstner i universet, den Almægtige Skaber. Egentligt ville jeg strikke en østersskal, men kunne ikke finde et menneskeskabt kunstværk af en østersskal. Da jeg fandt ud af at tidens tand i Ribe er en kopi af noget i naturen var det jo oplagt hvad jeg skulle forsøge mig med. Tidens tand af John Olsen findes også lavet af træ og opbevares sjovt nok på Trapholt. Placeret 01.09.2000 iflg. oplysninger fundet på Ny Carlsberg fondets hjemmeside. Da jeg første gang så "Tidens Tand" i Ribe var det blot en skulptur, men nu er det blevet "min skulptur" og jeg synes den er smuk hvor den står i Ribe. Hver gang jeg kører eller går forbi beundrer jeg den. Ændring: En rebstige. Hvorfor? "Morfar, kan du ikke hjælpe mig op?". Hørt på udflugt i Skovsnogen, Kibæk. -Ja, hvilket barn har ikke lyst til at bestige en gigantisk skulptur?

Modificeret efter:
Tidens Tand udført i bronze / John Olsen
Ribe

241. Til eftertanke på det yderste

Jeg købte den fine bronze skulptur, "Den lille Brobygger" lavet af Henrik Busk Andersen. Af salget bliver der doneret penge, til udsatte mennesker, som der skal "bygges bro om". Dette gjorde mig nysgerrig og opmærksom på en stor skulptur "Brobyggeren" også lavet af Henrik Busk Andersen, som står på yderste mole med Vejlefjordbroen i baggrunden. Citat: "Aldrig at stå på det yderste og bygge for andre. Skabe vej. Overvinde adskillelse. Forbinde mennesker. Bryde grænser" Brobyggeren er en gave fra kunstner Henrik Busk Andersen til Vejle kommune i 2019. Mine tilføjelser skal henlede til kvindelige brobyggere. Bilen er en helt konkret tilføjelse - at køre over en bro. Hjertet er inspireret af Vejle Kunstmuseums nye vartegn skabt af Julie Stavad. Skulpturen er et såkaldt "Stresshjerte". Jeg har tænkt det som supplement og som omhandlende næstekærlighed og opmærksomhed på at passe på sig selv og andre i en kompleks verden og at bygge nye broer i livet.

Modificeret efter:
Brobyggeren / Henrik Busk Andersen
Vejle

242. Til minde om

"Monument til Ikast" er Bjørn Nørgaards første skulptur og udsmykning af det offentlige rum. I Højris Parken er min far Carsten Nielsen en del af en gruppe lodsejere, der i beg. af 70'erne beslutter at udstykke jord til et villakvarter, hvor vejene opkaldes efter kunstnere, der opsætter en skulptur på vejen. Bjørn Nørgaards skulptur består af en sokkel i cement og tre søjler i hhv. træ, stål og beton (med indmurede effekter). I midten er en glaspjæl, hvor der oprindeligt var placeret en lagkage fra den lokale bager. Fra spidsen af pyramiden hang forbrugsting (bleer, vaskepulver, dåser, mm). Skulpturen er en hyldest til hverdagen og planen var at den langsomt skulle forgå og blive til en ruin. Jeg har forsøgt at genskabe monumentet og har tilføjet et hjerte, korset og en lagkage, de to sidstnævnte elementer som var en del af den oprindelige skulptur. Hjertet er en kærlighed til kunsten og ikke mindst til min far Carsten Nielsen, som bragte kunsten til Ikast og til mit barndomshjem.

Modificeret efter:
"Monument til Ikast" eller "Kæmpehøj II"
/ Bjørn Nørgaard
Ikast

243. Til minde om...

Jeg går ofte tur i Mindelunden og ud langs stranden og er tit stoppet op ved mindestenen, som er sat op til minde om de fem unge modstandsmænd, der blev henrettet der i 1943. Jeg syntes der manglede et kors for dem, så det har jeg valgt at tilføje.

Modificeret efter:
Mindestenen på Skæring Hede / Ukendt
Skæring

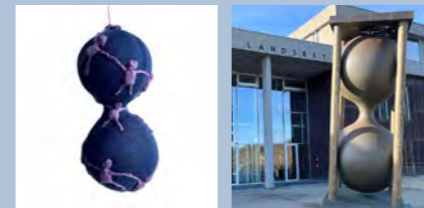
244. Tiliaq – venner

Jeg gik rundt flere gange i Svendborg, der er meget flot kunst. Dog ikke så meget, jeg fik lyst til at ændre på. Så faldt jeg for denne fine fyr. Jeg synes dog, at jeg fik en følelse af kolonimagt, da drengen er placeret ved en skrivepult. Det ledte mine tanker imod dengang man mente, at inuit børn skulle til Danmark og lære at blive danske. Ubehageligt. Så jeg havde lyst til at give drengen et andet passende sted at sidde. Jeg valgte et isbjerg som symbol på Grønland. Det var svært at vælge, da jeg ikke ville krænke på ny. Jeg håber, at mit valg er passende.

Modificeret efter:
Tiliaqbænk / Jens Erik Kjeldsen
Svendborg

245. Timeglasset II

"Timeglasset" af Mogens Møller (2019) troner i bronze foran det nybyggede Vestre Landsret i Viborg. Den er enormt stor (5,5 x 2,5 m) og den taler til mig i kraft af dens elegante og stringente formsprog. Den er både smuk og stærk - og italesætter ifølge kunstneren, tidens afgørende faktor i retssystemet. For mig italesætter den også, hvordan vi mennesker bruger både fortidens erfaringer og håb for fremtiden til at skabe vores samfund.

Jeg savner dog mennesket. Som bindeled mellem loven og samfundet. Og mellem bygning og skulptur. Et samfund er et fællesskab. I nuet og i samtiden - men også på tværs af fortid og fremtid. Mennesket er samfundets dna, og kæden af små menneskefigurer symboliserer derfor både fællesskabets sammenhængskraft og det enkelte menneskes betydning for hvordan samfundet udvikler sig.

Når jeg ser skulpturen i dag er det oftest på afstand - og jeg får altid tanken, at kæden af mennesker er der, når man kommer tæt nok på.

Modificeret efter:
Timeglasset / Mogens Møller
Viborg

246. Torvekone

Jeg har valgt en skulptur lavet af Erik Heide. Det er en af i alt 14, som blev opstillet på Torvet i Haderslev i 1987. Her holdt man i gamle dage torvedag, og de enkelte skulpturer symboliserer folk og deres afgrøder. Jeg er fascineret af skulpturerens enkelthed, men man fornemmer alligevel tydeligt stemningen fra en torvedag. Skulpturerne står på søjler, og det gør, at de virker lettere. Skulpturen her kunne være bondekonen, der kom ind til byen for at sælge de hjemmeavlede grønsager, men det kunne også være pigen, der var med sin mor på torvet. En typisk påklædning var dengang tørklæde og forklæde, som modifikationen viser.

Modificeret efter:
14 skulpturer på søjler / Erik Heide
Haderslev

247. Tro, Håb og Kærlighed

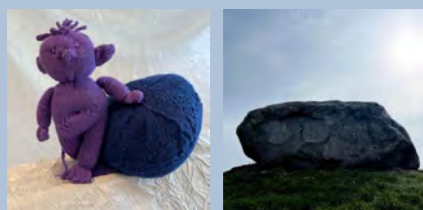

Jeg har taget udgangspunkt i en sten/stål skulptur, som står i en rundkørsel ved til/fra afkørsel ved motorvejen på Aabenraa-siden i det nordgående spor. Det kan oplyses at der i den anden vestgående rundkørsel står en anden skulptur af samme kunstner. Skulpturen er udført af stenhugger Hans Lembrecht Madsen, Aabenraa og opstillet i 1995 og indviet af daværende kulturminister Jytte Hilden. Skulpturens navn er Vi løfter i flok, der hænger sammen med den anden skulptur, Sammen bryder vi frem. Disse skulpturers udformning var et opdrag fra handelsstandsforeningen/erhvervslivet, der gerne ville vise kunst, som tog udgangspunkt i de daværende to kommuner Rødekro og Aabenraa, om at samles om at udvikle de to kommuner til et fælles bedste både erhvervs-mæssigt og for indbyggerne. Jeg har gennem mit arbejdsliv kørt forbi næsten dagligt, og jeg har kunnet tage symbolikken med i mit arbejde som Sosu-assistent på Aabenraa sygehus gennem godt 32 år. Jeg kalder mit bidrag for Tro, håb og kærlighed.

Modificeret efter:
Der løftes i flok / Hans Lembrecht Madsen
Aabenraa

248. Trolde vender tilbage til sten

Jeg bor på Orø, og kører dagligt forbi stenen. Her på øen er der mange sagn, myter, rygter og historier omkring stenens oprindelse. Ganske få tror på fortællingen om trolde, der kastede stenen fra Bornholm til Orø. Det siges at være en løgnehistorie, men det er den historie, som jeg - ved mit værk - har vækket til live.

Modificeret efter:
Orø stenen / Ukendt
Orø

249. Troldestenen i Stenholt krat

Historien fortæller, at trolde passer på det lille Klosterlund museum som fylder 90 i år. Trolde har ligget så længe at den har slået rødder og skovsneglende har slået lejr.

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Engsvang

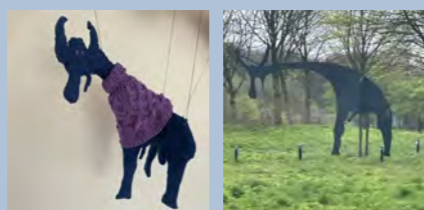
250. Tulipanen anno 2023

Jeg startede med at fotografere alle skulpturer og buste i byen. Printede fotoet og skitserede dernæst ideer på fotos, mens jeg noterede udestående spørgsmål til skulpturen. Jeg fik hurtigt indkredset ideerne til 3 mulige skulpturer og siden valgte jeg tulipanen. Jeg fik lyst til at lade tulipanen spire/sætte blade, samt lave en status på kulturen i Kerteminde pt. Der tilføjede jeg pigtråden. "Kerteminde er en smuk by at bo i, men en hård by at leve i" Jeg lavede en række strikkeprøver, for at kunne gengive granitoverfladen bedst muligt. Undervejs samlede jeg tulipanen 2 gange, da jeg ikke var tilfreds med den første.

Modificeret efter:
Tulipanen / Mogens Rhyll-Svendsen
Kerteminde

251. Tyr med poncho

Jeg er fascineret af tyre og særligt glad for de to store tyre af Bernhard Lipsøe, der står i motorvejsrundkørsel Ø ved Kolding. Tyrene blev først udstillet på Trapholt i 2000 ved et publikumsinddragende svejseprojekt, herfra kom de til Würth og da de blev 18 år, blev de givet til Kolding Kommune. Borgmesteren udtalte ved overdragelsen, at de symboliserer "Koldings driftige erhvervsliv". Jeg synes, at det er en smal og unuanceret fortælling, jeg ønsker mere righoldige fortællinger. Jeg har valgt at strikke den høje af tyrene og min modifikation er, at den har fået en poncho på, der både symboliserer varme, fællesskab og kreativitet, som jeg kender Kolding for og som også er styrkeværdier. Strikket i ponchoen er særligt udvalgt ud fra de nævnte værdier: rib samler, fletmønster illustrerer at veje mødes, skaber fællesskab, man følges ad eller tager videre hver sin vej, knopper er bump på vejen/kreativitet, perlestrik: perlen er i detaljen, i nærværet, i fællesskaber, i kreativitet.

Modificeret efter:
Tyren fra Kolding / Bernhard Lipsøe
Kolding

252. Tyrekoen

Skulpturen står i min hjemby Odense, og når jeg går forbi, kan jeg ikke undgå at lægge mærke til den. Fra en høj firkantet granitblok sidder tyrehovedet og kigger ud på forbipasserende. I forbindelse med dette projekt begyndte jeg at lægge mærke til, at skulpturer af dyr i bybilledet er meget maskuline. Der er ganske få hunner og rigtig mange hanner. Jeg har derfor valgt, at give tyren et feminint modspil ved at give den flere iøjnefaldende yver på kroppen.

Igennem processen har jeg lagt mærke til, hvordan strikken, og fyldet jeg putter i, har sit eget liv. Jeg havde planlagt at lave to helt stringente firkanter, som tyrehovedet skulle stå på - ligesom den oprindelige skulptur. Men strikken vil gerne være elastisk, fyldet vil bule ud og mine syninger er uperfekte. Jeg kom også til at lave det ene yver meget større end planlagt. Det giver et helt andet blødt udtryk, end jeg havde forestillet mig, men som egentlig passer meget godt med min vision for projektet.

Modificeret efter:
Helheden / Stenbukken og tyrehovedet /
Claus Ørntoft
Odense

253. Tænd mine øjnes lys

Jeg har altid syntes, at værket var sjovt lavet, men også lidt lukket og dystert. Jeg synes jo ikke, man skal slukke lyset i andres øjne, men tænde det.

Modificeret efter:
Apaga-me os olhos (Sluk mine øjnes lys) /
Rui Chafes
Esbjerg

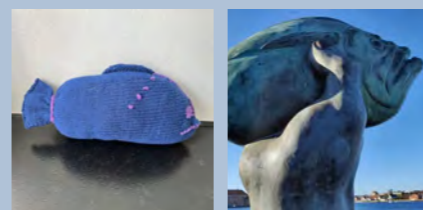
254. Tør Fisk

Opgaven i projektet 'Things Matter' er kunst i det offentlige rum, der får beskueren til at reflektere. Hvad betyder disse objekter, som vi dagligt passerer eller ligefrem opsøger, for os? Ny moderne kunst i Aabenraa ligger i den nordlige ende af gågaden, Nørreport; i sidegader og små passager. Min første tanke, da jeg så Fiskefileten: "Skal det nu være kunst?!" Fiskefileten af Torben Ribe er ikke til at komme uden om! Jeg stoppede også selv op! Rigtig mange lokale har en holdning til den, og den trækker folk til langvejs fra og beskrives i diverse medier. Den er led i vores kunst-DNA; i det 20. århundrede kom kunsten tættere på hverdagen. Mad er motiv i fx stilleben og popkunst. Fisk er sund næring og fast food for alle. I opgangstider er der råd til kunst, der vækker opsigt. Når den rammer noget almen menneskeligt, 'siger os noget' opstår fællesskab.

Modificeret efter:
Fiskefilet / Torben Ribe
Aabenraa

255. Uden titel

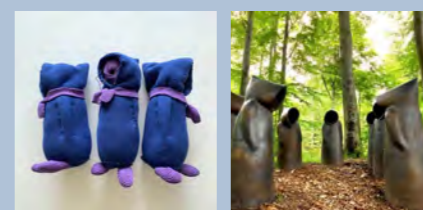
Dejlig proces.

Modificeret efter:
Flynder i greb / Günter Grass
Sønderborg

256. Uden titel

257. Ulkerup-sjælene hvisker i skoven

7 kutteklædte "Ulkerup-sjæle" visualiserer den mytiske fortælling om det folk, som Christian d. 7. tvangsudflyttede fra deres skovlandsby i 1782. Gruppen af syv kutteklædte Ulkerup-Sjæle blev i 2010 opstillet i den frilagte landsbytomt i Ulkerup Skov. Siden er der kommet to yderligere medlemmer til, som står lidt væk fra gruppen. Ifølge legenden kan man tydeligt høre Ulkerup-Sjælene hviske sammen, når man passerer dem i tusmørket - og ved nattetid bliver figurerne levende for at besøge deres tidligere hjem i skoven.

Modificeret efter:
Ulkerup-sjælene / Per Pandrup
Nykøbing Sjælland

258. Under hylden

Jeg har altid holdt af Hyldemor kunstværket (efter H. C. Andersens eventyr Hyldemor) uden at kende titlen før i forbindelse med dette projekt og er blevet fotograferet med det ved flere lejligheder, bl.a. med min far på vores fælles fødselsdag i Sophienholms park (da Kulturvet blev renoveret) og på min 60 års fødselsdag, da værket var tilbage på Kulturvet. Jeg føler en vis relation til det og synes, at figurerne udtrykker en stærk samhørighed samtidig med et stille vemod, derfor har de fået lilla hjerter som symbol på kærligheden og et drys af hyldeblomster, da de ifølge historien om Hyldemor sidder under hylde træet på deres guldbryllupsdag. Efter at have dykket ned i kunstværkets baggrundshistorie forstår jeg måske bedre deres vemodige ansigtsudtryk, som nok mere er et udtryk for deres glemsomhed. Det har været en stor udfordring at strikke Hyldemor; større end jeg havde regnet med, men også lærerigt og sjovt at deltage i Trapholts fælles projekter.

Modificeret efter:
Hyldemor / Hanne Varming
København

259. Vandige forviklinger

Kunstværket "Vandkunsten" hedder i daglig tale "Grædemuren", da der løber vand ned ad den. (Eller gør det?) Jeg valgte at arbejde med "Grædemuren" ud fra, at jeg går forbi den næsten hver dag. Jeg tænkte, at den firkantede form, ville være enkel at strikke. Det gav dog udfordringer ift., hvordan ret- og vrangmasker "samarbejder og modarbejder" hinanden. Jeg har udarbejdet mange strikkeprøver.

Der er delte meninger blandt byens borgere, den lokale skohandler og kommunen, hvorvidt vandet løber på muren. Endvidere er der delte meninger, om muren skal flyttes eller blive stående.

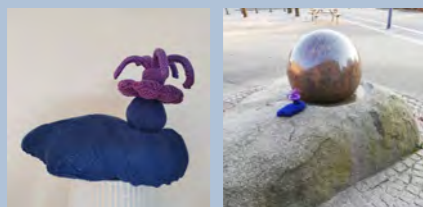
Modifikation = lilla garn = vand.
Vandets vej ned ad muren giver uenigheder = forviklinger = knuder.

Forviklinger:
Løber vandet eller løber vandet ikke?
Skal muren flyttes eller blive stående?

Fremover vil jeg holde øje med vandets løb ned ad "Grædemuren".

Modificeret efter:
"Vandkunsten", ("Grædemuren")
/ Helge Bertram
Holstebro

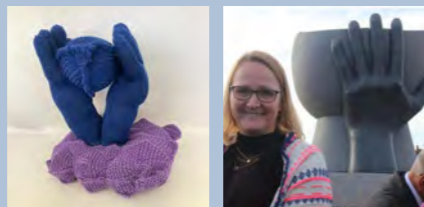
260. Vandkunst

Jeg har tænkt en del over hvilken skulptur jeg skulle vælge, men besluttede at det skulle være noget fra Hedensted kommune hvor jeg bor. Jeg kan godt lide vandkunsten på Hedensted bytorv, men har nu ændret den til et springvand så den bliver mere synlig.

Modificeret efter:
Vandkunst / Ukendt
Hedensted

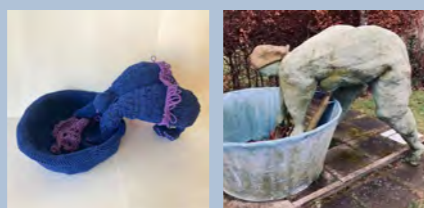
261. Varme hænder til havs

Kunststykket kender jeg via det kreative fitness center (tidligere Løvens hule på Gl. Lællinge gård), hvor jeg fandt et kreativt frirum og har tilbragt mange dejlige timer. Lise Højer har i den grad været inspirerende og hendes kunstværk fortæller om den tid under 2. Verdenskrig, hvor fiskere hjalp jøder over sundet. I dag står kunstværket på land, men jeg syntes, det ville være smukt, hvis hænderne kom op af vandet. Derfor har jeg placeret kunstværket på hav.

Modificeret efter:
Varme hænder / Lise Højer
Køge

262. Vaskekonen

Monumentet er en KVINDE, som der er få af - udført i glasfiber - hvor kunstnerens opgave har været bundet til design- og historiekvarterets etablering, hvor "vaskekonen" er placeret, præcis hvor sæbefabrikken lå. Jeg tænker på nogle af de mange "fat ladies" som er formet gennem tiden, ofte i kobber, og messing. De taler til min humoristiske sans! Selvom titlen er "vaskeKONE" kan det meget vel have været en kvinde med lange øjenvipper, lakerede negle, og blondeundertøj, som skånsomt må vaskes i hånden ;-) Jeg har ikke fået en ny opfattelse af værket, som er et af flere som Henrik Fisher har lavet - jeg skønner de alle er lavet m.h.b på at man trækker på smilebåndet - kvinderne er netop ikke nutidens skønhedsidealfigur.

Modificeret efter:
Vaskekonen / Henrik Fischer
Kolding

263. Ven og bølge

Var han de åndssvages ven?

Hvad gør vi med mennesker med handicap idag, gør vi nok?

Skal vi frarøve mennesker med handicap, deres frihed, spærre dem inde på institutioner, med mangel på ressourcer, varme hænder og smil?

Skal vi tage hjælper-timer fra mennesker med handicap der bor i eget hjem?

Skal den gravide kommende mor vælge sit barn fra og få en abort, for ikke at ligge samfundet til last, hvis prøve scanninger viser at barnet vil blive født med et handicap?

Hvad er et værdigt liv? Hvordan kan vi som samfund give et værdigt liv?

Er det bedre ikke at blive til?

Jeg har strikket en LILLA NÆSE og en BØL-LEHAT på værket, da jeg synes, at Christian Keller med nutidens øjne, ikke gjorde alt godt (bla. tvangssterilisation, indespærring). Næsen symboliserer en politisk næse.

Det har jeg lært: Christian Keller gav mennesker med et handicap et bedre liv, end de havde før, han oprettede de Kellerske anstalter i Brejning, hvor de bla. blev bundet på markerne.

Modificeret efter:
Christian Keller / Ukendt
Børkop

264. Venner

Egentlig ville jeg "bare" give skulpturen lidt mere H. C. Andersen eventyr, men da jeg læste at Stoppenålen af Frede Troelsen symboliserer feminin versus maskulin kom jeg til at tænke på rig versus fattig og gav stoppenålen fint tøj på og knappenålen en top-hue. De to skulpturers symboler har jeg søgt at forene ved at lave en forbindelse mellem stoppenålen og knappenålen, som skal vise at venskab kan opstå trods forskelle.

Modificeret efter:
Stoppenålen / Frede Troelsen
Odense

265. Venter på vår

Jeg ville finde et kunstværk tæt på, hvor jeg bor. I Byparken blev der 14.oktober 2021 indviet en række skulpturer af Anders Tinsbo. De lever op i Parken og er så smukt placeret langs én af stierne. Tinsbo har arbejdet med stramme kurver og det organiske og netop denne skulptur "Venten" passede ind i mit strikkeprojekt. Jeg har flere gange måtte kigge på originalen og er blevet udfordret af, hvordan jeg kunne skabe favnen eller armene. Egebladet symboliserer forårets komme.

Modificeret efter:
Venten / Anders Tinsbo
Glostrup

266. Verden er blevet mindre

Jeg har siden 1983 nydt "Vinger", hver gang jeg passerede den. Den er smuk i alle årstider, morgen og aften, - vingernes lethed har givet et poetisk præg. Modsætningerne i materialerne giver i såvel konkret som symbolsk forstand et billede af en stækket fugl med stor udlængsel, som må nøjes med udsigten over fjorden. Bestemt ikke nogen dårlig udsigt, men begrænset. Siden 1983 kan man roligt sige, at verden er blevet mindre, vi får dagligt glimt af selv meget fjerne egne bragt direkte ind i stuen. Det bedste er selvfølgelig at sanse og opleve verden direkte, men hvis man ikke har muligheden, er billederne ikke den dårligste erstatning. Det gav mig ideen til at indsætte en globus mellem søjlerne på "Vinger", - så er verden også kommet til skulpturen. Jeg nyder og vil stadig nyde skulpturen på samme måde som tidligere.

Modificeret efter:
Vinger / Erik Heide
Kolding

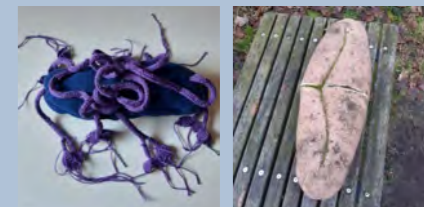
267. Viden med magi

Historien om den vise Rødstensmanden findes i flere forskellige sagn fra Fur. Rødstensmanden på Fur Museum er en ret kraftig mand, som jeg har noget svært ved at se bo i den lille hule i Rødsten. For at hjælpe ham lidt på vej, har jeg givet han lidt magi i hånden i form af en "seppedejesten". Jeg synes, det var sjovt at tage udfordringen op.

Modificeret efter:
Rødstensmanden
/ Jakob Kristian Vestergaard
Fur

268. Vildskab

Kunstværket ligner en kokon/puppe. Mærker en ensomhed som den ligger der på bænken, som om den er efterladt, noget et væsen ikke vil vide af. Har lyst til at give det kærlighed så den kan blomstre og udfolde sig. Den er gemt og glemt. Modificering=forvandling. Indeholder modsathed, indeklemte livsglæde der kalder. I forvandlingen bliver den et legende objekt. Efter processen føler jeg en forbundethed med værket, jeg kan gentage processen og noget nyt vil opstå.

Modificeret efter:
Nøgent objekt / Maja Fjord
Fjord
Døvling

269. Visdom og medmenneskelighed

I Holstebros gågade ligger 3 kunstcirkler: Livets kilde, Jesu hånd og Odins Øje. Det er cirkelrunde belægninger i farvet granit med en figur af rustfrit stål i midten, hvorfra der ind imellem løber vand ud over granitten. Jeg har valgt Odins Øje - Odin havde kun et øje- det andet havde han ofret for at opnå visdom. Men hvad er visdom værd, hvis man ikke også har øje for, og omsorg for, andre mennesker. Det rustfri øje ser koldt ud. Derfor har jeg valgt at give regnbuehinden den lille farve som symbol på varme, medmenneskelighed og omsorg, og hvis disse egenskaber kombineres med visdommen, vil verden kunne forvandles til et bedre sted.

Modificeret efter:
Odins Øje / Bjørn Nørgaard
Holstebro

270. Vores lille havfrue

”Den lille havfrue” er meget populær blandt turister, og repræsenterer danskere og Danmark for dem. Men er hun et udtryk for os og tager hun imod de mange turister på en god måde? H.C. Andersen beskrev, at hun var parat til at ofre alt for at nå det hun ønskede - den smukke prins. Hun havde evnen til at overskride og bevæge sig ud over sine mentale barrierer, og forstod hvad der virkelig betyder noget. Den lille fjer bag Havfruen er symbolet på denne evne, som havfruen besidder. Og det lille symbol som havfruen holder i hænderne, er symbolet for det 17. verdensmål: Partnerskaber for handling. Havfruens budskab til turisterne og os alle sammen er, at vi alle må overskride og bevæge os ud over vores mentale barrierer, og forstå hvad der virkelig betyder noget - som det 17. verdensmål lægger op til: at vi skal løse udfordringerne i fællesskab!

Min strikkeproces har nok ikke forandret min opfattelse af værket...

271. Vær forberedt på højvande

Jeg har nydt at sidde på dette kunstværk/bænk med flot udsigt

Modificeret efter:
På bedding / Gunhild Aaberg
Fredericia

272. VØLVENS MAGISKE HÅND

Der er adskillige skulpturer i Vejen, jeg kunne have valgt, men denne barske skulptur, der illustrerer en mytologisk figur og kvindelig kultleder har været fascinerende for mig i de 27 år, jeg har boet i Vejen. ”Held hun hed, hvor til Huse hun kom, spæede Vølve; Ulve hun tæmmede, Seid hun øvede, Seid hun elskede. Altid var hun yndet af onde kvinder”. Min modifikation: Hånden skulle pyntes med neglelak, og den skulle varmes med en strikket vante om vinteren.

Modificeret efter:
Vølven - ”Held hun hed”
/ Niels Hansen Jacobsen
Vejen

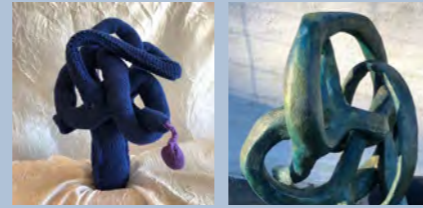
273. Æ Kagmand med blomster

Jeg synes, det var en sjov figur. Men når jeg tænkte nærmere over, at han var moralens vogter og lovens lange arm, synes jeg det var knap så sjovt. Især kan jeg ikke lide tanken om, at pissen sikkert blev brugt flittigt, vel at mærke uden rettergang. Han står som en kopi på Torvet i Tønder. Originalen står på museet i Tønder. Jeg har valgt at erstatte pissen i hans hånd med en buket blomster, idet jeg går ind for påskønnelse og opmuntring i stedet for kæft, trit og retning. Folket skal ikke være underkuet. De skal turde sige deres mening og leve livet uden angst.

Modificeret efter:
Æ Kagmand i Tynne / Ukendt
Tønder

274. Æbletræ

Den originale skulptur er lavet af en af Orøes kunstnere, Torben Christensen - billedkunstner og skulptør. Han kalder sit værk ’konstruktion/abstraktion’. Værket er fra 2022, et produkt af fornøjelsen ved at arbejde med form og farver, lavet af fibermix på et skelet af cykelslanger og malet med akrylmaling. Valget faldt på denne skulptur, da jeg finder den virkelig smuk. Den synes, for mig at være som et træ, derfor er min modifikation et æble - dansk frugt skulle det være. Skulpturen står ved Langdalgaard, et sted i nærområdet med bl.a. restaurant, væveatelier og hyggelandbrug samt sommergalleri med primært lokal kunst. Skulpturen er strikket som rør, fyldt ud og formet med variation over formen - jeg har set mig nødsaget til at sy noget punktvis sammen. Valget faldt på de enkle rør, da stedet, hvor den står, kører efter devisen ’keep it simple’ /lidt men godt. Jeg har vist Torben min strikkede udgave af hans skulptur, og han synes, den er ’herlig med det lille plukkeklare æble’.

Modificeret efter:
Konstruktion/abstraktion
/ Torben Christensen
Orø

275. Øret

Jeg var forbi flere forskellige muligheder, da jeg skulle vælge den skulptur, jeg gerne ville strikke, blandt andet Effort Commun af Sonja Mancoba. Men de blev alle fravalgt, fordi jeg ikke kunne finde ud af, hvordan jeg skulle modificere dem.

’Øret’ på Herlev Bibliotek har altid irriteret mig - jeg synes, at det hænger på hovedet. Desuden er et øre noget levende og organisk, ikke noget sterilt og klinisk, som Anders Tinsbos ’Øret’ fremstår for mig. Og så hænger det så umanerligt højt oppe, man opdager kun ’Øret’ hvis man står ret langt væk og kigger på hele bygningen. Jeg besluttede derfor, at det måtte være på tide at give ’Øret’ lidt kærlig opmærksomhed.

Jeg besluttede derfor at jeg måtte moderere værket dels ved at vende det den rigtige vej, dels med lidt ørevoks.

I løbet af min strikkeproces finder jeg ud af, at man kan se ’Øret’ enten som bogstavet ’b’, eller som en stiliseret person, der sidder og læser - og det bliver derfor til et mere velplaceret værk.

Modificeret efter:
Øret / Anders Tinsbo
Herlev

276. Åbent fængsel

Skovtårnet, tæt på hvor jeg bor, drager mange. Og med god grund. Det er både smukt at se på og opleve.

For mig er Skovtårnet, som er tegnet af EFFEKT Arkitekter, forbundet med en bitter-sød følelse:

Jeg er blandt dem, der ikke kan tage del i det offentlige rum og de kultur- og naturoplevelser, som andre tager som en selvfølge.

Blandt dem, der pga. fysisk svækkelse eller handicap eller måske psykiske udfordringer ikke blot kan forlade hjemmet og vandre uhindret og fri mod tårnets top og en åben, blå himmel.

Mit bidrag er en kærlig hilsen til alle de andre, der ligesom mig må holde sig hjemme eller tage nogle få, meget nøje planlagte ture.

Mit ønske er, at min lille forandring vrider tremmerne fra hinanden i det åbne, usynlige fængsel og giver os alle et lille pustenum i det fri.

Skovtårnet er ikke tilmeldt Dansk Handicapforenings ledsagerordning. Det tager for mig lidt af pynten af tårnet.

277. Åle-Katrine

Jeg går ofte forbi Åle-Katrine's Hul, som er en rasteplass for cyklister ved Malling. Her er stenen med teksten Åle-Katrine's Hul hugget i et stengærde. Stedet er oprettet af Århus Kommune, formodentlig for at ære Åle-Katrine (Katrine Nielsen), idet hun dagligt tog et hvil her på hendes lange gåtur.

Åle-Katrine har ikke udkæmpet de store kampe, udover at kæmpe for at overleve ved at sælge fisk. Hver morgen kl. 6 gik Åle-Katrine til Norsminde for at købe fisk og derefter gik hun rundt på Beder, Malling og Ajstrup egnen og solgte fiskene. Efter min opmåling har hun gået minimum 15-20 km hver dag i ca. 20 år. Imponerende!

Man skal anstrenge sig for at bemærke stenen, så derfor valgte jeg at strikke den og sætte ben på, så den kommer op i højden, samt lave en lidt sjov fisk, for det jeg har læst om Katrine's liv, tyder ikke på at hendes liv har været særligt muntert.

Desværre bliver det der er inde i ens hoved, ikke altid det der kommer ud i fingrene, men en spændende opgave.

Modificeret efter:
Ukendt / Ukendt
Beder Malling

English Version

122 Introduction

Karen Grøn

127 Abstract

Off the pedestal

Dialogic, feminine and critical versions
of public art and cultural heritage

Tina Louise Hove Sørensen & Birgit Eriksson

120

121

Introduction

"I will never again JUST pass by a statue without taking notice. My brain immediately begins to think about possibilities and modifications - and I pay much more attention to the sculpture. And this has actually been an amazing effect of the work during these weeks." (Participant on Facebook)

What does it do to our self-understanding when only 5 out of 101 statues in Copenhagen are of women? How do the sculptures and monuments in our common public spaces influence us? And what would we change if we could? In the collaborative *Things Matter* art project by Randi Samsonsen at Trapholt, 278 citizens explored and discussed the importance of works of art in public spaces over the course of the winter and spring of 2023. Subsequently, the topic has been put on the political agenda as Minister of Culture Jakob Engel-Schmidt in March 2024 expressed a desire to change the gender bias and support the tribute of more women with statues in public spaces.

The participants' task was to choose a work of art for which they had ideas for changes and subsequently knit this work. Each participant knitted a mini-version of the existing sculpture they had chosen in a public space. The mini-version of the original sculpture was knitted in royal blue yarn. Suggestions for changes/modifications were knitted in purple yarn. Randi Samsonsen incorporated all of the contributions into the final work of art, which consisted of a huge base on which the numerous knitted objects were mounted.

You can read (in Danish) the 278 stories behind the knitted mini-sculptures, along with the participants' reasons for their changes, in this catalogue. The works have been organised according to the titles that the participants have given their contributions. The map of Denmark on pages 46–49 provide an overview of where the annotated art works are located.

Things Matter

"Something I've noticed is that every time I see a thing that I've driven by many times, I start to knit it inside my head." (Interview with participant)

Things Matter may be understood in the sense that all of the THINGS we are surrounded by MATTER. The word MATTER itself can also be translated to the Latin materia or material. Materials, volume, location and materiality have a bearing on how we experience and are influenced by our surroundings. Therefore, a work of art's (THINGS) materiality (MATTER) is of critical importance (MATTER).

With *Things Matter*, Randi Samsonsen has wanted to make us aware of our sensual self. By tradition, knitwear is strongly linked to the human body, as it's here that it's worn in the form of jumpers, scarves, socks etc. Samsonsen is preoccupied with shifting the focus away from knitwear as clothing to knitwear as an object. What happens when the hands are used to construct things through knitting without a recipe? What does it mean to be "in process" with materials? When does the object you knit become a thing?

Samsonsen has not only shifted the focus away from knitwear as clothing to knitwear as an object, but also invites us to adopt a position in relation to societal norms and traditions. With the help of yarn, knitting needles, sketch pads and conversation salons, the participants have seen, touched, reflected on, thought about and discussed the numerous works of art that we pass by on a daily basis without noticing.

Cumulative care and collaboration

Things Matter has been time-consuming! In a positive way. With my small contribution, I have gained a much greater understanding of the process used by an artist in a work. The few knitted stitches in my contribution have taken much more time to investigate, plan and make than I expected. But I'm very pleased with this experience, and have – I believe – gained much more respect for the processes used by artists in their works. (Evaluation response)

The collaborative works of art at Trapholt connect the vision of one artist with the abilities of the citizens in one piece of handiwork. The artist could never have created a work with so much variation, imagination and cumulative care. The citizens could not have contributed to such a complete work of art without the vision and simple principles of the artist.

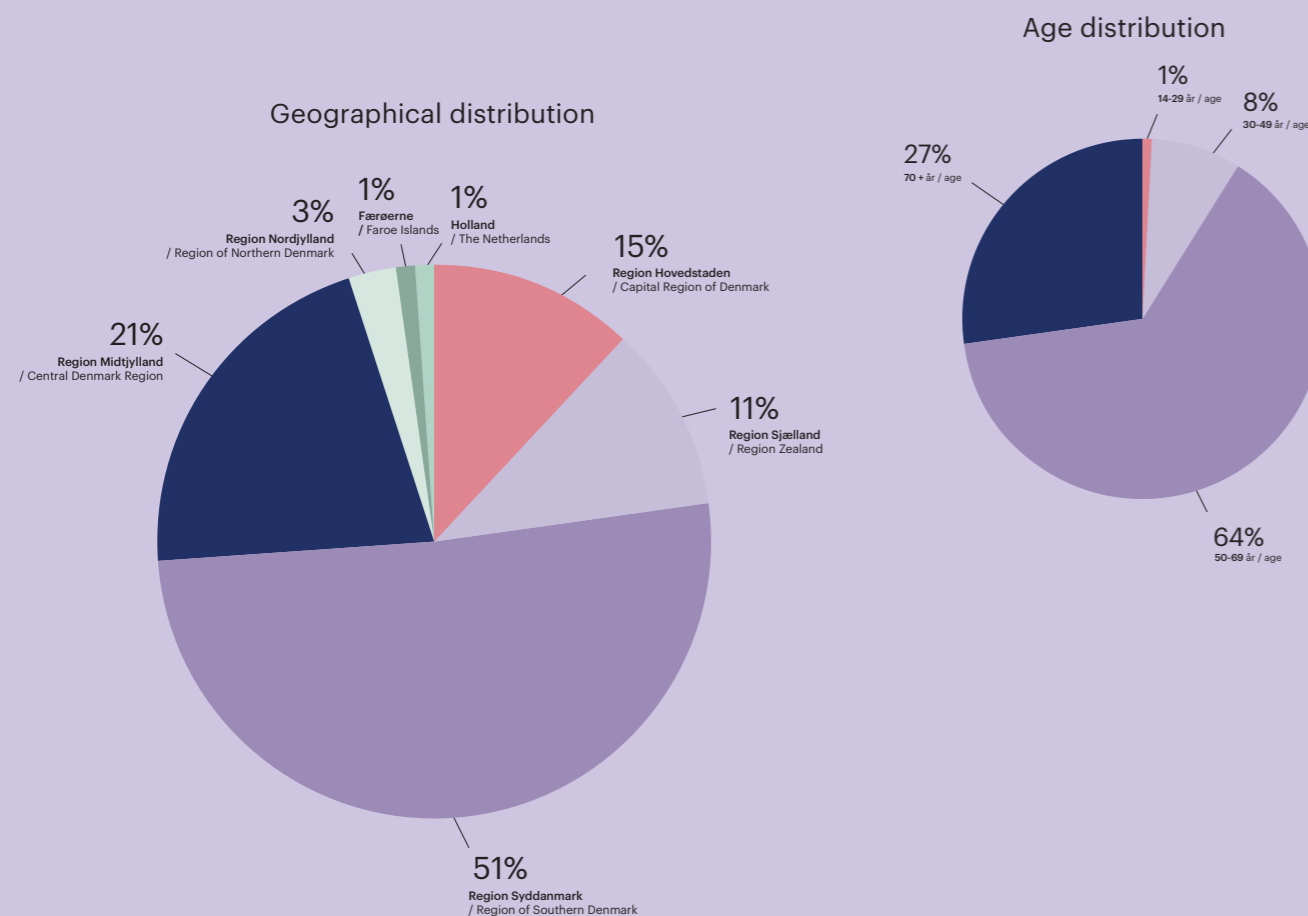
The visionary framework of the artist, combined with the individual creativity and masterful handiwork of the citizens has resulted in a work that could only have been created jointly.

Things Matter stands on the shoulders of Trapholt's previous collaborative works of art. *Maskernes Hus* with Isabel Berglund at the Danish Cultural Summit on the island of Mors 2014; *Maskernes Monument* with Isabel Berglund 2015-16; *Waste Time Home Party* with Anja Franke 2016-17; *Tingsted* with Rasmus Bækkel Fex 2019-20; *Stitches Beyond Borders* with Iben Høj 2020; *LightHope* with Hanne G. and Rasmus Bækkel Fex 2020; *Among the Trees* with Tina Ratzer 2021-22; *Data Mirror* with Astrid Skibsted 2022.

Participants and partners

The project has been a healthy challenge for working with needlework from another angle than I'm used to. It's also particularly exciting to learn about the thoughts of an artist, as well as to learn a little about the work process. (Evaluation response)

The collaborative works of art at Trapholt are not directed at a specific target group, but to anyone who wishes to contribute their handiwork or craft to a collaborative work. The participants in the *Things Matter* project come from all over Denmark. 51% come from the Region of Southern Denmark, 23% from the Capital Region of Denmark and Region Zealand and 21% from the Central Denmark Region. The vast majority (89%) are over 50, and all the participants are women. Besides the fact that the project includes participants from all over Denmark, the diversity in relation to the level of education is greater than that which is normally found at art museums, in that the project attracts citizens with a medium level of education (51%), which, according to a national user survey by the Danish Palaces and Culture Agency, normally constitutes 35% of visitors to art museums.

The project has had Craft Partners and Craft Ambassadors from all over the country on board. The Craft Partners distributed materials, collected contributions and organised public events. The Craft Ambassadors are private individuals who invited regions into Craft salons in their own homes or local cultural centres/libraries.

Evaluation

This spring has been a really beautiful experience and - both alone creatively and in conversation with others - created a lot of reflection, which has been at the centre of many discussions. (Evaluation response)

The fact that there were limitations/restrictions, which guided the process in a specific direction, has been inspiring. I was free, to a certain extent, in my own creative process but was part of a bigger picture, which was incredibly exciting. (Evaluation response)

Trapholt's aim with the collaborative works is to strengthen creativity and communities, as well as discuss important topics through craft. Follow-up research into the project indicates that the unique thing about Trapholt's collaborative works of art is the combination of four elements: the ideas and dogmas of the artist, the personal contributions of the participants, the togetherness during the process and, finally, the exhibition of the collaborative work at the museum.

In *Things Matter*, the participants have been very engaged in exploring and discussing works in public spaces. Many have found the task challenging and some have found it too difficult. But generally, the participants have appreciated that they have had a lot of freedom to express themselves on the theme creatively through their handiwork within the artistic rules. The participants indicated that the project had changed their relationship to works in public spaces (69%). Nearly all of the participants (96%) have carried out some research, and the majority (75%) have spoken with their surrounding environment about the project. The experience of being part of a community is key for many of the participants (78%) and the project's Facebook group, with more than 750 members, is an important meeting place. Some citizens have even acted as critical cultural operators in their local communities, where the project has generated conversations on the significance of works in local areas. For example, one of the project's local knitting groups was invited to contribute with input for the development of the municipal cultural policy.

The participants are of the opinion that projects such as *Things Matter* can have the societal potential to:

- Strengthen creative skills (91%)
- Preserve and develop traditions for handiwork (95%)
- Strengthen communities (79%)
- Establish discussions and reflections about art in public spaces (86%)
- Make the art museum more accessible and diverse (90%)
- Provide access for people to express themselves through a work of art (96%)

Research

In 2021, Trapholt received a grant from the Velux Foundation's Museum Programme for the research project *CraftVærk*. This is a three-and-a-half-year research collaboration with Professor Birgit Eriksson and postdoc Tina Louise Hove Sørensen from Aarhus University. The VELUX FOUNDATION's Museum Programme financed the implementation of *Things Matter* in 2023, as well as the collaborative artwork *Data Mirror* in 2022. The *CraftVærk* research project examines what major collaborative, craft-based art projects do for the contributors, the museum, society and the concept of art. The results of the research are presented in the catalogues for *Data Mirror* and *Things Matter*, as well as scientific publications.

In the catalogue article “Down from the pedestal: Dialogical, feminine and critical versions of public art and common cultural heritage” Professor Birgit Eriksson and postdoc Tina Louise Hove Sørensen explore how, on the basis of a rich empirical material, *Things Matter* creates harmonised, dialogical and critical processes and discussions about collective memory through knitting. By inviting ordinary citizens to process and reshape sculptures in public spaces, Eriksson and Hove Sørensen outline how the project draws on and inscribes itself in the on-going debates about the role of sculptures in public spaces. Based on theories about monuments, dialogical-agonistic art practices and unofficial cultural heritage practices, the article analyses how the creative, critical and agonistic methods of the citizens intervene in the contexts, narratives and debates associated with the sculptures and often offer their personal and particular take on the type of narrative they can evoke now.

Eriksson and Hove Sørensen see a critical fundamental mode in the project. This is reflected in the various contributions and their descriptions, in which the participants offer a take on how, e.g. gender could be represented differently in public spaces. *Things Matter* therefore positions the participants as critical and creative cultural heritage operators, which for a number of participants has led to an enhanced agent and empowerment in terms of how we represent our collective memory and identity in public spaces. But not everyone is critical. Some of the contributions are humorous, actualised and beautifying co-narratives, which both literally and figuratively pull the art down from the pedestal and put it within easy reach. Eriksson and Hove Sørensen view this as one of the project’s strengths and argue that *Things Matter* is a harmonic project in which multiple perspectives co-exist in a single work.

Karen Grøn,
Director, Trapholt

Thank you

Thank you to the 278 contributors to the project. The magic in the collaborative work of art happens when the artist’s vision meets the engagement and high abilities of the participants within the area of craft.

Trapholt would also like to thank the numerous Craft Partners and Craft Ambassadors who have ensured access to communities in *Things Matter* throughout Denmark. Thank you to BIBLIOTEKET on Rentemestervej in Copenhagen NV, Kulturmaskinen in Odense, Holstebro Bibliotek, Vejen Public Library and the National Gallery of the Faroe Islands “Listasavn Føroya”. Thank you to Craft Ambassadors in Svendborg, Odense, Middelfart, Hurup Thy, Holstebro, Vejle, Gredstedbro, Esbjerg and Kolding.

A big thank you goes to the VELUX FOUNDATION for their Museum Programme, which has enabled two collaborative art projects and the research collaboration with Aarhus University.

A special thank you to Professor Birgit Eriksson and postdoc Tina Louise Hove Sørensen for their important sparring in the development of projects and the task of collecting, organising and processing huge amounts of data for essential knowledge and valuable insights; partly in the article for this catalogue and partly in scientific publications.

The biggest thank you goes to Randi Samsonsen, the person behind the artistic vision and implementation of the final work of art. The risk of allowing the participants so much freedom without knowing what they will give back is considerable. One cannot fail to be impressed by the way that Randi has been available for the participants during the process and, in particular, how she has managed to consolidate so many contributions into a single, through-composed work of art.

The project is
supported by

VELUX FONDEN

Abstract

Off the pedestal

Dialogic, feminine and critical versions
of public art and cultural heritage

By Postdoc Tina Louise Hove Sørensen
& Professor Birgit Eriksson

The article “Off the pedestal: Dialogic, feminine and critical versions of public art and cultural heritage” investigates how the collaborative art project *Things Matter* uses knitting to engage in creative and critical discussions about collective memory and identity. With *Things Matter* (2023-2024), Trapholt and textile artist Randi Samsonsens invited participants to make a scaled-down knitted version of a sculpture from their local area. Notably, they had to add alterations reflecting what they would like to be different about the chosen sculpture. The final artwork, where the 278 three-dimensional miniatures were mounted on a pedestal, is exhibited at Trapholt from November 2023 to November 2024 and then preserved in Trapholt’s collection.

Things Matter is the latest in a long series of craft-based participatory art projects that Trapholt has hosted since 2014. Previous projects include, among others, *Stitches Beyond Borders* (2020-2021), where citizens embroidered personal boundaries in commemoration of the centenary of the cession of North Schleswig from Germany to Denmark, *Among the Trees* (2021-2022), which focused on nature and climate through quilting, and *Data Mirror* (2022-2023), where participants interpreted data traces with vertical and horizontal embroidery stitches. This practice, where citizens are invited into the museum to create collective artworks together with an artist, aligns with the agenda of participation, diversity, and inclusion that has characterized museums nationally and internationally in recent decades (Black, 2005, 2011; Simon, 2010; Sternfeld, 2013; McSweeney & Kavanagh, 2016; Hetland, Pierroux & Esborg, 2020; Chynoweth, Lynch, Petersen, & Smed, 2020).

A focal point for research in museum participation has typically been how traditional distinctions between institution and citizen, exhibition objects and users, expert knowledge and everyday experience change as the audience increasingly takes on a role as active and sometimes even co-deciding participants at the museum. Some theorists, such as Nina Simon (2010, 2016), focus on how participation can be used as a tool to strengthen the relevance of museums, while others more radically attempt to rethink museums’ ownership and societal opportunities (Byrne, Morgan, Paynter, de Serdio & Železnik, 2018; Papastergiadis, 2020). Museums are increasingly subjected to an ideal of, and often strive for social inclusion and democratization. Within the research on museum participation, this manifests itself (as in the larger cultural and institutional field) in two different understandings of the potentials of participation (Eriksson, Reestorff, Stage, 2018): “horizontal” participation as an inclusion practice that enables the museum to embrace new user groups, create a sense belonging, and cultivate community and cohesion (Sandell, 1998, 2002, 2003); and 2) “vertical” participation as a possible path to democratize the museum institution and bring a diversity of voices into play (Eriksson, Stage & Valtysson, 2020). In the latter, there is often a focus on the agency of participants, empowerment, and the opportunity for participants to be heard (Sitzia, 2019; Sternfeld, 2013). Both aspects are important in Trapholt’s projects, and we have previously analyzed how Trapholt’s practice both has a strong collective dimension, where participants experience community and collective meaningfulness, and strengthens individual creative agency (Eriksson & Sørensen, 2023; Sørensen & Eriksson, 2022).

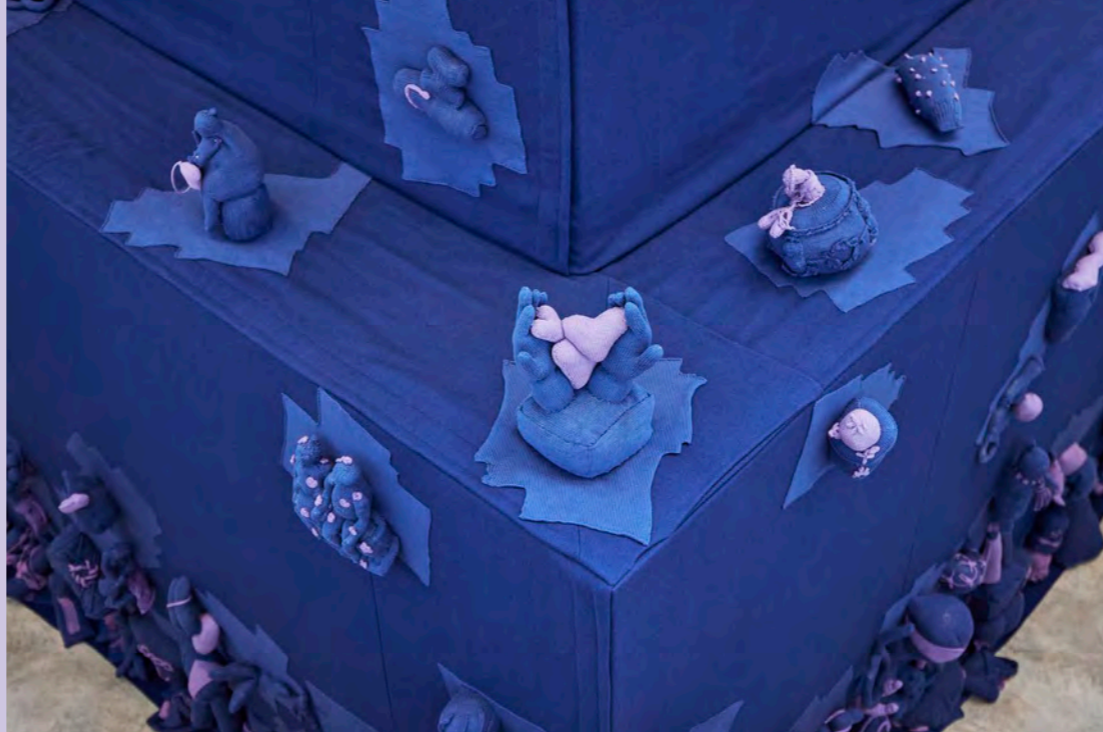

However, participation in *Things Matter* also extends beyond the museum and into other arenas. When participants actively have to consider and reshape the representative meanings and expressions of sculptures from their local area through the knitting process, they interact with their local urban space and public art, as well as engage in dialogue with their representational, political, and cultural heritage surroundings. How participation unfolds in relation to these participation contexts, as they can be called with inspiration from John Cohen and Norman Uphoff (1980), is much less described in the literature on museum participation. This article thus wishes to contribute to the research on the societal and social role of museums by examining how participation in *Things Matter* extends beyond the museum: What kinds of exchange with cultural heritage, local areas, and art in public spaces does the participatory process entail, and how are participants positioned through these exchanges?

Drawing on theories of monuments (Rigney, 2015, 2022), dialogic-agonistic art practices (Schrag, 2018; Mouffe, 2005, 2007, 2013), and non-official cultural heritage practices (Knudsen, 2023; Harvey, 2021), we investigate *Things Matter* as a dialogic-agonistic project. Our analysis shows how the dialogic-agonistic modus of the project is effectuated through a participatory design, which encourages participants to adopt a critical and creative stance towards the selected sculptures. This critical approach generated contrasting perspectives and attitudes in the individual contributions, resulting in a polyphony of oppositional and affirmative knittings and narratives in the final, heterogeneous artwork. We thus argue that *Things Matter* challenges cultural hegemony by rendering the interests, norms, and values in and around public art and sculptures visible through a multitude of alternatives.

Things Matter's dialogic-agonistic approach is interesting in the context of museum participation because it draws attention to the voices and narratives that are not part of the cultural hegemony. Moreover, it empowers participants as critical actors in cultural heritage, both within and beyond the museum setting. This positioning of participants as cultural heritage actors highlights that the potential for agency and empowerment in collaborative projects at art museums, is not solely tied to a more egalitarian redistribution of power among artist, institution, and audience through various participatory formats. As demonstrated in *Things Matter*, participation can simultaneously unfold within the museum institution and in various cultural and social contexts. When participants engage with their local communities in new critical-creative ways through museum initiatives and thereby gain a different voice, it opens up new perspectives on the social relevance and value of museum participation.

For references, see page 39.

Things Matter

Kritiske kig på kunst i det offentlige rum
TRAPHOLT 2024

1. oplag 2024

Projektperiode

31. januar 2023 – 18. november 2023

Udstillingsperiode

19. november 2023 – 3. november 2024

Kurator og redaktør

Karen Grøn, Museumsdirektør

Redaktør

Nina Rise Schrøder, Projektleder

Udstillingsdesign og produktion

Vera Westergaard, udstillingschef

Lene Normann Jensen, udstillingskoordinator

Layout

Pernille Berg, grafisk designer

Foto

Kenneth Stjernegaard, Stjernegaard foto og film

Trapholt

ISBN

978-87-7269-067-4

Copyright

Trapholt, forfattere og fotografer

Things Matter er støttet økonomisk af
VELUX FONDEN

Forlag:

TRAPHOLT

Æblehaven 23

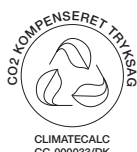
6000 Kolding

76 30 05 30

www.trapholt.dk

kunstmuseum@trapholt.dk

Cleanprint
by Strandbygaard
This catalogue is a Cleanprint
product, which is Cradle to
Cradle Certified® Silver.

132

TRAPHOLT